

7

เล่มที่

เอกสารการเรียนรู้ด้วยตนเองเกี่ยวกับ
เครื่องหมายจราจรบริเวณโรงเรียนและสถานศึกษา

Self Study Manual for Application of Traffic Control Devices at
School Area

เอกสารการเรียนรู้ด้วยตนเองเกี่ยวกับ
มาตรฐานความปลอดภัยการจราจรและขนส่ง
สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร (สนข.)
กระทรวงคมนาคม

มาตรฐานความปลอดภัยการจราจรและขนส่ง

ภาคที่ 3 เล่มที่ 7

พิมพ์ครั้งที่ 1

โดย

สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร (สนข.) กระทรวงคมนาคม

เลขที่ 35 ถนนเพชรบุรี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร 10400

โทรศัพท์ : 0-2215-1515 โทรสาร : 0-2215-5550 E-MAIL : tic@otp.go.th

สามารถ download digital file ได้จากเว็บไซต์ <http://www.otp.go.th>

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร (สนข.)

มาตรฐานความปลอดภัยการจราจรและขนส่ง

ISBN 974-456-472-5

จัดทำโดย

- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
- ศูนย์วิจัยและพัฒนาการจราจรและขนส่ง **TDRC**
- ภาควิชาวิศวกรรมโยธา คณะวิศวกรรมศาสตร์ **KMUTT Civil Engineering**
- ศูนย์วิจัยและออกแบบ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และภารกิจออกแบบ **REDEK**
- บริษัท ทرانส์คองซัลต์ จำกัด

โทรศัพท์ : 0-2470-9683 โทรสาร : 0-2470-9684 E-MAIL : ortdrc2@kmutt.ac.th

เว็บไซต์ <http://www.tdrc.kmutt.ac.th>

คำนำ

สถิติอุบัติเหตุการจราจรทางบกในประเทศไทยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ก่อให้เกิดความสูญเสียทั้งชีวิตและทรัพย์สินเป็นมูลค่ามหาศาล ซึ่งปัจจัยหลักของการเกิดอุบัติเหตุจราจรทางบกนั้นประกอบด้วย คนรถ และถนน โดยในส่วนของถนนนั้น อุปกรณ์ควบคุมการจราจร (Traffic Control Devices) อันประกอบด้วย ป้ายจราจร (Traffic Signs) เครื่องหมายจราจร (Traffic Markings) และสัญญาณไฟจราจร (Traffic Signals) เป็นส่วนหนึ่งที่มีผลต่ออัตราการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของอุบัติเหตุและความรุนแรงของอุบัติเหตุการจราจรทางบก

ตามพระราชบัญญัติคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก พ.ศ.2521 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2535 ได้กำหนดให้สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร (สนข.) หรือ สำนักงานคณะกรรมการจัดระบบจราจรทางบก (สจจ.) ในขณะนั้น ดำเนินการกำหนดมาตรฐานเกี่ยวกับการจัดระบบการจราจรทางบก เพื่อให้ประชาชนสามารถเดินทางได้สะดวก รวดเร็ว ประหยัด และปลอดภัย ประกอบกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ได้กำหนดไว้ว่ารัฐต้องกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น อันมีผลให้หน่วยงานท้องถิ่นมีอำนาจและความรับผิดชอบที่มากขึ้น โดยเฉพาะการก่อสร้าง การบำรุงรักษาถนน และอุปกรณ์ควบคุมการจราจร (Traffic Control Devices) เพื่ออำนวยความสะดวกและความสะดวกและความปลอดภัยของผู้ใช้รถใช้ถนน สนข. ได้ตระหนักรึงความจำเป็นที่จะต้องมีมาตรฐานความปลอดภัยด้านการจราจรและขนส่ง เพื่อให้หน่วยงานส่วนกลางและส่วนท้องถิ่นสามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นรูปธรรม และเป็นมาตรฐานเดียวกันทั่วประเทศ จึงได้มอบหมายให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีดำเนินโครงการศึกษาการจัดทำมาตรฐานความปลอดภัยด้านการจราจรและขนส่ง (ส่วนที่ 1 : ป้ายจราจร เครื่องหมายจราจร และสัญญาณไฟจราจร) เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีมาตรฐานความปลอดภัยด้านการจราจรและขนส่งในส่วนของอุปกรณ์ควบคุมการจราจร และมีแนวทาง (Guideline) ในการนำมาตรฐานความปลอดภัยข้างต้นไปใช้งานในพื้นที่รับผิดชอบได้อย่างถูกต้องเหมาะสมและเป็นมาตรฐานเดียวกันทั่วประเทศ รวมทั้งเป็นการพัฒนาองค์ความรู้พื้นฐานด้านมาตรฐานความปลอดภัยด้านการจราจรและขนส่ง ทั้งในส่วนของอุปกรณ์ควบคุมการจราจร การใช้งานอุปกรณ์ควบคุมการจราจร และการบำรุงรักษาอุปกรณ์ควบคุมการจราจร เพื่อลดความสับสนและเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดระบบการจราจรบนท้องถนนซึ่งจะช่วยป้องกัน รวมทั้งลด

ปัญหาและความรุนแรงของอุบัติเหตุของการจราจรบนท้องถนนได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

(นายคำรบลักษ์ สุรัสวดี)
ผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายและแผน
การขนส่งและจราจร

คำนำ

โครงการศึกษาการจัดทำมาตรฐานความปลอดภัยการจราจรและขันส่ง เป็นโครงการที่สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร (สนช.) ดำเนินการตามนโยบายรัฐบาล โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก พ.ศ.2521 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2535 ที่ต้องมีการกำหนดมาตรฐานเกี่ยวกับการจัดระบบการจราจรทางบก เพื่อให้ประชาชนสามารถเดินทางได้ด้วยความสะดวก รวดเร็ว ประหยัด และปลอดภัย โดยได้มอบหมาย ศูนย์วิจัยและพัฒนาการจราจรและขันส่ง (TDRC) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี(มจธ.) เป็นผู้ดำเนินการศึกษา ร่วมกับภาควิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเรือใบ (REDEK) แห่งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี และ บริษัท ทรานส์คอนเซ็ลล์ จำกัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารมาตรฐานความปลอดภัยการจราจรและขันส่ง เกี่ยวกับเครื่องหมายจราจร (Traffic Control Devices) 3 ประเภทที่สำคัญ คือ ป้ายจราจร (Traffic Signs) เครื่องหมายจราจรบนพื้นทาง (Road Markings) และสัญญาณไฟจราจร (Traffic Signals) ซึ่งได้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นคู่มือสำหรับหน่วยงานที่รับผิดชอบดูแลถนนและทางหลวงนำไปใช้เป็นแนวทาง (Guideline) ในการจัดการและควบคุมการจราจรบริเวณต่างๆ ให้เป็นแบบอย่างเดียวกันทั่วประเทศ (Uniformity of Traffic Control Devices and Their Applications) เพื่อเพิ่มความปลอดภัยและประสิทธิภาพในระบบการจราจรบนท้องถนนได้เป็นอย่างดี เอกสารที่ได้จากการศึกษารังน័نجีห้งหมด 4 ภาค ซึ่งประกอบด้วยคู่มือ 10 เล่ม เอกสารการเรียนรู้ด้วยตนเอง 8 เล่ม และเอกสารเผยแพร่ 2 ชุด โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ภาคที่ 1 คู่มือและมาตรฐานเครื่องหมายจราจร ประกอบด้วยเอกสาร 3 เล่ม

- เล่มที่ 1 คู่มือและมาตรฐานป้ายจราจร
- เล่มที่ 2 คู่มือและมาตรฐานเครื่องหมายจราจรบนพื้นทาง
- เล่มที่ 3 คู่มือและมาตรฐานสัญญาณไฟจราจร

ภาคที่ 2 คู่มือการใช้เครื่องหมายจราจร ประกอบด้วยเอกสาร 7 เล่ม

- เล่มที่ 1 คู่มือโครงสร้างรองรับเครื่องหมายจราจร
- เล่มที่ 2 คู่มือการบำรุงรักษาเครื่องหมายจราจร
- เล่มที่ 3 คู่มือการใช้เครื่องหมายจราจรบริเวณทางแยก
- เล่มที่ 4 คู่มือการใช้เครื่องหมายจราจรบริเวณทางโค้ง
- เล่มที่ 5 คู่มือการใช้เครื่องหมายจราจรบริเวณพื้นที่ก่อสร้าง
- เล่มที่ 6 คู่มือการใช้เครื่องหมายจราจรบริเวณทางคนข้ามถนนย่านชุมชนเมือง
- เล่มที่ 7 คู่มือการใช้เครื่องหมายจราจรบริเวณโรงเรียนและสถานศึกษา

ภาคที่ 3 เอกสารการเรียนรู้ด้วยตนเองเกี่ยวกับการใช้เครื่องหมายจราจร ประกอบด้วยเอกสาร 8 เล่ม

- เล่มที่ 1 เอกสารการเรียนรู้ด้วยตนเองเกี่ยวกับมาตรฐานเครื่องหมายจราจร
- เล่มที่ 2 เอกสารการเรียนรู้ด้วยตนเองเกี่ยวกับโครงสร้างของรับเครื่องหมายจราจร
- เล่มที่ 3 เอกสารการเรียนรู้ด้วยตนเองเกี่ยวกับการบำรุงรักษาเครื่องหมายจราจร
- เล่มที่ 4 เอกสารการเรียนรู้ด้วยตนเองเกี่ยวกับการใช้เครื่องหมายจราจรบริเวณทางโถง
- เล่มที่ 5 เอกสารการเรียนรู้ด้วยตนเองเกี่ยวกับการใช้เครื่องหมายจราจรบริเวณพื้นที่ก่อสร้าง
- เล่มที่ 6 เอกสารการเรียนรู้ด้วยตนเองเกี่ยวกับการใช้เครื่องหมายจราจรบริเวณทางคนข้าม
ถนนย่านชุมชนเมือง
- เล่มที่ 7 เอกสารการเรียนรู้ด้วยตนเองเกี่ยวกับการใช้เครื่องหมายจราจรบริเวณโรงเรียนและ
สถานศึกษา

ภาคที่ 4 เอกสารเผยแพร่มาตรฐานเครื่องหมายจราจร

- ชุดที่ 1 เอกสารเผยแพร่มาตรฐานป้ายจราจร
- ชุดที่ 2 เอกสารเผยแพร่มาตรฐานเครื่องหมายจราจรบนพื้นที่ทาง

การพัฒนาเอกสารมาตรฐานความปลอดภัยการจราจรและขันส่งนี้ เป็นความพยายามในการรวมรวม
มาตรฐานที่หน่วยงานต่างๆ ทั้งของประเทศไทยและของต่างประเทศได้จัดทำขึ้นในอดีตมาใช้หรือมาประยุกต์
ใช้ตามหลักสากลของวิศวกรรมจราจร เพื่อให้หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องมีแนวทางการปฏิบัติ (Guideline) ที่
เป็นแบบอย่างเดียวกันทั่วประเทศ (Uniformity of Traffic Control Devices and Their Applications) หาก
ท่านมีข้อแนะนำเพื่อนำมาพัฒนาเอกสารนี้ต่อไปในอนาคต โปรดติดต่อได้ที่ 0-2216-3482
สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร (สนข.) กระทรวงคมนาคม

คณะผู้จัดทำ

มีนาคม 2547

คณะกรรมการกำกับการศึกษาการจัดทำมาตรฐานความปลอดภัยการจราจรและขนส่ง

1. นายคำนบลักษ์ สุรัสวดี ----- ประธานกรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร
2. นางสาวจตุพร สุวรรณapeak --- กรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักแผนความปลอดภัย
สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร
3. นายดิริห์ ไทยเข้า----- กรรมการ
เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ๘ ว.
สำนักมาตรฐานและบริการทางสารสนเทศ
กระทรวงมหาดไทย
4. นายจิม พันธุ์มโนกล ----- กรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักการจราจรและขนส่ง กรุงเทพมหานคร
5. นายพุศักดิ์ เลาหสวัสดิ์ ----- กรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักอำนวยความปลอดภัย
กรมทางหลวง
6. นางกอบกุล กฤตผลชัย ----- กรรมการ
นักวิชาการมาตรฐาน ๘ ว.
สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
7. ดร.สามารถ ราชพลสิทธิ์ ----- กรรมการ
วิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย
8. นายชาญชัย สุวิสุทธากุล ----- กรรมการ
เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ๘
สำนักพัฒนาระบบการขนส่งและจราจร (สนข.)
9. นายจำรูญ ตั้งไฟศาลาภิจ ----- กรรมการ
วิศวกรโยธา ๘
สำนักแผนความปลอดภัย (สนข.)
10. นางสาวทักษิณ ศิลปบุตร----- กรรมการ
เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ๗
สำนักแผนความปลอดภัย (สนข.)
11. นางสาวครรณา เดชะพรหมพันธุ์ ----- กรรมการและเลขานุการ
เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ๔
สำนักแผนความปลอดภัย (สนข.)
12. นายสันติภาพ ศิริยงค์ ----- กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ๔
กองส่งเสริมระบบการขนส่งและจราจรในภูมิภาค (สนข.)

คณะที่ปรึกษา

1. นายกิตติพล อัศภากรณ์	ผู้จัดการโครงการ/ผู้เชี่ยวชาญด้านวิศวกรรมจราจร - ป้ายจราจร
2. ผศ. ดร. วิวัฒน์ เหลาศิริวงศ์ทอง	รองผู้จัดการโครงการ 1/ผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาสื่อและเอกสาร
3. นายสุกิจ ปัญจารันตักดี	รองผู้จัดการโครงการ 2/ผู้เชี่ยวชาญด้านความปลอดภัยทางถนน
4. นายชาญวิทย์ อาจสมิติ	ผู้เชี่ยวชาญด้านวิศวกรรมการทาง
5. นายธานี นันทวัฒนาศิริชัย	ผู้เชี่ยวชาญด้านวิศวกรรมจราจร - เครื่องหมายจราจรบนพื้นทาง
6. นายสงวน ลิ่มเจริญชาติ	ผู้เชี่ยวชาญด้านวิศวกรรมไฟจราจร
7. ผศ. เอนก ศิริพานิชกร	ผู้เชี่ยวชาญด้านวิศวกรรมโครงสร้าง
8. ผศ. ดร. สมเกียรติ รุ่งทองใบสุรีย์	ผู้เชี่ยวชาญด้านวิศวกรรมบำรุงรักษา
9. ดร. สุพรชัย อุทัยนฤมล	ผู้เชี่ยวชาญด้านการฝึกอบรม
10. ดร. สุรศักดิ์ ทวีศิลป์	ผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาคู่มือการใช้เครื่องหมายจราจร 5 บริเวณ
11. นางสาวนิสิตา บรรมณรัตน์	ผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาเอกสารเรียนรู้ด้วยตนเองเกี่ยวกับ
เครื่องหมายจราจร 5 บริเวณ
12. ดร. มงคล วีรวรัญญา	ผู้เชี่ยวชาญด้านพฤติกรรมตอบสนอง
13. นางสาววรรณุช ลีลาพัฒนาภูติ	ผู้เชี่ยวชาญด้านพฤติกรรมตอบสนอง
14. นางนันทนา บุญลือ	ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบอุตสาหกรรม
15. นายพรเทพ ฉัตรภิญญาคุปต์	ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบอุตสาหกรรม
16. นายนิพัทธ์ สมิทธิภานุ	ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบอุตสาหกรรม

สารบัญ

1 บทนำ	1
2 การจัดการจราจรกับการติดตั้งเครื่องหมายจราจรที่เหมาะสม	2
2.1 การวางแผนและการจัดการจราจร	2
2.1.1 เลือกพื้นที่ป้ายหา	2
2.1.2 ระบุปัญหาและความสำคัญของปัญหา	2
2.1.3 กำหนดวัตถุประสงค์	3
2.1.4 การจัดเก็บข้อมูล	3
2.1.5 แผนการจัดการจราจร	4
2.1.6 วิธีการจัดการจราจรกับแผนการจัดการจราจร	6
2.2 หลักการพิจารณาการติดตั้งเครื่องหมายจราจร	8
3 การวางแผนการจัดการบริเวณโรงเรียนและสถานศึกษา	10
3.1 ทำไม้พื้นที่บริเวณโรงเรียนและสถานศึกษาถึงอันตราย	10
3.2 หลักการวางแผนการจัดการจราจร	10
3.2.1 การจัดการเพื่อความปลอดภัยบริเวณโรงเรียนและสถานศึกษา	11
3.2.2 การควบคุมความเร็ว	13
3.2.3 การอบรมนักเรียนและผู้ปกครอง	13
3.2.4 การบังคับใช้กฎหมาย	13
3.3 เจ้าหน้าที่ดูแลความปลอดภัยในการใช้รถใช้ถนนหน้าโรงเรียน	14
4 เครื่องหมายจราจรและสัญญาณไฟจราจร	16
4.1 หลักการของเครื่องหมายจราจร	16
4.2 ลักษณะทางกายภาพของเครื่องหมายจราจร	17
4.2.1 รูปแบบของเครื่องหมายจราจร	17
4.2.2 สีพื้น	19
4.3 ประเภทของเครื่องหมายจราจร	19
4.3.1 ป้ายจราจร	19
4.3.2 สัญญาณไฟจราจร	22
4.3.3 เครื่องหมายจราจรบนพื้นที่ทาง	24

5 การติดตั้งเครื่องหมายจราจรในบริเวณโรงเรียนและสถานศึกษา	28
5.1 หลักการติดตั้งป้ายจราจรโดยทั่วไป	28
5.2 ลำดับการติดตั้งป้ายจราจรในบริเวณโรงเรียนและสถานศึกษา	30
5.3 การติดตั้งเครื่องหมายจราจรบนพื้นทางในบริเวณโรงเรียนและสถานศึกษา	31
 6 ความรู้พื้นฐานทางวิศวกรรมขนส่ง	 33
6.1 ความเร็ว	33
6.1.1 การศึกษาความเร็วเฉพาะจุด	33
6.2 ปริมาณจราจร	43
6.2.1 การหาค่าปริมาณจราจร	44
6.2.2 การหาปริมาณจราจรโดยใช้คน	45
6.3 ประเภทของถนน	52
 7 คำจำกัดความทางวิศวกรรม	 54
 บรรณานุกรม	 57

1 บทนำ

ความรู้ความเข้าใจในพื้นฐานทางวิศวกรรมรวมถึงการวางแผนและการจัดการจราจรที่ดีเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้การติดตั้งเครื่องหมายจราจรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยลดอัตราการเกิดอุบัติเหตุโดยเฉพาะในพื้นที่บริเวณโรงเรียนและสถานศึกษา ซึ่งกลุ่มผู้ใช้รถใช้ถนนมักจะมีอายุน้อยและขาดประสบการณ์ในการเดินทาง เครื่องหมายจราจรที่ดีนิยนการติดตั้งตามหลักการติดตั้งเครื่องหมายจราจรและแผนการจราจรนั้นจึงมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งที่จะช่วยให้เกิดความปลอดภัยสูงสุดแก่เด็กนักเรียน ไม่ว่าพากเขาจะเดินทางด้วยการเดินหรือการขับขี่จักรยานก็ตาม

นอกจากนี้การประเมินสภาพจราจรบนท้องถนน เช่น ความเร็วรถและปริมาณรถ ที่ถูกต้องแม่นยำ ใกล้เคียงความเป็นจริงมากที่สุดจะช่วยให้มีการเลือกใช้เครื่องหมายจราจรถูกประเภท ไม่มีการติดตั้งเครื่องหมายจราจรมร้าวเพื่อเกินความจำเป็นซึ่งอาจเป็นสาเหตุสำคัญทำให้ผู้ใช้รถใช้ถนนไม่ปฏิบัติตามกฎและเกิดอุบัติเหตุ ดังนั้นมีการเรียนรู้ด้วยตนเองจึงจำทำขึ้นเพื่อเพิ่มความรู้ความเข้าใจให้กับผู้ปฏิบัติงาน ทำให้ผู้ปฏิบัติงานเข้าใจถึงหลักการทางวิศวกรรมจราจรและข้อส่งเบื้องต้นที่เกี่ยวข้องกับการติดตั้งเครื่องหมายจราจร และสามารถดำเนินการหาค่าทางวิศวกรรมจราจรและข้อส่งต่างๆ ได้อย่างถูกต้องแม่นยำ นอกจากนี้ผู้ปฏิบัติงานสามารถวางแผนการจัดการจราจรที่สอดคล้องกับพื้นที่ที่มักเกิดอุบัติเหตุปอยครั้ง เช่น พื้นที่บริเวณโรงเรียนอนุบาล เป็นต้น

2 การจัดการราชการกับการติดตั้งเครื่องหมายจราจรที่เหมาะสม

การวางแผนการจราจรมีความสำคัญอย่างยิ่งในการจัดการและการแก้ไขปัญหางражการ ช่วยให้การแก้ไขปัญหางражมีประสิทธิภาพ สามารถลดจำนวนและความรุนแรงของอุบัติเหตุจากการจราจรได้จริง ซึ่งวิธีการแก้ไขปัญหาแต่ละวิธีนั้น อาจมีความเกี่ยวพันกับการติดตั้งเครื่องหมายจราจรหรือไม่ก็ได้ นอกจากนี้สำหรับปัญหาทางด้านจราจรบัญชាតนี้ๆ อาจทำการติดตั้งเครื่องหมายจราจรได้หลายประเภท ดังนั้น จึงควรมีการวางแผนการจราจรก่อนการติดตั้ง ทั้งนี้เพื่อให้การนำเครื่องหมายจราจรมามีอย่างเกิดประสิทธิภาพ บรรลุวัตถุประสงค์และสามารถแก้ไขปัญหาทางด้านจราจรได้จริง นอกจากนี้การวางแผนการจัดการจราจรยังช่วยหลีกเลี่ยงปัญหาการติดตั้งเครื่องหมายจราจรงอกความจำเป็น

2.1 การวางแผนและการจัดการจราจร

ในการวางแผนและจัดการจราจรมีการดำเนินการอย่างเป็นระบบ เป็นขั้นเป็นตอนตามหลักการเหตุและผล ทั้งนี้เพื่อให้การแก้ไขปัญหางราชารเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ลดจำนวนอุบัติเหตุที่เกิดจากการใช้รถ แล้วทำให้การจราจรมีความคล่องตัว ซึ่งโดยทั่วไปแล้วหลักเกณฑ์ในการวางแผนการจราจร เป็นไปตามขั้นตอนดังนี้

2.1.1 เลือกพื้นที่ปัญหา

พื้นที่ปัญหางราชะนุได้จากตัวเลขทางสถิติ การเฝ้าสังเกตุการณ์ คำร้องเรียนจากประชาชนหรือจากสื่อมวลชน โดยส่วนใหญ่แล้วพื้นที่ปัญหา ได้แก่ บริเวณที่มีการจราจรสีดขัด อุบัติเหตุสูง หรือบริเวณที่อาภัยเป็นพิษเนื่องจากการจราจร พื้นที่ปัญหางราชมีลักษณะทางกายภาพเหมือนกันและมีขอบเขตที่แน่นอน เช่น บริเวณหน้าโรงเรียน บริเวณสามแยก หรือสีแยก ทางโค้ง และทางข้ามในเขตชุมชน หรือบริเวณที่มีการก่อสร้างและซ่อมบำรุงถนน ดังที่น่าสนใจในคู่มือ การเรียนรู้ด้วยตนเอง

2.1.2 ระบุปัญหาและความสำคัญของปัญหา

โดยทั่วไปแล้วปัญหาที่เกิดจากการจราจรมีความสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท คือ ปัญหาด้านสังคม ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม และปัญหาด้านการดำเนินการ ซึ่งปัญหาที่สามารถดำเนินการแก้ไขได้ด้วยการติดตั้งเครื่องหมายจราจรมากที่สุด ได้แก่ ปัญหาด้านการดำเนินการ ปัญหาทางด้านนี้ที่มักพบ ได้แก่ ปัญหาทางด้านอุบัติเหตุ ปัญหาด้านความล่าช้าในการเดินทาง และปัญหาปริมาณรถที่ไม่สัมพันธ์กับการใช้พื้นที่ เช่น มีรถมากบริเวณท่อสู่าอย่างซึ่งเป็นเขตพักผ่อนหย่อนใจ เป็นต้น

สำหรับบัญหาด้านอุบัติเหตุ ซึ่งเป็นบัญหาสำคัญประการหนึ่งของประเทศไทย สามารถแยกออกได้เป็น 3 ประเภทดังนี้

- อุบัติเหตุ ณ จุดบอด มักเป็นบัญหาที่สามารถระบุได้ทันที เช่น บริเวณทางแยกซึ่งมีอุบัติเหตุบ่อยครั้ง หรือบริเวณทางโค้ง
- บริเวณพื้นที่ที่มีลักษณะอุบัติเหตุเหมือนกัน ซึ่งแม่จำนวนอุบัติเหตุบริเวณพื้นที่นั้นๆ จะมีห้อยแต่เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว อาจมีความสำคัญและสามารถดำเนินการแก้ไขได้ทันที เช่น บริเวณสีแยกชานเมืองแห่งหนึ่งเกิดอุบัติเหตุบ่อยครั้ง ทำให้เกิดผู้บาดเจ็บแต่สามารถแก้ไขได้ด้วยการติดตั้งวงเวียน เป็นต้น
- อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นกับผู้ใช้รถใช้ถนนบางกลุ่ม เช่น เด็ก คนเดินเท้า และผู้ที่ใช้จักรยานเป็นพาหนะ

2.1.3 กำหนดวัตถุประสงค์

การกำหนดวัตถุประสงค์ความมีความชัดเจน ซึ่งโดยส่วนใหญ่แล้ววัตถุประสงค์ที่มักจะเกี่ยวข้องกับการติดตั้งเครื่องหมายจราจร มักจะเป็นวัตถุประสงค์ทางด้านความปลอดภัยของผู้ใช้รถใช้ถนน และความคล่องตัวของการจราจร เช่น การจัดการจราจรเพื่อลดความรุนแรงของอุบัติเหตุบริเวณโรงเรียนและสถานศึกษา เป็นต้น

รู้ไว้ไว้

หากเป็นไปได้ การกำหนดวัตถุประสงค์ควรจะเป็นวัตถุประสงค์ที่สามารถวัดผลการดำเนินการได้ เช่น ลดอุบัติเหตุลง 20 % ทั้งนี้เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการวัดประสิทธิภาพของการติดตั้งเครื่องหมายจราจร และการบรรลุเป้าหมายของแผนการจัดการ

2.1.4 การจัดเก็บข้อมูล

ในการวางแผนการจราจรเพื่อวัตถุประสงค์ในการลดจำนวนอุบัติเหตุและเพื่อเพิ่มความคล่องตัวของการจราจรจำเป็นที่จะต้องมีการจัดเก็บข้อมูลด้านการออกแบบและการดำเนินการเพื่อนำมาใช้ในการประเมินผล ดังนี้

- ระดับความรุนแรงของบัญชา
- จัดทำแผนการจราจรที่เหมาะสม
- อาจนำมาใช้ในการประเมินแผนการจราจรในบางกรณี

สำหรับข้อมูลทางด้านการออกแบบและดำเนินการนั้น อาจจำแนกออกได้เป็น

- ปริมาณจราจร อาจเป็นในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง เช่น เวลาเร่งด่วน หรือช่วงวันหยุดเสาร์อาทิตย์ หรือทั้งวัน แล้วแต่ความเหมาะสม

- ประเภทของรถ เช่น รถจักรยาน รถจักรยานยนต์ รถโดยสารส่วนบุคคล และรถบรรทุก เป็นต้น
- ข้อมูลทางด้านอุบัติเหตุ เช่น จำนวนอุบัติเหตุ ลักษณะการเกิดอุบัติเหตุ และความรุนแรงของอุบัติเหตุ เป็นต้น
- เวลาที่ใช้ในการเดินทางหรือความล่าช้าจากการเดินทาง
- ความเร็ว

2.1.5 แผนการจัดการจราจร

ดังที่กล่าวไว้ข้างต้น แผนการจราจรจะมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการจัดการ ซึ่งโดยทั่วไปแล้ว สำหรับวัตถุประสงค์การจัดการจราจรนั้นๆ อาจมีแผนการจัดการจราจรได้หลายแผน ซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็น 4 กลุ่มใหญ่ ดังนี้

1) การจัดการทางด้านปริมาณจราจรและเส้นทาง

- การจัดการเดินรถ
- การลดจำนวนรถที่วิ่งผ่าน (Through traffic)
- การจำกัดสิทธิของรถบางประเภท เช่น รถบรรทุก

2) การจัดการทางด้านพฤติกรรมผู้ขับขี่

- รณรงค์ความเมตตาของผู้ขับขี่ เช่น โครงการไม่ขับที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน
- ลดความแตกต่างของความเร็วรถ โดยเฉพาะรถที่วิ่งด้วยความเร็วสูงมาก
- ลดความเร็วของรถทุกคัน (ความเร็วเฉลี่ย)
- สร้างสิ่งแวดล้อมที่ช่วยในการส่งเสริมการขับขี่
- สร้างพื้นที่และถนน ที่คนและรถสามารถใช้ร่วมกันได้

3) การจัดการทางด้านความปลอดภัย

- ลดจุดอันตรายบริเวณทางแยก (จุดขัดแยก)
- ลดความเร็วที่แตกต่างระหว่างผู้ใช้รถใช้ถนนที่ต่างกัน เช่น รถยนต์และรถจักรยาน
- สร้างความสัมพันธ์ระหว่างเครือข่ายคนเดินเท้าและรถยนต์

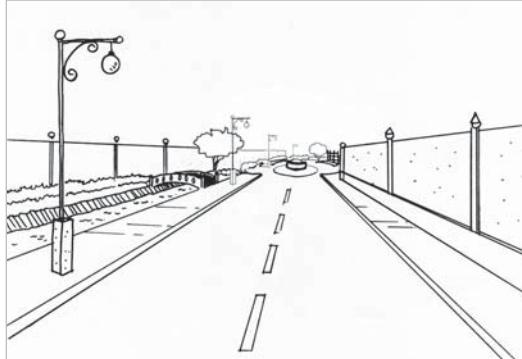
4) การจัดการที่ไม่เกี่ยวข้องกับการจราจร

- เพิ่ม/ลดความกว้างของถนน
- ปรับปรุงภูมิทัศน์ข้างทาง

รู้ไว้ซึ่งกัน

การลดความเร็วของถนนในบริเวณย่านพักอาศัย อาจกระทำได้ด้วยการสร้างสิ่งแวดล้อมรอบข้างถนน ทำให้ผู้ขับขี่มีความรู้สึกว่าควรขับตัวอย่างระมัดระวัง ซึ่งอาจมีประสิทธิภาพมากกว่าการติดตั้งป้ายจำกัดความเร็ว

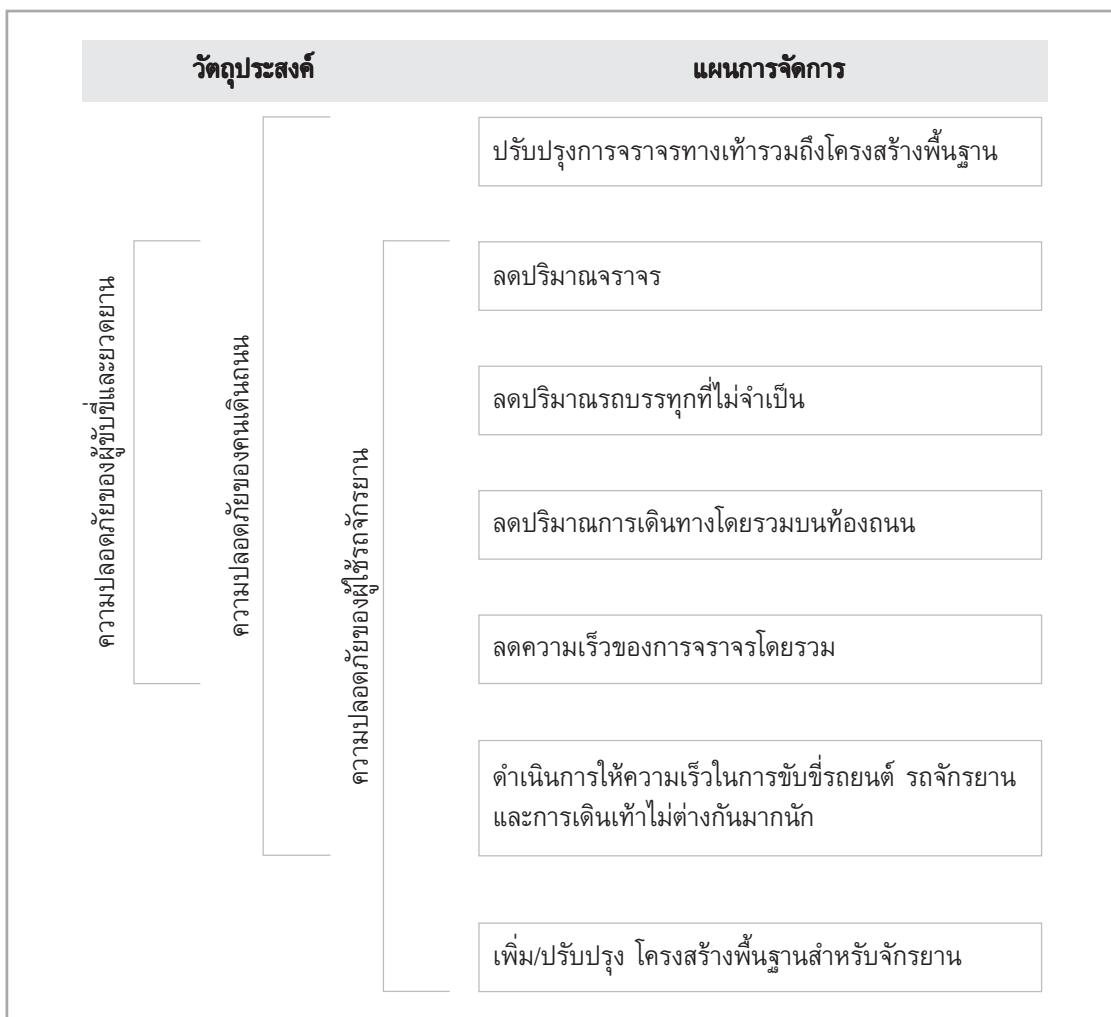

สภาพแวดล้อมของถนนก่อนการปรับปรุง

สภาพแวดล้อมของถนนหลังการปรับปรุง

ตัวอย่างแผนการจัดการจราจรที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ด้านความปลอดภัยของผู้ใช้รถใช้ถนน เป็นไปตามแผนด้านล่าง

รูปที่ 2-1 ตัวอย่างแผนการจัดการจราจรเพื่อความปลอดภัยของผู้ใช้รถใช้ถนน

โครงการมาตรฐานความปลอดภัยการจราจรและชันสูง
สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร (สนช.) กระทรวงคมนาคม

2.1.6 วิธีการจัดการราชการกับแผนการจัดการราชการ

จากแผนการจัดการราชการ จะเห็นได้ว่าปัญหาทางด้านการราชการปัญหานี้ๆ สามารถดำเนินการแก้ไขได้หลายวิธี ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของปัจจัยแวดล้อม งบประมาณ และผลลัพธ์ ที่ต้องการตัวอย่างเช่น ถนนเส้นหนึ่งมีความเร็ว 63 กม./ชม. ค่าเบี้ยงเบนมาตรฐานของความเร็ว 6 กม./ชม. ต้องการลดความเร็วลงซึ่งสามารถกระทำได้ 2 วิธี ซึ่งผลลัพธ์ของวิธีการทั้งสองในพื้นที่อื่นๆ เป็นดังนี้

ตารางที่ 2-1 ตัวอย่างผลของการดำเนินการลดความเร็วบริเวณถนนแห่งหนึ่ง

วิธีที่	ความเร็วที่ลดลงเหลือ (กม./ชม.)	ค่าเบี้ยงเบนมาตรฐาน (กม./ชม.)	ความเร็วสูงสุด (กม./ชม.)	งบประมาณ (บาท)
1	25	8	75	270,000
2	33	4	47	22,000

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า วิธีการทั้งสองสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ในการลดความเร็วได้ทั้งสิ้น แต่อยู่ในระดับที่ต่างกัน ดังนั้นในการตัดสินใจเลือกวิธีการจัดการ จึงควรมีการตั้งเกณฑ์ในการพิจารณา เช่น กำหนดความเร็วสูงสุดที่ยอมรับได้ ค่าเบี้ยงเบนมาตรฐาน หรืองบประมาณในการดำเนินการ เป็นต้น ซึ่งผลการจัดการราชการตามแผนการจราจรต่างๆ แสดงได้ดังตารางที่ 2-2 จากตารางจะเห็นได้ว่าการลดความเร็วเฉลี่ยของถนนเส้นหนึ่งอาจทำได้โดยการติดตั้งเครื่องหมายจราจร การปรับเปลี่ยนเส้นทาง หรือการจัดการรถยนต์ ซึ่งรายละเอียดในการดำเนินการแต่ละวิธีจะให้ผลในทางปฏิบัติที่แตกต่างกันไป การจัดการรถยนต์โดยการติดตั้งเนินชะลอดตัวจะให้ผลดีกว่าการติดตั้งเครื่องหมายจราจรประเภทบังคับเพื่อจำกัดความเร็ว เป็นต้น อย่างไรก็ตามการนำวิธีการจัดการจราจรใดๆ ไปปฏิบัติควรมีการพิจารณาปัจจัยแวดล้อมอื่นๆ เช่น สภาพภูมิประเทศ ลักษณะทางกายภาพของถนน งบประมาณ และผลลัพธ์ที่ต้องการ ดังที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น

ການຕັດຫຼັງຫຼົງຂອງພາຍຈາກ		ເຫັນີການບັນລຸຍືນສັນກາ		ເຫັນີການຈັດກາງຍົດ		ເຫັນີກີ່ນໍ້າ	
ການຕັດຫຼັງຫຼົງຂອງພາຍຈາກ		ເຫັນີການບັນລຸຍືນສັນກາ		ເຫັນີການຈັດກາງຍົດ		ເຫັນີກີ່ນໍ້າ	
ກ. ການຕັດຫຼັງຫຼົງກົມງານກາງຈານສະໜັກທີ່ນຳກາ							
1. ການສອບຮົມມານຍົດຍາມ - ຮັກຖ້ວງ	+	0	0	++	0	++	0
2. ການສ່າງຮົມນາຍ່ອດຍານ - ຮັກນັກງຸກ	+	0	0	++	0	+++	0
3. ການປັບປຸງຮົງກາງຈາກຈາກກາງທີ່ກາ	0	0	0	0	0	0	0
4. ການຮັງກາງຈາກຂອງຮັກກໍາຮຽນ	0	0	0	+	0	-	0
5. ການປັບປຸງຮົງກາງຈາກຈາກອງຮັກກົດ	0	0	0	-	++	+ (1) - (1)	0
ຂ. ການຕັດຫຼັງກົມງານພັກພັກຕົກຮົມຜົນປົງ							
1. ການພື້ນຕົວມານຕົ້ນຕົ້ນຜູ້ຂັ້ນອື່ນໃຈສົງເລັດສົ່ງຄົມ	0	+	+	+	0	+	++
2. ການທຶນໄຫ້ກາງຫຼັງຜົນປົງ	+	0	0	+	+	0	+
3. ການນັ້ນຕົ້ນຕົ້ນຜູ້ຂັ້ນລາກສິກໍາທີ່ຜູ້ນັ້ນຫຼັງ	0	0	0	0	+	0	++
4. ການວິສອນໂປ່ນໄວການຫາວັດຈາກຫຼັງຕ້ວຍກັນ	0	0	0	0	0	0	0
ຄ. ການຕັດຫຼັງກົມງານເງິນຫຼັງກົມງານ							
1. ກາຣສອດຄວາມຮັງກາງສູງສົດ	+	+	0	0	0	++	0
2. ກາຣສອດວິວເງິນສູງສົດ	++	+	0	0	++	++	0
ດ. ການຕັດຫຼັງກົມງານເງິນຫຼັງກົມງານ							
1. ກາຣສອດຄວາມຮັງກາງສູງສົດ	0	0	0	+	0	0	0
2. ກາຣສອດວິວເງິນສູງສົດ	+	0	0	0	+	0	0
ກາຍເຫດ							
1. ຄ່າວິນິກາກອອນແນວໃຫ້ກົດກົງໃຫ້ຜູ້ໃຫ້ສົ່ງອົດນັ້ນຕໍ່ນັກງານສື່ງຮົມນາຍົດນາກ	0	0	0	0	0	++	--
2. ກາຣສອດຄວາມຮັງກາງສູງສົດ	+	0	0	+	0	++	--
3. ກາຣສອດຄວາມຮັງກາງສູງສົດ	0	0	0	+	0	++	--
4. ກາຣສອດຄວາມຮັງກາງສູງສົດ	+	0	0	+	+	++	--
ສັງຄັນອັນດີ							
1. ອາຈັດຕົວກົມງານໃຫ້ກົດກົງໃຫ້ຜູ້ໃຫ້ສົ່ງໝາຍງານ	0	ໄມ້ມີສັງຄັນອັນດີ	0	0	0	0	0
2. ອາຈັດຕົວກົມງານໃຫ້ກົດກົງໃຫ້ຜູ້ໃຫ້ສົ່ງໝາຍງານ	+	ໄມ້ມີສັງຄັນອັນດີ	0	0	0	0	0
3. ທຳແໜ່ງອົງຕົວທີ່ໄຫ້ອົງຕົວອັນດີ ໂດຍກ່າວເປັນສາເຫຼືອອັນດັບຍັນທີ່ອົງຕົວ	-	ໄມ້ມີສັງຄັນອັນດີ	0	0	0	0	0

ຮັບກົມງານຈາກອານຸພະນັກງານ

ໂຄງການມາດຽນຄວາມປັດດັບກົມງານຈາກອານຸພະນັກງານ
ສໍານັກງານໂຍບາຍແລະແນກງານສັງແຈ້ງຈາກ (ສນ.) ກະທຽວງານຄມນາຄມ

โดยทั่วไปแล้ว หลักเกณฑ์ในการพิจารณาวิธีการที่เหมาะสมกับแผนการจราจรเป็นดังนี้

- วิธีการตั้งกล่าวบวรลุ๊วัตถุประสงค์หรือไม่ สามารถแก้ปัญหาได้ไหม
- วิธีการตั้งกล่าวเหมาะสมกับสภาพพื้นที่หรือไม่ สามารถทำได้ในทางปฏิบัติหรือเปล่า ยกมากันน้อยเพียงไร
- การนำวิธีการตั้งกล่าวมาใช้อยู่ภายในงบประมาณหรือไม่ วิธีการตั้งกล่าวมีความคุ้มค่าในการลงทุนมากน้อยเพียงไร สินเปลี่ยงงบประมาณหรือเปล่า
- วิธีการตั้งกล่าวจะมีผลกระทบกับพฤติกรรมผู้ที่เกี่ยวข้องและการเรียนรู้อย่างไร
- วิธีการตั้งกล่าวส่งผลกระทบอื่นๆ อะไรบ้าง สร้างปัญหาขึ้นมาใหม่หรือไม่ เช่น วิธีการหนึ่งอาจสามารถลดอุบัติเหตุกึ่งชัตดาวน์ได้มาก แต่อาจเพิ่มจำนวนอุบัติเหตุที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อทรัพย์สิน
- วิธีการตั้งกล่าวได้รับการยอมรับจากประชาชนและผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น หน่วยงานราชการหรือไม่
- ความรุนแรงของอุบัติเหตุจะเปลี่ยนไปหรือไม่ และรูปแบบของอุบัติเหตุจะเป็นอย่างไร

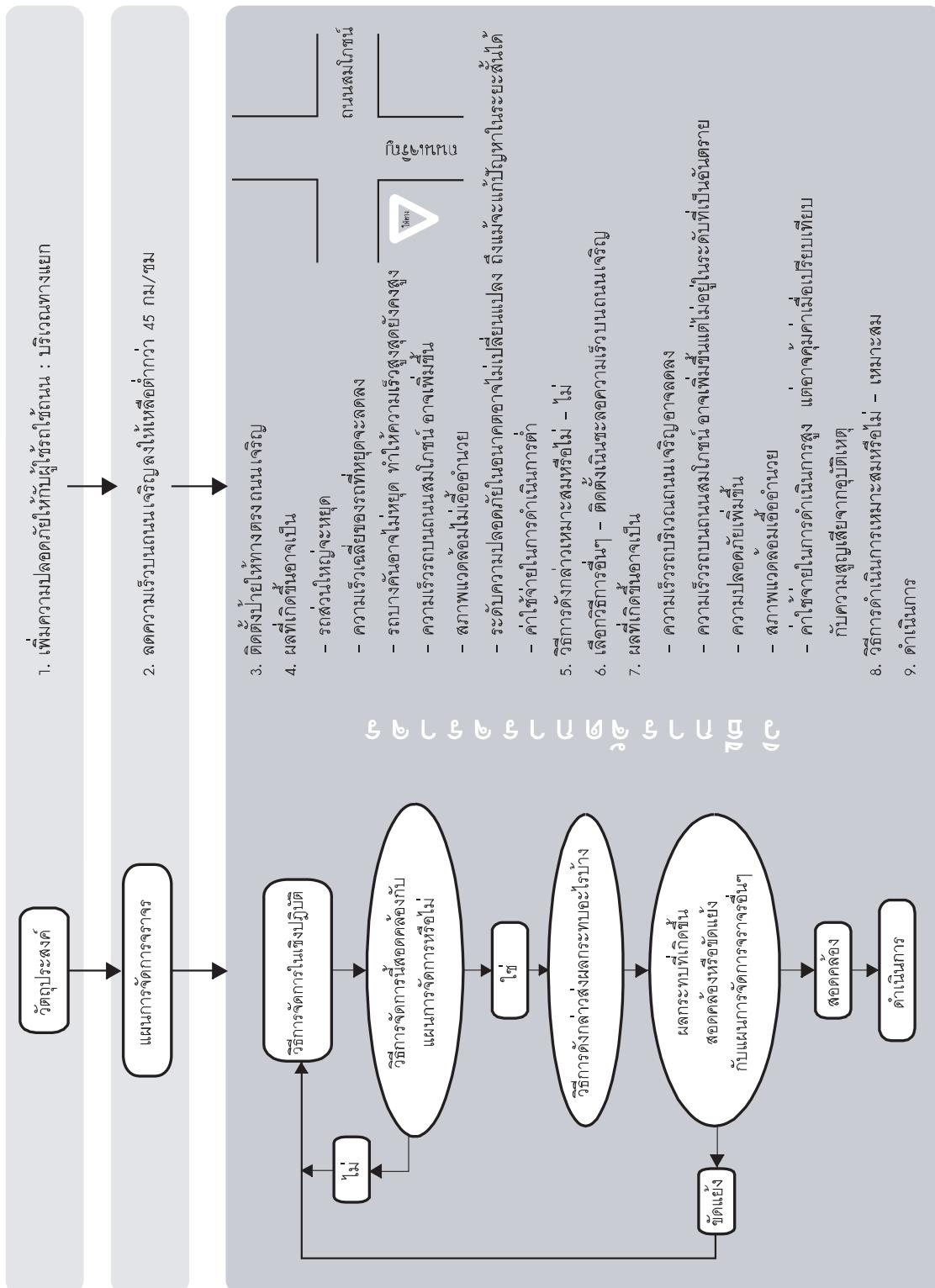
2.2 หลักการพิจารณาการติดตั้งเครื่องหมายจราจร

ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว สำหรับแผนการจัดการจราจรแห่งฯ นั้น จะมีวิธีการจัดการจราจรได้หลายวิธี ซึ่งแต่ละวิธีการอาจมีความเกี่ยวพันกับการติดตั้งเครื่องหมายจราจรหรือไม่ก็ได้ ดังนั้นก่อนการติดตั้งเครื่องหมายจราจรใดๆ ควรมีการกำหนดวัตถุประสงค์และแผนการจราจรก่อนทุกครั้ง ทั้งนี้เพื่อหลีกเลี่ยงการติดตั้งเครื่องหมายจราจรเกินความจำเป็น ซึ่งทำให้คนดูไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย รถรุ่งรัง สินเปลี่ยงงบประมาณและที่สำคัญคือปัญหาการจราจรไม่ได้รับการแก้ไขหรือผลการแก้ไขไม่บรรลุวัตถุประสงค์เท่าที่ควร

ตัวอย่างการดำเนินการแก้ไขปัญหาราชการและการเลือกติดตั้งเครื่องหมายจราจร

ตัวอย่างด้านล่างแสดงถึงกระบวนการวิเคราะห์และแก้ไขปัญหาอย่างเป็นเหตุเป็นผล เป็นกระบวนการพัฒนาแผนการจัดการจราจร ซึ่งเริ่มตั้งแต่การตั้งวัตถุประสงค์ในการดำเนินการไปจนถึงการเลือกวิธีการที่ใช้ในการแก้ปัญหา ซึ่งการวางแผนการจัดการจราจรวิธีนี้เป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพมาก เนื่องจากมีการวิเคราะห์ผลดีผลเสียจากวิธีการแก้ปัญหาแต่ละวิธีก่อนจะนำไปดำเนินการในทางปฏิบัติ

3 การวางแผนการจัดการบริเวณโรงเรียนและสถานศึกษา

บริเวณโรงเรียนและสถานศึกษาเป็นบริเวณที่จะต้องให้ความสำคัญในเรื่องของความปลอดภัยเป็นพิเศษ ทั้งนี้ เพราะผู้ใช้รถใช้ถนนในบริเวณนี้โดยเฉพาะคนเดินท้าวเป็นกลุ่มผู้ใช้ที่มีอายุน้อย ไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมาย ดังนั้นการวางแผนการจัดการจราจรในบริเวณนี้จึงมีความสำคัญมากในการที่จะช่วยให้เกิดความปลอดภัยสูงสุด การจัดการจราจรที่เหมาะสมสมอนจากจะเป็นการเพิ่มความปลอดภัยดังที่ได้กล่าวไปแล้วนั้น ยังสามารถช่วยลดหรือบรรเทาความหนาแน่นของปริมาณจราจรที่ติดขัดของถนนบริเวณหน้าโรงเรียนได้เป็นอย่างดี ซึ่งในการพิจารณารูปแบบการเลือกใช้เครื่องหมายจราจรต้องทำให้เหมาะสมกับสภาพของพื้นที่และถนน ตำแหน่งที่ติดตั้งและขนาดของโรงเรียน รวมทั้งต้องคำนึงถึงปริมาณจราจรและความหนาแน่นของคนเดินเท้าในบริเวณนั้นด้วย

3.1 ทำไมพื้นที่บริเวณโรงเรียนและสถานศึกษาถึงอันตราย

บริเวณโรงเรียนและสถานศึกษาจัดเป็นพื้นที่ที่มีแนวโน้มการเกิดอุบัติเหตุจากการใช้รถใช้ถนนสูง เนื่องจากกลุ่มผู้ใช้ถนนโดยส่วนใหญ่เป็นเด็กนักเรียน ซึ่งมีความระมัดระวังในการใช้ถนนน้อย หรือไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้รถใช้ถนน ไม่ทราบถึงอันตรายของรถ รวมถึงไม่ทราบความหมายของเครื่องหมายจราจรต่างๆ โดยส่วนใหญ่แล้วผู้ขับขี่จึงไม่สามารถคาดการณ์การเคลื่อนที่ของเด็กได้ ในบางครั้งเด็กจะเคลื่อนที่เข้าไปในถนนที่มีการจราจรหนาแน่น เล่นบริเวณขอบถนนหรือข้ามถนนโดยที่ไม่มองรถ นอกจากนี้เด็กยังไม่สามารถประเมินความเร็วของรถที่เคลื่อนเข้ามา รวมถึงไม่สามารถประเมินช่องว่างระหว่างรถที่เพียงพอในการข้ามถนนได้ การข้ามถนนของเด็กจึงอันตรายโดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริเวณโรงเรียนและสถานศึกษาที่มีปริมาณจราจรหนาแน่นซึ่งมักเป็นจุดที่เกิดอุบัติเหตุรถเดี่ยวชนบ่ออยู่ครั้ง

การวางแผนการจัดการจราจรในบริเวณนี้ จึงเน้นการควบคุมยานพาหนะ โดยการจัดการความเร็วของผู้ขับขี่ การใช้เครื่องหมายจราจร หรือการใช้เจ้าหน้าที่สำรวจช่วยจัดการให้การจราจรเป็นไปอย่างมีระเบียบในช่วงเวลาโรงเรียนเข้าและโรงเรียนเลิก เพื่อให้ผู้ใช้รถใช้ถนนมีความปลอดภัยมากยิ่งขึ้น

3.2 หลักการวางแผนการจัดการจราจร

หลักการสำคัญในการจัดการจราบริเวณโรงเรียนและสถานศึกษา คือ การสร้างสภาพแวดล้อมโดยรอบโรงเรียนให้มีความปลอดภัยและให้ผู้ขับขี่สามารถประเมินสถานการณ์ได้ว่าอาจมีเด็กเดินเข้ามาในบริเวณถนนซึ่งผู้ขับขี่ต้องขับรถด้วยความระมัดระวังเป็นพิเศษ แผนการจราจรหลักในการจัดการจราจรในบริเวณนี้จึงเกี่ยวข้องกับการจัดการเพื่อความปลอดภัยในการเดินข้ามถนน แผนการจำกัดความเร็ว การจำกัดพื้นที่เขตทางข้ามบริเวณโรงเรียนและการบังคับใช้กฎหมาย ซึ่งในการวางแผนการจัดการจราจรมีความสำคัญหลักถึง 2 ประการคือ

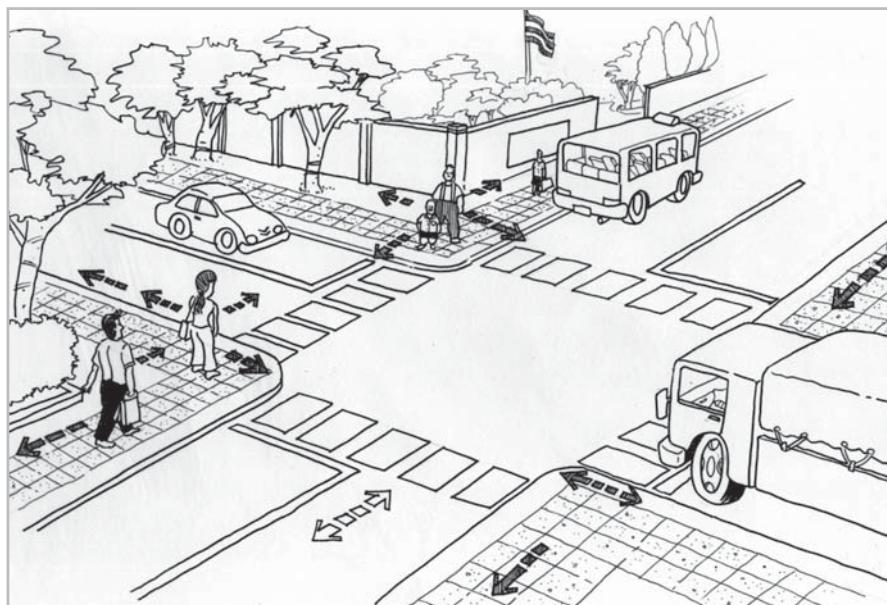

- สำหรับผู้ขับขี่ ควรที่จะสามารถลดความเร็วyanพานพาหนะลง และจอดให้นักเรียนหรือคนทั่วไปสามารถเดินข้ามถนนได้โดยปลอดภัย รวมถึงสามารถหยุดรถได้ทันท่วงทีในสถานการณ์ที่เป็นอันตราย นั่นคือ ผู้ขับขี่ต้องขับรถด้วยความระมัดระวังและใช้ความเร็วต่ำเมื่อขับผ่านเข้ามาในเขตโรงเรียน
- สำหรับคนเดินเท้าบริเวณโรงเรียนและสถานศึกษา เช่น นักเรียน นักศึกษา และผู้ปักครอง เป็นต้น ควรที่จะสามารถเดินทางและเดินข้ามถนนในบริเวณนี้ได้อย่างสะดวกและปลอดภัย ซึ่งปัจจัยที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่ควรพิจารณาในการเลือกวิธีการการจัดการจราจรในบริเวณโรงเรียนและสถานศึกษา คือ จำนวนนักเรียนที่ข้ามถนน ระดับการศึกษา อายุ และความกว้างของถนน

3.2.1 การจัดการเพื่อความปลอดภัยบริเวณโรงเรียนและสถานศึกษา

ในการวางแผนจัดการจราจรบริเวณโรงเรียนและสถานศึกษา ควรมีการคำนึงถึงความปลอดภัยของคนเดินเท้าทั้งในขณะที่กำลังเดินทางเท้าและกำลังข้ามถนน ซึ่งแนวทางในการจัดการเพื่อความปลอดภัยในขณะเดินทางและข้ามถนนเป็นดังนี้

- ควรจัดให้มีทางเท้าโดยรอบบริเวณโรงเรียน ซึ่งทางเท้าควรมีขนาดกว้างเพียงพอที่จะสามารถรองรับปริมาณนักเรียนจำนวนมากได้ มีความต่อเนื่องและไม่มีอุปสรรคกีดขวางการเดิน เช่น มีร้านค้าตั้งอยู่บนทางเท้า เสาไฟฟ้า และตู้โทรศัพท์ เป็นต้น ในกรณีที่โรงเรียนตั้งอยู่บนเขตถนนที่มีปริมาณการจราจรหนาแน่น อาจเพิ่มการติดตั้งแนวรั้วที่ริมขอบทางเท้า เพื่อความปลอดภัยในการเดินทางของนักเรียนมากยิ่งขึ้น

รูปที่ 3-1 แสดงความต่อเนื่องของทางเดิน

- ควรนำร่องรักษารถเครื่องหมายจราจรบริเวณโรงเรียนและสถานศึกษาให้สามารถใช้งานได้ดีอยู่เสมอ เช่น ป้ายจราจร ทางม้าลาย และ สัญญาณไฟกระพริบ เป็นต้น เพื่อให้ผู้ขับขี่สามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจนและปฏิบัติการขับขี่ได้อย่างเหมาะสม
- สำหรับถนนที่มีความกว้างมาก ควรติดตั้งเก้าอี้กลางข้ามถนนเพื่อให้นักเรียนสามารถหยุดรอ ก่อนที่จะข้ามถนนในอีกทิศทางหนึ่ง ทำให้การข้ามถนนมีความปลอดภัยมากยิ่งขึ้น

- ครัวจัดให้มีเจ้าหน้าที่ดูแลความปลอดภัยในการข้ามถนนและการเดินเท้าของนักเรียนในช่วงเวลา ก่อนโรงเรียนเข้าและหลังเลิกเรียน โดยเฉพาะในบริเวณถนนที่มีการจราจรหนาแน่น ซึ่งเจ้าหน้าที่ดูแลความปลอดภัยนี้ อาจจะใช้บุคลากรภายในโรงเรียนที่ผ่านการฝึกอบรมหลักการจราจรหรือเจ้าหน้าที่สำรวจจราจรได้

รูปที่ 3-2 เจ้าหน้าที่ดูแลความปลอดภัยด้านจราจร

- สำหรับโรงเรียนที่ตั้งอยู่ใกล้ถนนที่เป็นทางแยก ซึ่งมีปริมาณจราจรหนาแน่นมาก ครัวจัดเจ้าหน้าที่ดูแลความปลอดภัยของนักเรียนในทุกช่วงของทางแยก เพื่อให้นักเรียนมีความปลอดภัยในการเดินทางมากยิ่งขึ้น
- สำหรับโรงเรียนที่นักเรียนนิยมเดินทางมาโรงเรียนด้วยรถจักรยาน ครัวมีการจัดซ่องทางเดินสำหรับรถจักรยานโดยเฉพาะ แต่ถ้าปริมาณการจราจรบนท้องถนนบริเวณโรงเรียนหนาแน่นมาก และถนนแคบจนไม่สามารถจัดซ่องทางเดินรถจักรยานได้ ควรวางแผนจัดหาเส้นทางส่วนตัว หรือจัดทางเดินรถจักรยานบนทางเท้า เพื่ออำนวยความสะดวกและเพิ่มความปลอดภัยในการเดินทาง
- สำหรับโรงเรียนที่ตั้งอยู่บูรณาญาสัชธรรมสถานที่ตั้ง ที่มีปริมาณจราจรหนาแน่น และผู้ขับขี่ใช้ความเร็วในการขับขี่สูง หรือในพื้นที่ที่ผู้พิการน้ำดีตั้งเห็นสมควรว่าการใช้ทางเดินข้ามไม่มีความเหมาะสมหรือมีความปลอดภัยไม่เพียงพอ อาจติดตั้งสะพานลอยแทนทางข้ามได้อย่างไรก็ตามครัวมีปลูกจิตสำนึกให้นักเรียนใช้สะพานลอยในการข้ามถนนด้วย
- ครัวหลีกเลี่ยงการจัดให้มีพื้นที่จอดรถรับ-ส่งนักเรียนใกล้กับเขตทางข้าม เนื่องจากยานพาหนะที่จอดอยู่จะทำให้ผู้ขับขี่ไม่สามารถมองเห็นนักเรียนที่ยืนรอข้ามถนนข้างทาง ในขณะเดียวกันนักเรียนก็ไม่สามารถมองเห็นยานพาหนะที่วิ่งเข้ามาได้ นอกจากนี้การจอดรถใกล้กับเขตทางข้ามยังเป็นสาเหตุที่ทำให้การจราจรติดขัดอีกด้วย การจัดพื้นที่เฉพาะไว้สำหรับเป็นเขตจอดรถรับ-ส่งนักเรียนจึงควรอยู่นอกเขตพื้นที่หน้าโรงเรียนและบริเวณเขตทางข้าม เพื่อเป็นการหลีกเลี่ยงปัญหาดังกล่าวข้างต้น และครัวมีการติดตั้งป้ายจราจรเพื่อกำหนดเขตพื้นที่จอดรถชั่วคราว รวมถึงเครื่องหมายจราจรบนพื้นทางและสันขอบทาง

3.2.2 การควบคุมความเร็วของยานพาหนะ

การลดความเร็วของกระแสจราจรที่ผ่านบริเวณโรงเรียน และสถานศึกษา โดยทั่วไปมีหลายวิธี เช่น การใช้ป้ายเตือนจำกัดความเร็วของยานพาหนะก่อนเข้าสู่บริเวณพื้นที่โรงเรียน หรือการใช้ป้ายแนะนำเพื่อบอกให้ผู้ขับขี่ทราบล่วงหน้าว่าทางข้างหน้าเป็นโรงเรียน ผู้ขับขี่ควรลดความเร็วลงเนื่องจากเป็นบริเวณที่มีปริมาณนักเรียนเดินข้ามถนนหนาแน่นมาก ป้ายจราจรที่นิยมใช้เพื่อให้ผู้ขับขี่ชะลอความเร็วหรือขับรถด้วยความระมัดระวัง ได้แก่

- ป้ายเตือนโรงเรียนระวังเด็กหรือป้ายพร้อมข้อความ “โรงเรียนระวังเด็ก” ป้ายนี้จะถูกติดตั้งเพื่อเตือนให้ผู้ขับขี่ทราบว่ามีโรงเรียนหรือทางข้ามออกโรงเรียนอยู่ข้างหน้า ผู้ขับขี่ควรขับรถอย่างระมัดระวังด้วยความเร็วต่ำและเตรียมพร้อมที่จะหยุดในกรณีจำเป็น
- ป้ายจำกัดความเร็ว
- ป้ายแนะนำระวังคนข้ามถนน ป้ายนี้จะถูกติดตั้งในตำแหน่งทางข้าม เพื่อเป็นสัญลักษณ์แสดงให้ผู้ขับขี่ทราบถึงตำแหน่งทางข้าม ผู้ขับขี่ต้องลดความเร็วและพร้อมหยุดรถได้ตลอดเวลาทันทีเมื่อเห็นคนรอข้ามถนน
- นอกเหนือจากการใช้ป้ายจราจรในการควบคุมความเร็วของกระแสจราจรที่ผ่านบริเวณโรงเรียน และสถานศึกษาแล้ว อาจประยุกต์ใช้วิธีการยับยั้งจราจร (Traffic Calming) ซึ่งเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพในการควบคุมความเร็วของกระแสจราจรได้เป็นอย่างดี เช่น การใช้เนินกระโดด (Speed Hump) เป็นต้น (รายละเอียดการประยุกต์ใช้วิธีการยับยั้งจราจร แสดงในเอกสารคู่มือการใช้งานอุปกรณ์ควบคุมจราจรบริเวณเขตทางข้ามย่านชุมชนเมือง บทที่ 5)

3.2.3 การอบรมนักเรียนและผู้ปกครอง

ความรู้ความเข้าใจในการใช้รถใช้ถนนของนักเรียนและผู้ปกครอง นอกจากจะช่วยลดอุบัติเหตุ บริเวณโรงเรียนและสถานศึกษาแล้ว ยังช่วยให้การจราจรบริเวณหน้าโรงเรียนมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย การจราจรคล่องตัวไม่ติดขัด ซึ่งการให้ความรู้แก่นักเรียนนี้สามารถทำได้โดยจัดอบรมเพิ่มเติมทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติเกี่ยวกับการจราจรในชีวิตประจำวัน เช่น การข้ามถนนอย่างปลอดภัย การขึ้น-ลงรถโดยสารประจำทาง ความหมายของเครื่องหมายจราจรประเภทต่างๆ เป็นต้น สำหรับผู้ปกครองนั้นควรมีการแจ้งให้ทราบถึงมาตรการจราจรบริเวณหน้าโรงเรียน เช่น เขตพื้นที่จอดรถรับ-ส่งนักเรียนชั่วคราว เป็นต้น

3.2.4 การบังคับใช้กฎหมาย

การบังคับใช้กฎหมายมีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะช่วยให้การจราจรเป็นไปอย่างมีระเบียบและไม่มีการติดตั้งเครื่องหมายจราจรข้ามกันเกินความจำเป็น ดังเช่นในกรณีของทางข้ามบริเวณหน้าโรงเรียนซึ่งเป็นเขตห้ามจอดรถ หากมีการปฏิบัติตามกฎจราจรอย่างเคร่งครัดก็ไม่จำเป็นที่จะต้องติดตั้งเครื่องหมายจราจรห้ามจอดหรือเครื่องหมายจราบรับสัมภาระทาง เป็นต้น

3.3 เจ้าหน้าที่ดูแลความปลอดภัยในการใช้รถใช้ถนนหน้าโรงเรียน

เจ้าหน้าที่ดูแลความปลอดภัยในการใช้รถใช้ถนนหน้าโรงเรียนเป็นผู้มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อความปลอดภัยในการใช้รถใช้ถนนบริเวณโรงเรียนและทางแยกใกล้เคียง โดยทั่วไปแล้วเจ้าหน้าที่ดูแลความปลอดภัยจะมีหน้าที่ช่วยเหลือให้นักเรียนข้ามถนนโดยปลอดภัยรวมถึงการชี้แนะให้นักเรียนข้ามถนนอย่างถูกวิธี เจ้าหน้าที่ดูแลความปลอดภัยจึงควรจะได้รับการอบรมจากผู้เชี่ยวชาญ เพื่อที่จะได้สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพและถูกต้องสอดคล้องเป็นแบบอย่างเดียวกัน และถึงแม้ว่าผู้ที่ทำหน้าที่นี้จะเป็นตำรวจหรือผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการควบคุมการจราจรเป็นอย่างดีแล้วก็ตาม บุคคลเหล่านี้ก็ควรจะได้รับการอบรมเพิ่มเติมเกี่ยวกับการทำงานกับเด็กและพฤติกรรมของเด็กกับการจราจรก่อนการปฏิบัติงานจริง

ในการอบรมเจ้าหน้าที่ดูแลความปลอดภัยเพื่อให้ได้มาตรฐานควรแบ่งหลักสูตรเป็นดังนี้

- 1) ภาคทฤษฎีอย่างน้อย 4 ชั่วโมง
- 2) ภาคปฏิบัติอย่างน้อย 4 ชั่วโมง
 - การปฏิบัติโดยไม่มีนักเรียน 2 ชั่วโมง
 - การปฏิบัติงานจริงโดยมีนักเรียนข้ามถนนภายใต้ความควบคุมของผู้เชี่ยวชาญ 2 ชั่วโมง

นอกจากนี้ในกรณีที่มีการขยายเจ้าหน้าที่ไปประจำที่จุดใหม่ควรมีการฝึกภาคปฏิบัติณ สถานที่จริงก่อนเริ่มทำงาน

รู้ไว้ใช่ร่า

ข้อจำกัดของเด็กอายุ 5–9 ปี

- เด็กจะตัวเตี้ยกว่าผู้ใหญ่ทำให้หันวิสัยในการมองเห็นต่างกัน
- เด็กจะมีความสามารถในการแยกทิศทางของเสียงน้อยกว่าผู้ใหญ่
- เด็กไม่สามารถประเมินความเร็วรถและระยะทางที่รถเคลื่อนที่ได้
- ผู้ขับขี่อาจมองไม่เห็นเด็ก
- ผู้ขับขี่ไม่สามารถประเมินการเคลื่อนที่ของเด็กได้
- เด็กจะมีความอดทนในการรอคอยเพื่อที่จะข้ามถนนน้อย
- เด็กมีประสบการณ์ในการใช้รถใช้ถนนน้อยและอาจไม่รู้สึกภาวะอันตรายที่อาจเกิดขึ้น

การฝึกอบรมภาคทฤษฎี

การฝึกอบรมภาคทฤษฎีจะช่วยให้ผู้ปฏิบัติหน้าที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับงานเจ้าหน้าที่ดูแลความปลอดภัยรวมถึงความรู้ทางด้านจราจรที่เกี่ยวข้อง ซึ่งหลักสูตรควรจะประกอบด้วย

- 1) จุดประสงค์ของการจัดอบรมเจ้าหน้าดูแลความปลอดภัย
 - ภาพรวมของงาน ได้แก่ รายละเอียดของงานและความจำเป็นของการจัดเจ้าหน้าที่ดูแลความปลอดภัยบริเวณโรงเรียน
 - ปัญหาอุบัติเหตุของนักเรียนที่เดินเท้าและขับขี่รถจักรยาน เป็นการอธิบายถึงสถานที่ วัน เวลา สาเหตุ และลักษณะของอุบัติเหตุ รวมถึงบทบาทของเจ้าหน้าที่ที่จะช่วยให้เด็กๆ ข้ามถนนโดยปลอดภัย
- 2) ลักษณะพฤติกรรมและข้อจำกัดของเด็ก พฤติกรรมของเด็กในการใช้รถใช้ถนนที่แตกต่างไปจากผู้ใหญ่ เช่น การข้ามถนนโดยไม่มองรถและการเล่นในบริเวณถนน เป็นต้น

- 3) ขอบเขตหน้าที่ความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ดูแลความปลอดภัยบริเวณหน้าโรงเรียน
- 4) หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ตำรวจ โรงเรียน กระทรวงมหาดไทย และกระทรวงคมนาคม เป็นต้น
- 5) กฎจราจรที่เกี่ยวข้องกับการขับขี่รถยนต์ การใช้รถจักรยาน และการเดินเท้า รวมถึงการจอดรถ
- 6) เครื่องหมายจราจรที่เกี่ยวข้อง
- 7) สาเหตุของอุบัติเหตุด้านการจราจร เจ้าหน้าที่ดูแลความปลอดภัยควรทราบถึงลักษณะที่ทำให้เกิดอันตรายแก่ผู้ใช้รถใช้ถนน เช่น เครื่องหมายจราจรที่ไม่ได้มาตรฐานหรือขาดหายไป สัญญาณไฟจราจรบกพร่อง การก่อสร้างบิเวณถนน หรือทางเท้าหน้าโรงเรียนที่เป็นอันตราย แล้วทำการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการแก้ไขปัญหาต่อไป
- 8) วิธีการปฏิบัติเมื่อเกิดเหตุฉุกเฉิน เช่น
- การขอความช่วยเหลือ เจ้าหน้าที่ดูแลความปลอดภัยไม่ควรลงทะเบียนที่ แต่ควรขอความช่วยเหลือจาก 191
 - การปฐมพยาบาลเบื้องต้น
- 9) การแต่งกายของเจ้าหน้าที่ดูแลความปลอดภัย เช่น การสวมเสื้อสะท้อนแสงและการใช้หมวกหัวดิ เป็นต้น สำหรับในกรณีที่สภาพอากาศไม่ดี เช่น ฝนตก ไม่ควรใช้ร่มหรืออุปกรณ์อื่นที่มีผลต่อหัวน้ำวิสัยและการได้ยินของเจ้าหน้าที่เอง และหากมีการใช้เสื้อผ้าควรเป็นเสื้อสะท้อนแสงหรือมีการสวมเสื้อสะท้อนแสงทับเสื้อผ้า
- ### การฝึกอบรมภาคปฏิบัติ
- การฝึกอบรมภาคปฏิบัติเป็นการฝึกเพื่อให้เจ้าหน้าที่ดูแลความปลอดภัยรู้จักใช้สัญญาณมือและสัญญาณนกหวีดในการจัดการจราจรและคนข้ามถนนได้อย่างถูกต้องและสอดคล้องเป็นแบบอย่างเดียวกัน เพื่อที่ผู้ใช้รถใช้ถนนจะได้ทราบถึงความหมายและปฏิบัติได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้เจ้าหน้าที่ดูแลความปลอดภัยควรจะคำนึงถึงความปลอดภัยของผู้ใช้รถจักรยานยนต์และเด็กนักเรียนที่เดินทางมาโรงเรียน รวมถึงการจัดการจราจรในสถานการณ์ต่างๆ

4 เครื่องหมายจราจรและสัญญาณไฟจราจร

เครื่องหมายจราจร เป็นอุปกรณ์ที่ใช้เพื่อจัดการและควบคุมจราจร ซึ่งโดยทั่วไปแล้วตามคำจำกัดความของประกาศ คจธ. เครื่องหมายจราจรสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภทดังนี้

- ป้ายจราจร
- เครื่องหมายจราจรบนพื้นที่ทาง
- อุปกรณ์อื่นๆ เช่น ราย แผงกัน เกาะกลางถนน ฯลฯ

สำหรับสัญญาณไฟจราจร ซึ่งถือเป็นอุปกรณ์การจัดการและควบคุมการจราจรประเภทหนึ่งนั้น ไม่จัดว่าเป็นเครื่องหมายจราจรตามประกาศ คจธ.

เครื่องหมายจราจรที่ดี ควรสื่อความหมายชัดเจน และมีสัญลักษณ์หรือข้อความที่มีความหมายเดียวกัน เพื่อป้องกันความสับสนของผู้ใช้รถใช้ถนน

4.1 หลักการของเครื่องหมายจราจร

โดยทั่วไปแล้วเครื่องหมายจราจรจะถูกติดตั้งเพื่อรักษาประสิทธิภาพ

- เพื่อควบคุมการจราจร เช่น การระบุสิทธิของผู้ขับขี่ หรือการระบุกฎจราจรที่บังคับใช้บนท้องถนน
- เพื่อเตือนผู้ขับขี่ถึงอันตรายหรือการควบคุมการจราจรบนท้องถนนข้างหน้า
- เพื่อแนะนำผู้ขับขี่ เช่น ป้ายแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวนมัสสูนแต่ละทิศทาง และเครื่องหมายบนพื้นที่ที่แนะนำช่องทางเดินรถ

คุณลักษณะ

เครื่องหมายจราจรที่มีประสิทธิภาพและตรงกับวัตถุประสงค์การติดตั้ง ควรมีลักษณะดังต่อไปนี้

- ครบถ้วนตรงกับความจำเป็น
- มองเห็นได้ชัดเจน เป็นที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้รถใช้ถนน
- สื่อความหมายชัดเจนทันทีที่เห็น
- ผู้ขับขี่สามารถตอบสนองทันเวลา
- ศักดิ์สิทธิ์ ผู้ใช้รถใช้ถนนปฏิบัติตาม

นอกจากนี้เครื่องหมายจราจรควรจะมีลักษณะที่สอดคล้องเป็นแบบเดียวกัน สื่อความหมายเดียวกัน มีการติดตั้งและการใช้งานในแต่ละสถานการณ์เหมือนกัน ทั้งนี้เพื่อให้ง่ายต่อผู้ขับขี่ในการจดจำและเข้าใจ ความหมายของเครื่องหมายจราจร ช่วยให้ผู้ขับขี่คาดการณ์สถานการณ์ที่ไม่คุ้นเคยเร็วขึ้นและเลือกปฏิบัติได้เหมาะสมทำให้ระยะเวลาในการตอบสนองของผู้ขับขี่ลดลง และเพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายตั้งแต่ผู้ใช้รถใช้ถนน เจ้าหน้าที่ตำรวจ และเจ้าหน้าที่ศาลเข้าใจในความหมายตรงกัน

4.2 ลักษณะทางภาษาพของเครื่องหมายจราจร

การติดตั้งและการใช้งานเครื่องหมายจราจรที่ดี ควรมีลักษณะทางภาษาพของเครื่องหมายจราจรที่สอดคล้องเป็นแบบเดียวกัน ซึ่งปัจจัยทางภาษาพที่เกี่ยวข้องในการสื่อความหมายของเครื่องหมายจราจรได้แก่

- รูปแบบ
- สีพื้น
- ข้อความ/สัญลักษณ์

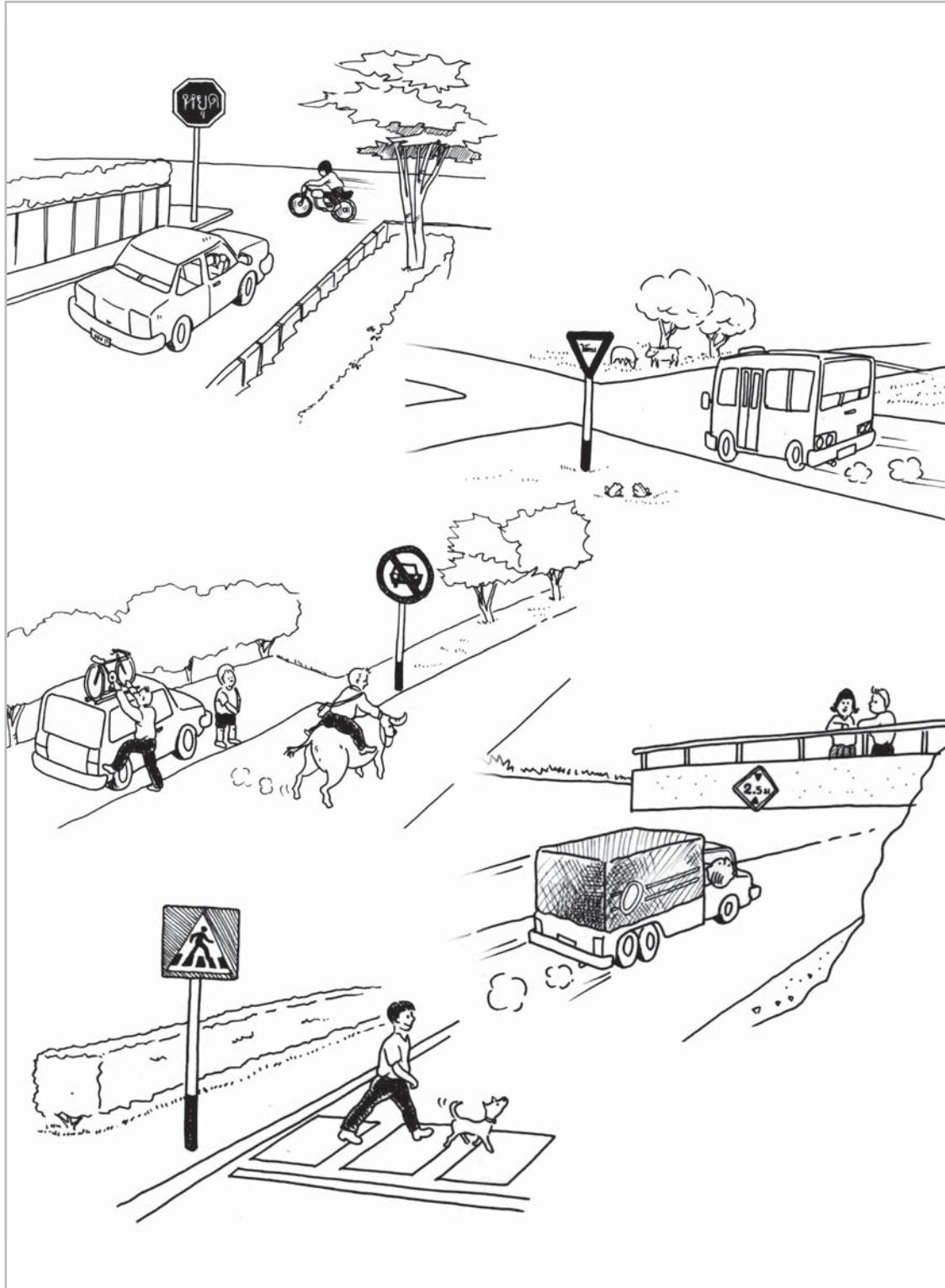
4.2.1 รูปแบบของเครื่องหมายจราจร

ป้ายจราจรที่ใช้ในประเทศไทยมีด้วยกันทั้งหมด 10 รูปแบบ แต่ละรูปแบบมีความหมายแตกต่างกันไปตามวัตถุประสงค์การใช้งาน สำหรับรูปแบบที่สำคัญมีดังนี้

ตารางที่ 4-1 รูปแบบ ความหมาย และวัตถุประสงค์การใช้งานป้ายจราจร

รูปแบบป้ายจราจร	ความหมาย	การนำไปใช้
 ป้ายแปดเหลี่ยม	หยุดรถ	ใช้ในกรณีที่ต้องการให้ผู้ขับขี่หยุดรถใน ณ ตำแหน่ง ต่อไปนี้ <ul style="list-style-type: none"> • ที่สิ้นหยุด หรือ • ก่อนถึงทางข้าม หรือ • ก่อนถึงทางแยก ทั้งนี้เพื่อให้คนข้ามถนนหรือรถที่มาจากทิศทางอื่นไปก่อน
 ป้ายสามเหลี่ยม	ให้ทาง	ใช้ในกรณีที่ต้องการให้คนเดินเท้าและรถที่อยู่ใกล้ไปก่อน
 ป้ายวงกลม	บังคับ	ใช้ในกรณีที่ต้องการให้ผู้ขับขี่ปฏิบัติตามกฎจราจร ป้ายประเภทนี้จะมีผลบังคับใช้ในทางกฎหมาย หากไม่ปฏิบัติตาม
 ป้ายสี่เหลี่ยมคงหมุน	ระวัง/เตือน	ใช้ในกรณีที่ต้องการเตือนให้ผู้ขับขี่ทราบถึงอันตรายบนท้องถนน หรือบริเวณใกล้เคียง เป็นการบอกให้ผู้ขับขี่เพิ่มความระมัดระวังในการใช้ถนน
 ป้ายสี่เหลี่ยม	ให้ข้อมูล	ใช้ในกรณีที่ต้องการให้ข้อมูลแก่ผู้ขับขี่ เช่น หมายเลขอทางหลวง และจุดหมายปลายทางของถนน

รูปที่ 4-1 ตัวอย่างการใช้งานเครื่องหมายจราจรรูปแบบต่างๆ

4.2.2 สีพื้น

สีพื้นของป้ายจราจรจะมีความหมายแตกต่างกันตามวัตถุประสงค์การใช้งานดังนี้

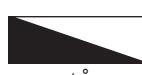
สีของป้าย

การใช้งาน

แดง

- ป้ายบังคับ ใช้ในกรณีที่ต้องการให้หยุด หรือห้ามกระทำ

ขาว/ดำ

- ป้ายบังคับข้อความ ใช้ประกอบป้ายบังคับหลัก
- ป้ายแนะนำ ใช้แน่นำสถานที่

เหลือง

- ป้ายเตือน ใช้เตือนถึงสภาพถนนที่ไม่ปลอดภัยและอันตรายข้างหน้า

ส้ม

- ป้ายเตือนชั่วคราว ใช้เตือนถึงอันตรายจากการก่อสร้างและการซ่อมบำรุง

เขียว

- ป้ายแนะนำ ใช้บอกถึงสถานที่ปั้นจุ่น แนะนำเส้นทาง และระยะทาง

น้ำเงิน

- ป้ายแนะนำ ใช้แนะนำบริการของผู้ใช้รถใช้ถนน ข้อมูลท่องเที่ยวและเส้นทางต่างๆ
- ป้ายบังคับ ประเภทคำสั่ง

น้ำตาล

- ป้ายแนะนำ ใช้แนะนำสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ และสถานที่ทางวัฒนธรรม ที่น่าสนใจ

4.3 ประเภทของเครื่องหมายจราจร

โดยทั่วไปแล้วเครื่องหมายจราจรที่ใช้ในประเทศไทย สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท ตามลักษณะการใช้งานดังนี้

4.3.1 ป้ายจราจร

ป้ายจราจร เป็นเครื่องหมายจราจรที่สื่อให้ผู้ขับขี่ทราบถึงกฎระเบียบข้อบังคับที่ผู้ขับขี่ต้องปฏิบัติตาม รวมถึงอันตรายที่อาจเกิดขึ้นแก่ผู้ขับขี่จากสภาพแวดล้อมข้างเคียงที่ไม่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน นอกจากนี้ป้ายจราจรยังใช้แจ้งให้ผู้ขับขี่ทราบถึงเส้นทาง จุดหมายปลายทางและสถานที่สำคัญต่างๆ เช่น สถานที่ท่องเที่ยว บึงน้ำมัน เป็นต้น ดังนั้นป้ายจราจรจึงสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภทดังนี้

โครงการมาตรฐานความปลอดภัยการจราจรและขนส่ง

สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร (สนง.) กระทรวงคมนาคม

ป้ายบังคับ

ป้ายบังคับเป็นป้ายที่ใช้บอกผู้ขับขี่ถึงกฎหมายที่บังคับใช้บนท้องถนนบริเวณนั้นๆ เช่น ป้ายควบคุมความเร็ว และป้ายห้ามจอดรถ ป้ายบังคับอาจมีการใช้บังคับตลอดความยาวถนน ดังนั้นในบางกรณีอาจจำเป็นต้องมีการติดตั้งป้ายเดิมอีกรอบ อย่างไรก็ตามควรหลีกเลี่ยงการติดตั้งป้ายเกินความจำเป็น

ตำแหน่งของป้ายบังคับ

การติดตั้งป้ายบังคับไม่มีหลักเกณฑ์ที่แน่นอนตายตัว โดยทั่วไปแล้วตำแหน่งของป้ายบังคับจะอยู่ที่จุดเริ่มต้นของการบังคับ สำหรับขอบเขตการบังคับอาจจะอยู่เฉพาะที่บริเวณที่ติดตั้งป้าย เช่น ป้ายห้ามกลับรถ หรือหอกระยะห่างต่อไปจนกว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างอื่น หรือมีป้ายยกเลิกการบังคับ เช่น ป้ายจำกัดความเร็ว และป้ายห้ามใช้เสียง เป็นต้น

ป้ายเตือน

ป้ายเตือนใช้เพื่อเตือนผู้ขับขี่ถึงอันตรายที่อาจเกิดขึ้นข้างหน้าเนื่องมาจากสภาพของถนนและสิ่งแวดล้อม ซึ่งผู้ขับขี่อาจมองไม่เห็น ป้ายเตือนควรแสดงถึงลักษณะของอันตรายอย่างชัดเจน โดยทั่วไปแล้ว ป้ายเตือนใช้ในกรณีดังนี้

- 1) บอกผู้ขับขี่ถึงภาระที่ผู้ขับขี่ควรระวังหรือลดความเร็วลงเพื่อความปลอดภัย
- 2) ใช้เตือนผู้ขับขี่ถึงเครื่องหมายจราจรอื่นๆ ที่อยู่ข้างหน้า ในกรณีที่ระยะการมองเห็นเครื่องหมายจราจรอื่นไม่เพียงพอ
- 3) บอกผู้ขับขี่ถึงสภาพถนน สภาพสิ่งแวดล้อมรอบตัวและเหตุการณ์ที่ผู้ขับขี่คาดไม่ถึง

อย่างไรก็ตาม ป้ายเตือนควรใช้ในกรณีที่ผู้ขับขี่ไม่สามารถมองเห็นอันตรายได้อย่างชัดเจนเท่านั้น การใช้ป้ายเตือนอย่างไม่เหมาะสมสมอาจทำให้ประสิทธิภาพของการบังคับใช้ลดลง

ตำแหน่งของป้ายเตือน

ป้ายเตือน ควรจะติดตั้งอยู่ทางซ้ายมือของถนนตรงตำแหน่งที่ผู้ขับขี่สามารถอ่านและปฏิบัติตามป้ายได้ทันเวลา ป้ายเตือนที่ติดตั้งก่อนถึงบริเวณอันตรายต้องมีระยะเพียงพอ เพื่อให้ผู้ขับขี่สามารถปฏิบัติตามได้ อย่างไรก็ตามตำแหน่งของป้ายเตือนไม่ควรบดบังทัศนวิสัยทั้งทางด้านหน้า และด้านข้างของผู้ขับขี่ ในบางกรณีอาจมีการติดตั้งป้ายชี้ทางขวาเมื่อของถนน โดยเฉพาะถนนที่มีการเดินรถทางเดียวหรือถนนที่มีความกว้างมากๆ

ป้ายแนะนำ

ป้ายแนะนำใช้แจ้งให้ผู้ขับขี่ทราบถึงข้อมูลต่างๆ ที่ใช้ในการเดินทาง ซึ่งโดยทั่วไปแล้วป้ายแนะนำสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภทตามลักษณะการใช้งานดังนี้

- 1) ป้ายบอกตำแหน่งทิศทางหรือการใช้เส้นทาง ซึ่งประกอบด้วยป้ายดังต่อไปนี้
 - ป้ายแนะนำนำล่วงหน้า
 - ป้ายชี้ทิศทางหรือบอกจุดหมายปลายทาง
 - ป้ายชี้ถนนหรือหมายเลขทางหลวง
 - ป้ายชี้สถานที่ต่างๆ
 - ป้ายบอกระยะทางหรือป้ายยืนยันเส้นทาง
 - ป้ายชี้บอกหรือแสดงการใช้ถนน

2) ป้ายแสดงข้อมูลข่าวสารและการบริการ

- บริการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้รถใช้ถนน เช่น ที่พัก ที่จอดรถ ปั๊มน้ำมัน ฯลฯ

3) ป้ายประกอบหรือป้ายเสริม

- ข้อมูลที่ว่าไป
- ป้ายแนะนำเกี่ยวกับสภาพภาระบนท้องถนน

คำนับป้ายแนะนำควรจะระบุได้ใจความ เพื่อผู้ขับขี่สามารถที่จะอ่านข้อความบนป้ายได้ในระยะเวลาอันสั้นโดยไม่รบกวนการขับขี่

รูปใช้ว่า

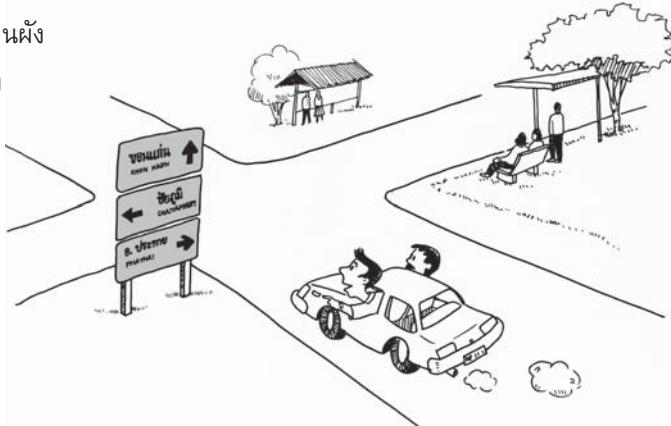
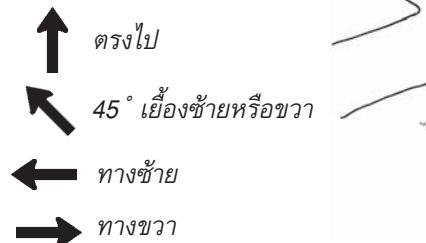
การติดตั้งป้ายแนะนำเส้นทางอาจกระทำได้ 2 รูปแบบคือ

ป้ายแนะนำแยกตามแนวเส้นทาง

ข้อดี ข้อเสีย

- ใช้เวลาในการอ่านมากกว่าป้ายแบบแผ่นผัง
- ขนาดของป้ายเล็กกว่าป้ายแบบแผ่นผัง

ป้ายบอกทิศทางควรเรียงลำดับตามภาพ
ดังนี้

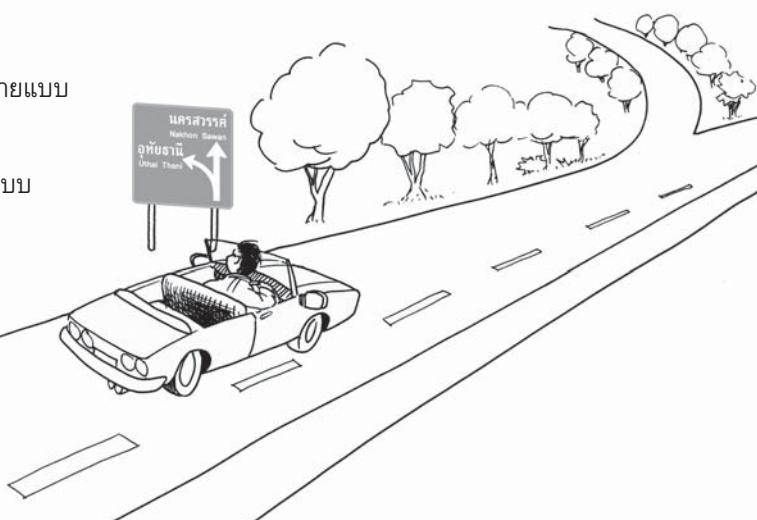

ในการณ์ที่มีป้ายในหนึ่งทิศทางมากกว่า 1 ป้าย ให้เรียงลำดับป้ายตามระยะทางโดยระยะทางที่น้อยที่สุดอยู่ข้างบน

ป้ายแนะนำแผ่นผัง

ข้อดี ข้อเสีย

- ใช้เวลาในการอ่านน้อยกว่าป้ายแบบแยกตามแนวเส้นทาง
- ขนาดของป้ายใหญ่กว่าป้ายแบบแยกตามแนวเส้นทาง
- ป้ายแผ่นผังที่ดีต้องไม่แสดง
เส้นทางเกินกว่า 2 ทิศทาง

ตำแหน่งป้ายแนะนำ

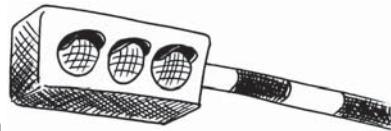
นอกเหนือจากการติดตั้งป้ายแต่ละป้ายแล้ว ไม่มีกฎหมายที่กำหนดอย่างตัวใน การติดตั้งป้ายแนะนำ โดยทั่วไปแล้วการติดตั้งป้ายแนะนำควรสอดคล้องกับความต้องการในแต่ละจุด และผู้ขับขี่สามารถรับรู้และปฏิบัติตามได้ทันตามที่ต้องการ อนึ่งในการติดตั้งป้ายแนะนำเส้นทางบนถนนที่ใช้ความเร็วสูง ควรมีการแจ้งให้ผู้ขับขี่ทราบล่วงหน้าเป็นระยะๆ ก่อนถึงทางที่แยกออก

4.3.2 สัญญาณไฟจราจร

สัญญาณไฟจราจร คือ เครื่องหมายจราจรที่ใช้ควบคุม การเคลื่อนที่ของรถโดยการเปลี่ยนสีไฟ โดยทั่วไปแล้ว สัญญาณไฟจราจรจะมีด้วยกันทั้งหมดสามสี คือ แดง เหลือง และเขียว เรียงจากบนลงล่าง หรือจากซ้ายไปขวา สัญญาณไฟจราจรจะทำหน้าที่ดังต่อไปนี้

- ควบคุมไม่ให้เกิดความชัดแย้งของการเคลื่อนที่ของจราจร
- เพื่อเตือนถึงอันตรายที่อาจเกิดขึ้น
- เพื่อช่วยให้กระแสการจราจรไหลคล่องตัวขึ้น
- เพื่อควบคุมการจราจรบริเวณทางข้ามรถไฟและสะพานเปิด—ปิด

สัญญาณไฟจราจร มีด้วยกันทั้งหมด 3 ประเภทคือ

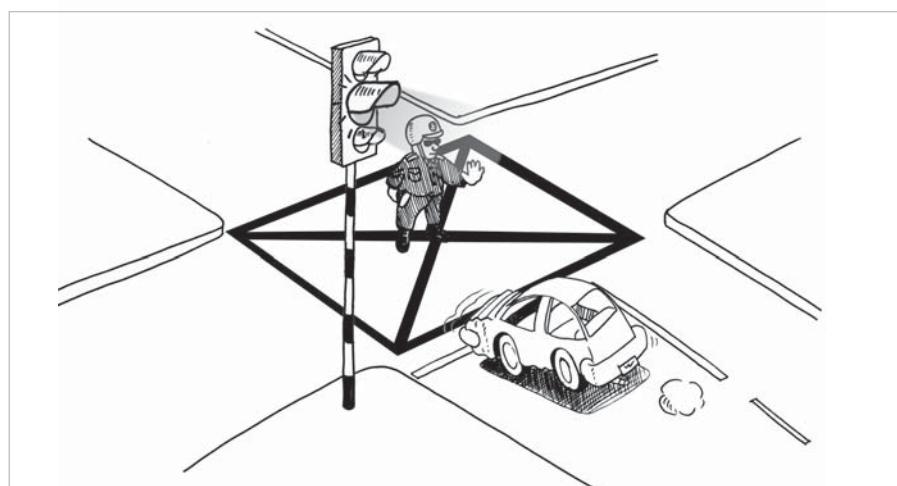
1) ไฟสี สัญญาณไฟประเภทนี้อาจเป็นสีแดง เหลือง หรือเขียว

ไฟสีแดง : หมายถึง ให้ผู้ขับขี่หยุด ณ ตำแหน่งต่อไปนี้

- เส้นหยุด หรือ
- ก่อนถึงทางข้าม หรือ
- ก่อนถึงแยก

ไฟสีเหลือง : หมายถึง สัญญาณไฟจราจรจะเปลี่ยนจากสีเขียวไปเป็นสีแดง นั้นคือเป็นการเตือนว่าช่วงเวลาที่อนุญาตให้ผู้ขับขี่ขับรถไปข้างหน้าได้เต็มสุดลง ผู้ขับขี่ไม่ควรขับรถเข้าไปในบริเวณควบคุมและควรหยุดรถ ณ เส้นหยุดบริเวณสัญญาณไฟจราจร เว้นแต่ผู้ขับขี่ได้ขับเลี้ยวสี่แยกไปแล้วก็ให้เลี้ยวไปได้ ดังแสดงในรูปที่ 4-2

ไฟสีเขียว : หมายถึง ให้ผู้ขับขี่ไปได้ ผู้ขับขี่สามารถขับรถตรงไป เลี้ยวซ้าย หรือเลี้ยวขวา

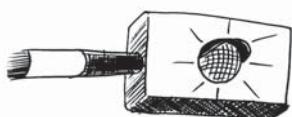
รูปที่ 4-2 แสดงตำแหน่งรถขณะที่สัญญาณไฟจราจรเป็นสีเหลือง

โครงการมาตรฐานความปลอดภัยการจราจรและขนส่ง

สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร (สนง.) กระทรวงคมนาคม

2) ไฟกระพริบ สัญญาณไฟประเภทนี้อาจเป็นสีเหลืองหรือสีแดง

ไฟกระพริบสีแดง มีความหมายเช่นเดียวกับป้ายหยุด นั่นคือให้ผู้ขับขี่หยุด หรือให้รถอื่นๆ ไปก่อนโดยที่ผู้ขับขี่จะสามารถไปได้เมื่อปลอดภัย สัญญาณไฟนี้ จะติดตั้งบริเวณทางแยกที่อันตรายหรือเมื่อไม่สามารถมองเห็นป้ายหยุดที่ติดตั้งได้ หรือบริเวณทางข้ามรถไฟ

ไฟกระพริบสีเหลือง หมายถึง ให้ผู้ขับขี่ลดความเร็วลง และผ่านทางเดินรถนั้นไปด้วยความระมัดระวัง มักใช้ในกรณีที่ต้องการให้ผู้ขับขี่สนใจป้ายเตือน หรือเตือนผู้ขับขี่ถึงเหตุการณ์อันตราย นอกจากนี้ สัญญาณไฟกระพริบสีเหลืองยังใช้ในกรณีที่สัญญาณไฟจราจรไม่ทำงานอีกด้วย ซึ่งในบริเวณทางแยก ไฟกระพริบสีเหลืองจะมีความหมายเช่นเดียวกับป้ายให้ทาง

รูปใหม่ๆ

ไฟกระพริบคู่สีแดง (กระพริบสลับกัน) อาจนำมาใช้บริเวณทางข้ามทางรถไฟ เพื่อให้ผู้ขับขี่หยุดก่อนถึงทางข้ามทางรถไฟตลอดเวลาที่สัญญาณไฟทำงาน

3) สัญญาณไฟลูกศร

สัญญาณไฟลูกศรสีแดง หมายถึง ห้ามผู้ขับขี่ขับยานพาหนะในทิศทางที่ลูกศรแสดง

สัญญาณไฟลูกศรสีเหลือง หมายถึง สัญญาณไฟลูกศรสีเขียวกำลังจะเปลี่ยนเป็นสัญญาณไฟลูกศรสีแดง นั่นคือเป็นการเตือนว่าช่วงเวลาที่อนุญาตให้ผู้ขับขี่ขับรถไปในทิศทางที่ลูกศรแสดงได้ได้สิ้นสุดลง ผู้ขับขี่ไม่ควรขับรถเข้าไปในบริเวณควบคุมและควรหยุดรถ ณ เส้นหยุดบริเวณสัญญาณไฟจราจร

สัญญาณไฟลูกศรสีเขียว หมายถึง อนุญาตให้ผู้ขับขี่สามารถขับรถไปในทิศทางลูกศร ดังต่อไปนี้

ถ้าลูกศรชี้ขึ้น ให้ขับตรงไป

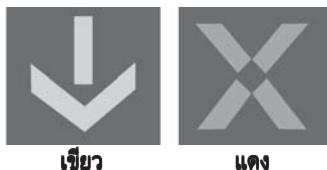
ถ้าลูกศรชี้ไปทางขวา ให้เลี้ยวขวา

ถ้าลูกศรชี้ไปทางซ้าย ให้เลี้ยวซ้าย

4) สัญญาณไฟแบ่งทิศทางการจราจร สัญญาณไฟนี้ติดตั้งเหนือช่องทางจราจรบนทางหลวงหรือถนนเพื่อควบคุมทิศทางจราจรในแต่ละช่วงเวลา

แดง หมายถึง ห้ามมิให้ผู้ขับขี่ใช้ช่องจราจร

เขียว หมายถึง ช่องจราจนี้สามารถใช้ได้

หมายเหตุ เนื่องจากการติดตั้งสัญญาณไฟจราจรเป็นเรื่องที่ซับซ้อนและใช้งบประมาณในการติดตั้งค่อนข้างสูงเมื่อเทียบกับเครื่องหมายจราจรอื่นๆ ดังนั้นควรปรึกษาผู้เชี่ยวชาญหากมีความประสงค์จะติดตั้งเครื่องหมายจราจร

4.3.3 เครื่องหมายจราจรบนพื้นที่ทาง

เครื่องหมายจราจรบนพื้นที่ทาง คือ เส้น สัญลักษณ์ ลาย ข้อความ ตัวเลข หรืออุปกรณ์อื่นๆ ที่ใช้หรือติดบนพื้นถนนหรือขอบทาง เพื่อบังคับ เตือน และแนะนำผู้ขับขี่ โดยทั่วไปเครื่องหมายจราจรบนพื้นที่ทางมักมีสีขาวหรือสีเหลือง เพราะสีดังกล่าวดักลูกสีของพื้นถนน ทำให้เครื่องหมายมีความชัดเจน

รู้ไว้ใช่ร้า

ข้อจำกัดของเครื่องหมายจราจรบนพื้นที่ทาง

- ไม่สามารถมองเห็นได้ชัดถ้าถนนเปียกหรือมีฝุ่นมาก
- ต้องการการบำรุงรักษาบ่อย เนื่องจากการสึกกร่อนจากการจราจร
- อาจถูกการจราจรบดบัง ทำให้ไม่เห็นเครื่องหมาย
- วัสดุที่ใช้ในการทำเครื่องหมายจราจรบนพื้นที่ทางบางประเภทอาจทำให้ถนนลื่นได้
- ไม่สามารถใช้ได้กับถนนที่ไม่มีผิวทาง

ข้อดีของเครื่องหมายจราจรบนพื้นที่ทาง

- สามารถให้ข้อมูลกับผู้ขับขี่ได้ต่อเนื่อง ผู้ขับขี่ไม่ถูกดึงความสนใจไปจากถนน

เครื่องหมายจราจรบนพื้นที่ทางสามารถแบ่งออกได้ตามลักษณะดังนี้

เครื่องหมายจราจรบนพื้นที่ทางตามแนวทางเดินรถ

เครื่องหมายจราจรบนพื้นที่ทางตามแนวทางเดินรถเป็นเส้นที่ติดตามแนวยาวของถนน ซึ่งสามารถแบ่งออกได้ตามลักษณะการใช้งานดังนี้

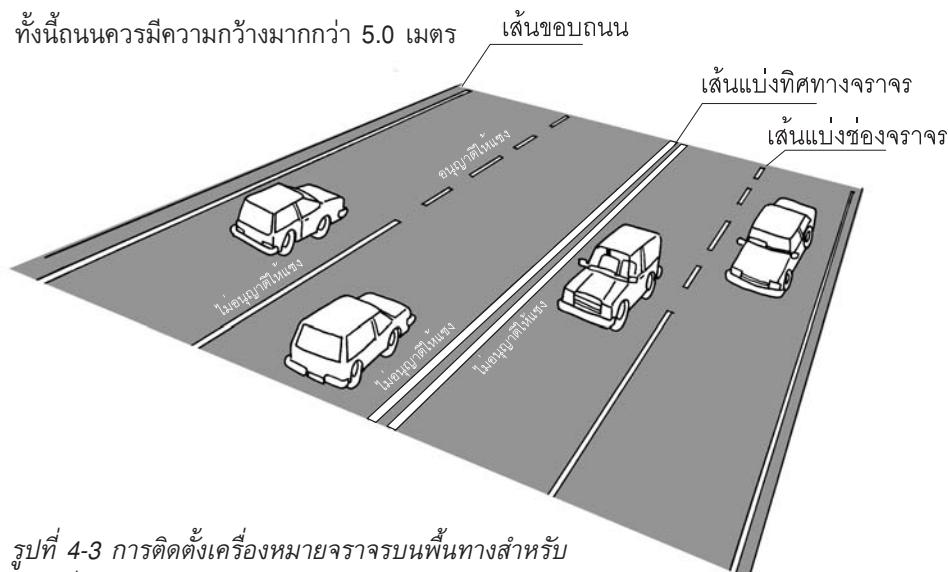
- เส้นแบ่งทิศทางจราจร ใช้แบ่งทิศทางจราจรบนท้องถนน
- เส้นห้ามแซง เป็นเส้นแบ่งทิศทางจราจรประเภทหนึ่งที่ห้ามรถใช้ช่องจราจรทิศตรงข้าม

- เส้นแบ่งช่องจราจร ใช้แบ่งช่องจราจรที่มีทิศทางเดียวกัน แบ่งออกเป็นดังนี้
 - เส้นแบ่งช่องจราจรหรือช่องเดินรถปกติ ใช้แบ่งทางเดินรถหรือทางจราจรที่มีทิศทางเดียวกัน
 - เส้นห้ามเปลี่ยนช่องจราจร ใช้แบ่งทางเดินรถหรือทางจราจรที่มีทิศทางเดียวกัน
 - เส้นประว้างใช้แบ่งช่องจราจรที่เน้นถึงบริเวณที่จะมีการจราจรร่วมมาร่วมช่องทางเดินรถด้วย หรือการจราจรจะแยกออกไปจากทางเดิม
 - เส้นประดิ่ง ใช้เพื่อนำทางจราจรบริเวณที่ทางหลวงเปลี่ยนแนว หรือทางเลี้ยวในบริเวณทางแยก เพื่อให้ผู้ขับขี่ขับรถไปตามแนวช่องการจราจรตั้งกล่าว
 - เส้นแบ่งช่องเดินรถประจำทางหรือช่องเดินรถพิเศษ ใช้เพื่อแบ่งช่องจราจรเป็นช่องเดินรถประจำทาง

การติดตั้งเครื่องหมายจราจรบนพื้นทางตามแนวทางเดินรถ

โดยทั่วไปแล้วสำหรับถนน 2 ช่องจราจรจะมีการติดตั้งเส้นแบ่งทิศทางจราจร และเส้นห้ามแซงเมื่อปริมาณการจราจรมากกว่า 300 คันต่อวัน

รูปที่ 4-3 การติดตั้งเครื่องหมายจราจรบนพื้นทางสำหรับถนนที่มีความกว้าง 4 ช่องจราจร

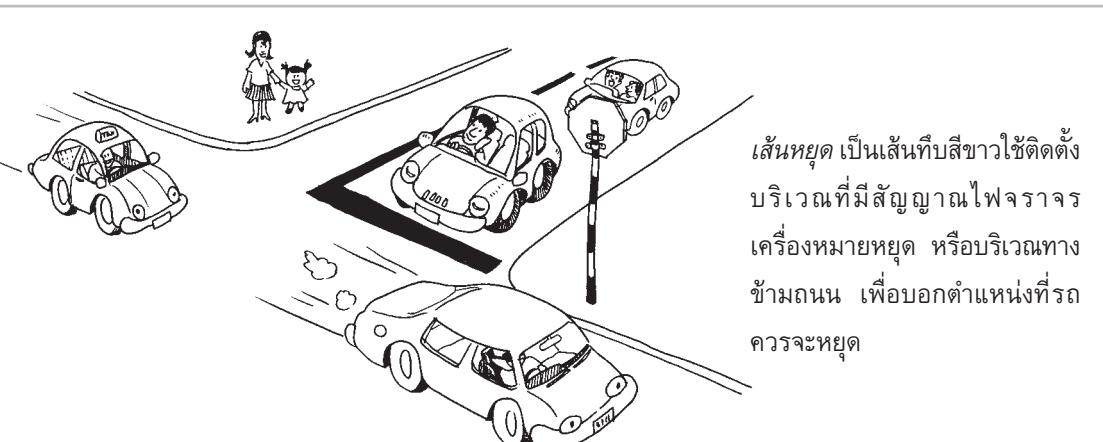
สำหรับถนนที่มีความกว้างมากกว่าสี่ช่องจราจรจะไม่อนุญาตให้มีการแซงหรือใช้ช่องจราจรของผู้ทรงเข้ามา ทั้งนี้ เพราะในทิศทางหนึ่งๆ นั้นมีช่องจราจรให้เลือกใช้มากกว่า 1 ช่องทาง ดังนั้น การติดตั้งเครื่องหมายจราจรบนพื้นทาง จึงเป็นดังรูปที่ 4-3

เครื่องหมายจราจรบนพื้นทางตามขวา

เครื่องหมายจราจรบนพื้นทางตามขวาเป็นเส้นซึ่งทอดขวางกับทิศทางการจราจร เครื่องหมายจราจรบนพื้นทางตามขวาจะมีด้วยกัน 3 ประเภทคือ

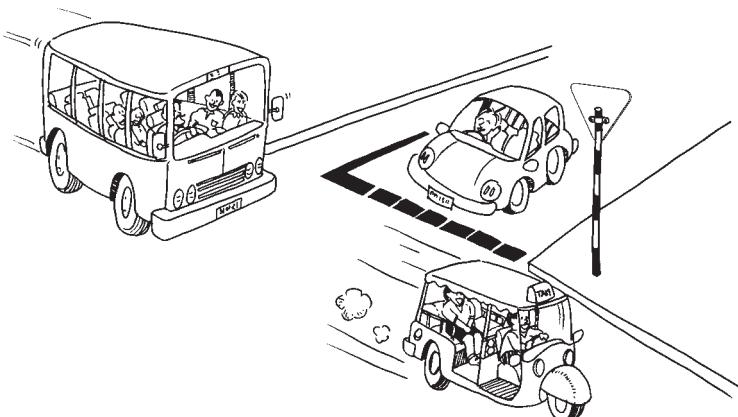
- เส้นหยุด
- เส้นให้ทาง
- เส้นทางคนข้ามหรือทางม้าลาย

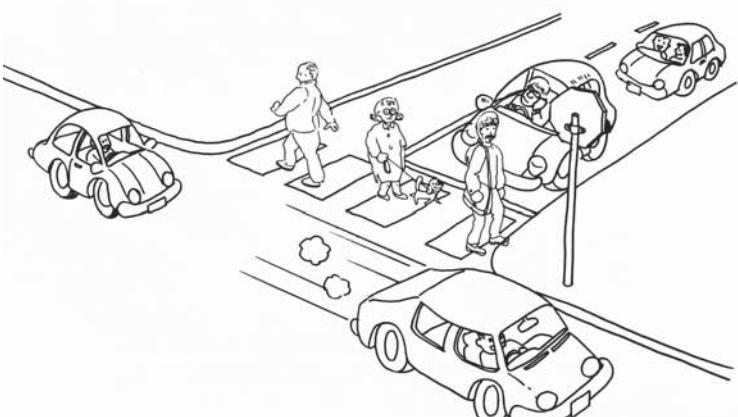
รูปที่ 4-4 แสดงเส้นหยุด

เส้นหยุด เป็นเส้นทึบสีขาวใช้ติดตั้งบริเวณที่มีสัญญาณไฟจราจรเครื่องหมายหยุด หรือบริเวณทางข้ามถนน เพื่อบอกตำแหน่งที่รถควรจะหยุด

รูปที่ 4-5 แสดงเส้นให้ทาง

เส้นให้ทาง เป็นเส้นประสีขาว ใช้ติดตั้งในบริเวณทางแยกที่มีเครื่องหมายให้ทาง เส้นให้ทางใช้บอกตำแหน่งที่รถที่ให้ทางควรจะหยุดรอ

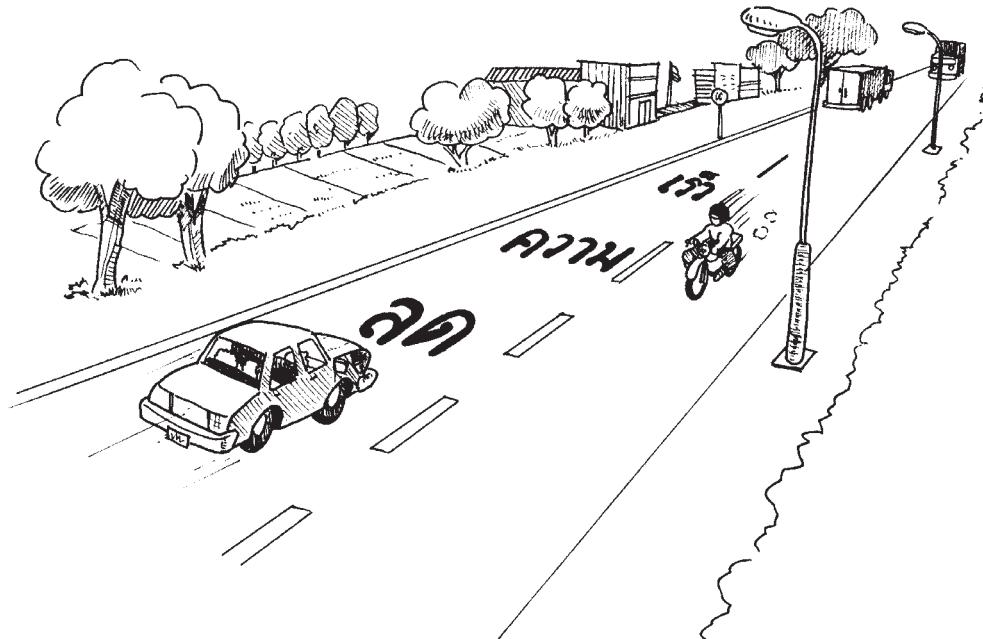
รูปที่ 4-6 แสดงเส้นทางคนข้าม

เส้นทางคนข้าม เป็นเส้นทางม้าลายหรือเส้นทึบสีขาวสองเส้นตีขานานกัน และมีเส้นแนวหยุด หรือเส้นให้ทางประกอบ เส้นทางคนข้ามใช้แสดงตำแหน่งที่คนเดินเท้าสามารถข้ามถนนได้และรถควรหยุดรอ ณ บริเวณเส้นหยุด หรือเส้นให้ทาง

ข้อความบนพื้นทาง

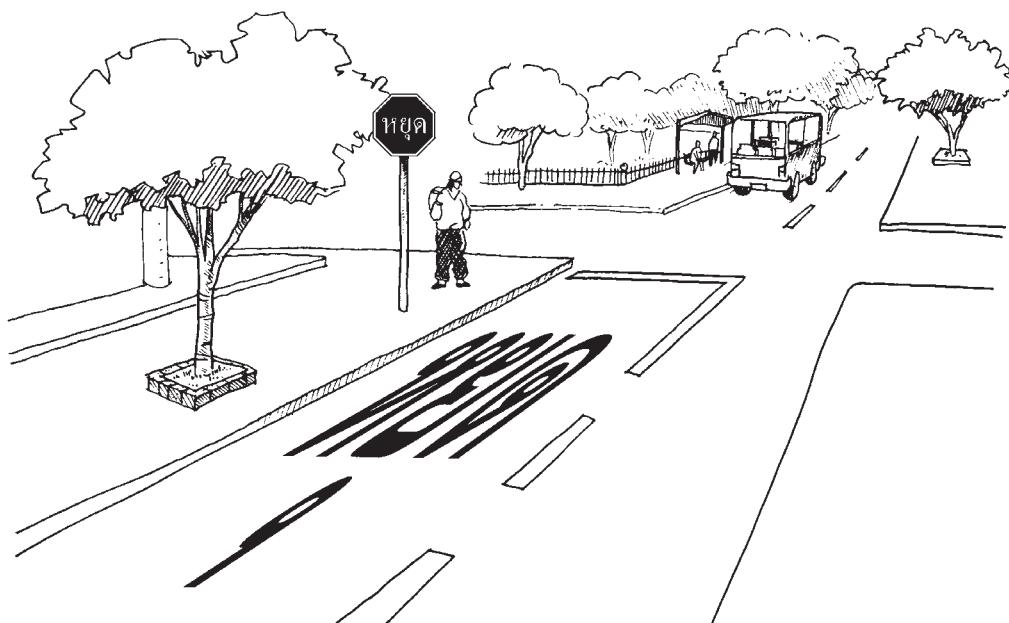
ในบางกรณีอาจมีการใช้ข้อความบนพื้นทางเพื่อบังคับ เตือน และแนะนำผู้ขับขี่ ข้อความบนพื้นทางควรมีบรรทัดเดียว อย่างไรก็ตามหากต้องการเขียนข้อความมากกว่า 1 บรรทัด ข้อความควรเขียนจากล่างขึ้นบน

รูปที่ 4-7 การเขียนข้อความบนพื้นทางที่มีมากกว่า 1 บรรทัด

รูปที่ 8

ตัวอักษรและลูกศรบนพื้นถนนควรมีความยาวมากกว่าความกว้าง เพื่อเพิ่มความสามารถในการมองเห็นของผู้ขับขี่

5 การติดตั้งเครื่องหมายจราจรในบริเวณโรงเรียนและสถานศึกษา

โดยทั่วไปแล้วเครื่องหมายจราจรที่ติดตั้งบริเวณโรงเรียนและสถานศึกษาที่อยู่บนทางหลวง มักจะแตกต่างจากเครื่องหมายจราจรที่ติดตั้งบริเวณที่อยู่ในตรอกซอยซึ่งมีปริมาณจราจรไม่มากนัก ทั้งนี้เนื่องจาก การติดตั้งเครื่องหมายจราจรบริเวณหน้าโรงเรียนเรียนนั้นไม่ว่าจะเป็นเครื่องหมายจราจรประเภทเดือนหรือบังคับ จะต้องสอดคล้องกับปริมาณจราจร ความเร็วของรถ ความกว้างของถนนและจำนวนนักเรียนที่ข้ามถนน อย่างไรก็ตามการติดตั้งเครื่องหมายจราจรบริเวณโรงเรียนควรมีความสอดคล้องเป็นแบบอย่างเดียวกัน สำหรับการควบคุมเหตุการณ์ประเภทเดียวกัน

5.1 หลักการติดตั้งป้ายจราจรโดยทั่วไป

การติดตั้งป้ายจราจรส่วนใหญ่ในตำแหน่งที่ผู้ขับขี่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน และไม่ทำให้ผู้ขับขี่ต้องลางส่ายตา จากถนน นอกจากนี้เครื่องหมายจราจรส่วนใหญ่ห่างจากจุดที่บังคับใช้พอสมควร เพื่อให้ผู้ขับขี่มีเวลาเพียงพอที่จะตัดสินใจและปฏิบัติตามข้อความที่สื่อในเครื่องหมายจราจร ซึ่งโดยทั่วไปแล้วป้ายจราจรที่ต้องอาศัยการตัดสินใจของผู้ขับขี่มากจะอยู่ห่างจากจุดที่บังคับใช้มากกว่าป้ายจราจรที่ต้องการเพียงให้ผู้ขับขี่ปฏิบัติตามโดยไม่ต้องอาศัยการตัดสินใจ เช่น ป้ายเตือนการผ่านทางร่วมทางแยก จะอยู่ห่างจากจุดที่บังคับใช้มากกว่าป้ายเตือนหยุดข้างหน้า เป็นต้น ซึ่งสำหรับระยะในการติดตั้งป้ายจราจรจะขึ้นอยู่กับระยะเวลาระหว่างการรับรู้ข้อมูล/สัญลักษณ์และการปฏิบัติของผู้ขับขี่ ดังต่อไปนี้

- 1) ระยะทางที่รถเคลื่อนที่ได้ในช่วงเวลาที่ผู้ขับขี่ทำการอ่านเครื่องหมายจราจร ซึ่งระยะทางนี้จะมากน้อยขึ้นอยู่กับปัจจัยดังต่อไปนี้
 - ความเร็วเฉลี่ยของรถ - บนถนนที่รถเคลื่อนที่เร็ว ป้ายจราจรจะติดตั้งห่างจากจุดบังคับใช้มากกว่าบนถนนที่รถเคลื่อนที่ช้า ทั้งนี้ก็เพราะระยะทางที่รถเคลื่อนที่ได้ในช่วงเวลาที่ผู้ขับขี่ทำการอ่านเครื่องหมายจราจรบนถนนที่รถเคลื่อนที่เร็วจะมากกว่าบนถนนที่รถเคลื่อนที่ช้า

รูปภาพ

ความเร็วของรถนอกจากจะมีผลต่อระยะการติดตั้งป้ายจราจรแล้ว ยังมีผลต่อนาดของป้ายจราจรส่วนที่มีความเร็วของรถสูงย่อมต้องติดตั้งป้ายขนาดใหญ่กว่าบนถนนที่มีความเร็วของรถต่ำกว่าซึ่งโดยทั่วไปแล้วขนาดโดยประมาณของป้ายจราจรเพิ่มขึ้นทุกๆ 10 เซนติเมตร เมื่อความเร็วของรถเพิ่มขึ้น 10 กม./ชม. ดังนี้

ที่ความเร็ว 60 กม./ชม. ควรติดตั้งป้ายขนาด 60 ซม.
ที่ความเร็ว 90 กม./ชม. ควรติดตั้งป้ายขนาด 90 ซม.
ที่ความเร็ว 120 กม./ชม. ควรติดตั้งป้ายขนาด 120 ซม.

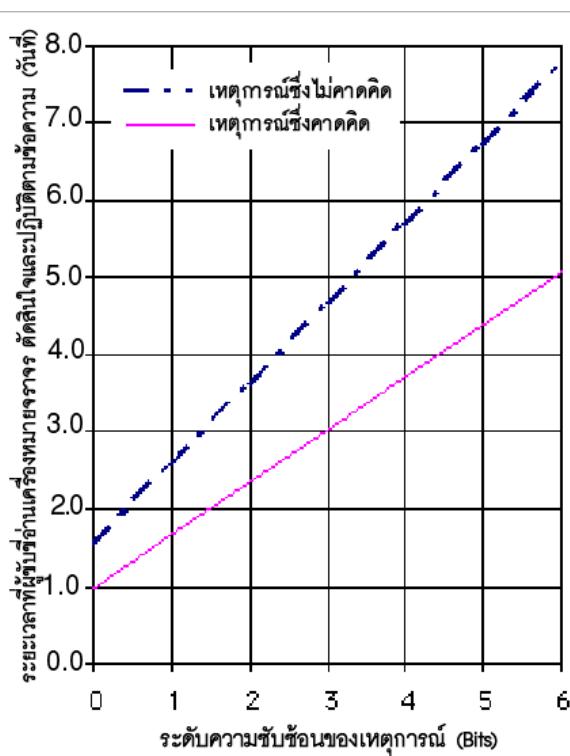
- ระยะห่างของป้ายจากขอบถนนหรือระยะห่างของป้ายหนึ่งอีกหนึ่ง
- การสื่อความของป้ายจราจร—ป้ายจราจรที่สื่อความด้วยสัญลักษณ์และป้ายจราจรที่สื่อความด้วยคำหรือวิสัยจะใช้เวลาในการอ่านแตกต่างกัน ซึ่งระยะเวลาในการอ่านนี้จะส่งผลต่อระยะทางที่รถเคลื่อนที่ได้และตำแหน่งที่ติดตั้งป้ายจราจร นอกจากนี้จำนวนคำหรือข้อความบนป้ายจราจรก็มีส่วนเกี่ยวข้องกับตำแหน่งในการติดตั้ง ป้ายจราจรที่มีจำนวนคำมากจะใช้เวลาในการสื่อสารมาก จึงควรติดตั้งห่างจากจุดบังคับใช้มากกว่าป้ายจราจรที่มีจำนวนคำน้อย

- หากมีป้ายจราจรหลายอันติดตั้งในตำแหน่งเดียวกัน ระยะห่างของเครื่องหมายจราจรเหล่านี้จากจุดบังคับใช้มากกว่าตำแหน่งที่มีเครื่องหมายจราจรเพียงอันเดียว

2) ระยะทางที่รถเคลื่อนที่ได้ในช่วงเวลาที่ผู้ขับขี่ทำการตัดสินใจ และปฏิบัติตามข้อความที่สื่อบนป้ายจราจรซึ่งระยะทางนี้จะแตกต่างกันไปตามความเร็วเฉลี่ยของรถและความชับช้อนของการตัดสินใจและขั้นตอนในการปฏิบัติตามเครื่องหมายจราจรดังนี้

- ป้ายจราจรที่ไม่ต้องอาศัยการตัดสินใจของผู้ขับขี่ และผู้ขับขี่สามารถปฏิบัติตามได้ภายในขั้นตอนเดียว จะอยู่ใกล้จุดที่บังคับใช้มากที่สุด ซึ่งป้ายจราจรประเภทนี้มักจะเป็นเครื่องหมายจราจรประเภทบังคับ
- ป้ายจราจรที่ผู้ขับขี่สามารถทำการตัดสินใจเพื่อปฏิบัติตามได้ง่าย เช่น ป้ายที่แจ้งให้ทราบถึงเส้นทางการเดินรถเพียงป้ายเดียว จะติดตั้งในระยะเดียวกับป้ายจราจรที่ไม่ต้องอาศัยการตัดสินใจของผู้ขับขี่
- ป้ายจราจรที่ผู้ขับขี่ต้องทำการตัดสินใจหลายขั้นตอน เช่น ป้ายเตือนการผ่านบริเวณที่การจราจรสับสน ป้ายแนะนำบริการ หรือป้ายการจราจรเพื่อการท่องเที่ยว ป้ายเหล่านี้ควรจะมีการติดตั้งห่างจากจุดที่บังคับใช้มากพอสมควร เพื่อที่ผู้ขับขี่จะได้มีเวลาในการตัดสินใจ

รูปที่ 5-1 แสดงระยะเวลาที่ผู้ขับขี่ใช้ในการอ่านเครื่องหมายจราจร ตัดสินใจและปฏิบัติตามข้อความที่สื่อบนเครื่องหมายจราจรที่ 85 เปอร์เซ็นไทล์

ที่มา: A Policy on Geometric Design of Highways and Streets, The American Association of State Highway and Transportation Officials, Washington, DC, 2001

นอกจากนี้ระยะเวลาที่ผู้ขับขี่ใช้ในการตัดสินใจและปฏิบัติตามข้อความบนป้ายนั้น ยังขึ้นอยู่กับความชับช้อนของสถานการณ์บนท้องถนน วัยของผู้ขับขี่ ความล้าของผู้ขับขี่ และระดับของข้อมูลในเลือดของผู้ขับขี่

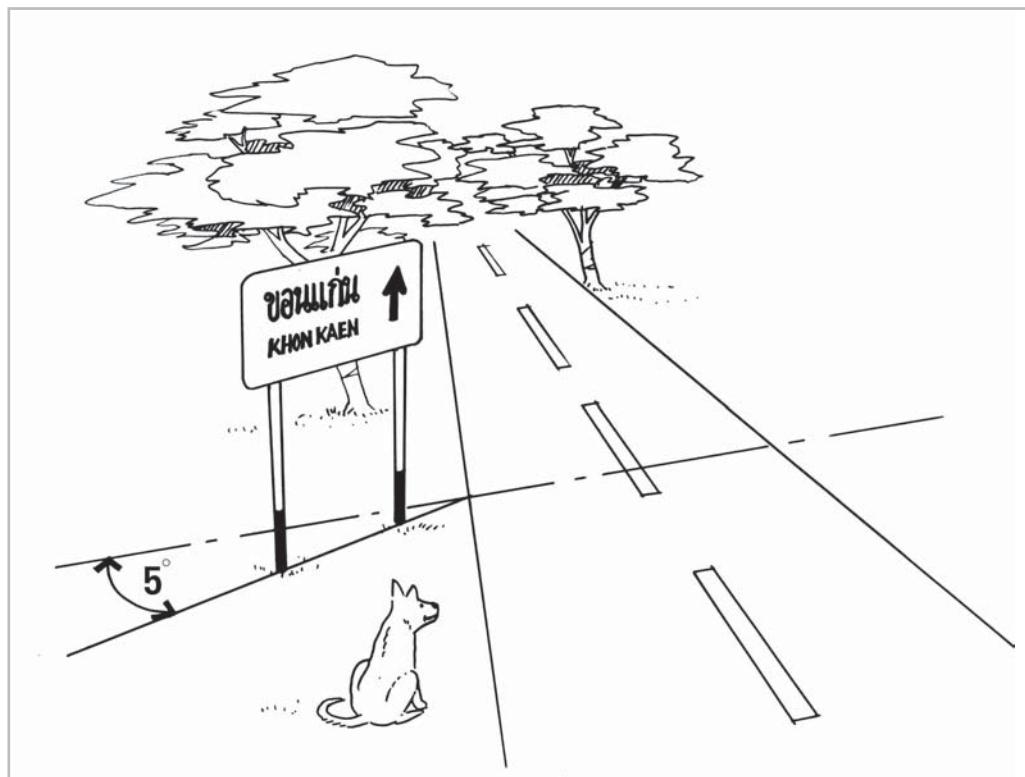
โดยทั่วไปแล้วผู้ขับขี่จะใช้เวลาในการอ่านป้ายจราจรทำการตัดสินใจและปฏิบัติตามข้อความที่สื่อบนป้ายจราจรประมาณ 1–8 วินาทีหรือมากกว่า ซึ่งความแตกต่างของระยะเวลาที่ใช้กับความชับช้อนของสถานการณ์ดังแสดงในรูปที่ 5-1 เหตุการณ์ซึ่งไม่มีความชับช้อน เช่น การเบรครถในสถานการณ์ปกติจะใช้เวลาประมาณ 2.5 วินาที (ระดับความชับช้อนที่ 0-1) ในขณะที่เหตุการณ์ที่ชับช้อนมาก เช่น การหลีกเลี่ยงอันตรายที่มีความยุ่งยากในทางปฏิบัติอาจใช้เวลามากถึง 7 วินาที (ระดับความชับช้อนที่ 5-6)

อย่างไรก็ตามการคำนวณหาระยะการติดตั้งป้ายจราจนอกจากจะคำนึงถึงระยะทางที่รถเคลื่อนที่ได้ในช่วงเวลาที่ผู้ขับขี่ใช้ในการอ่านเครื่องหมายจราจร และตัดสินใจปฏิบัติตามเครื่องหมายจราจรแล้ว ควรจะมีการพิจารณาถึงระยะเวลาที่การปฏิบัติตามข้อความที่สื่อบนเครื่องหมายจราจรสำเร็จผลด้วย

นอกจากนี้ในการติดตั้งเครื่องหมายจราจรควรคำนึงถึงหลักการดังต่อไปนี้

- ควรจะติดตั้งเครื่องหมายจราจรในพื้นที่โล่ง และในที่ที่สามารถมองเห็นป้ายจราจรได้ชัดเจนในเวลา กลางคืนโดยเฉพาะเมื่อผู้ขับขี่ใช้ไฟต่อ
- ไม่ควรติดตั้งเครื่องหมายจราจรที่ให้ข้อมูลใหม่กับผู้ขับขี่บริเวณที่ต้องการให้ผู้ขับขี่ตัดสินใจ
- ไม่ควรติดตั้งป้ายมากกว่า 1 ป้ายบนเสาอันเดียวกัน เว้นแต่ป้ายจะมีความสอดคล้องกัน เช่น อาจจะติดตั้ง ป้ายความเร็วในเสาเดียวกับป้ายเตือนทางโค้ง หรือป้ายแนะนำเส้นทางต้องอยู่ด้วยกัน
- ควรติดตั้งป้ายทางด้านซ้ายของถนน อย่างไรก็ตามหากมีความจำเป็นอาจติดตั้งป้ายเพิ่มทางด้านขวาเมื่อ ของถนนด้วยก็ได้โดยเฉพาะบนถนนหลายช่องจราจร สำหรับกรณีเฉพาะบางกรณี เช่น ในกรณีที่ พื้นที่จำกัดอาจติดตั้งป้ายเหนือถนนหรือบนเกาะกลางถนน
- ป้ายไม่ควรตั้งฉากกับทิศทางจราจร ควรเบี่ยงออกไปประมาณ 5 องศา เพื่อป้องกันการสะท้อนแสง จากไฟหน้ารถในตอนกลางคืนตามภาพ

รูปที่ 5-2 ป้ายจราจรควรเบี่ยงจากเส้นตั้งฉากทิศทางจราจรประมาณ 5 องศา

5.2 ลำดับการติดตั้งป้ายจราจรในบริเวณโรงเรียนและสถานศึกษา

การติดตั้งอุปกรณ์ควบคุมการจราจรอ่ำญถูกต้องตามหลักการทางวิศวกรรมในบริเวณโรงเรียนและ สถานศึกษาเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่จะช่วยให้เกิดความปลอดภัยทั้งกับผู้ขับขี่รถยนต์ ผู้เดินเท้า และคนเดินทาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนที่มีความรู้เรื่องกฎจราจรน้อย ซึ่งการติดตั้งอุปกรณ์ควบคุม การจราจรอั่วต่ำๆ ประسنค์ ดังนี้

- 1) เครื่องหมายจราจรเพื่อเตือนให้ผู้ขับขี่ทราบว่าข้างหน้าเป็นโรงเรียนและสถานศึกษา เครื่องหมายจราจร ประเภทนี้จะเป็นป้ายเตือนโรงเรียนระวังเด็กหรือป้ายเสริมประเภทป้ายเตือน

- 2) เครื่องหมายจราจรเพื่อให้ผู้ขับขี่ลดความเร็ว ซึ่งอาจจะเป็นป้ายบังคับหรือป้ายเสริมประเภทป้ายเตือน
บรรจุข้อความต่างๆ เช่น “โรงเรียน ลดความเร็ว” เป็นต้น
- 3) เครื่องหมายจราจรที่บอกเขตพื้นที่ห้ามจอดรถ ห้ามหยุดรถ และเขตพื้นที่ที่อนุญาตให้จอดรถรับ-ส่ง
นักเรียน ซึ่งจะเป็นป้ายจราจรประเภทป้ายบังคับ และเครื่องหมายจราจรบนลันขอบทาง
- 4) เครื่องหมายจราจรเพื่อแจ้งให้ผู้ขับขี่ทราบถึงบริเวณเขตทางข้าม ซึ่งจะเป็นป้ายจราจรที่เป็นสัญลักษณ์
รูปคนเดินข้ามทางม้าลาย ในบางกรณีอาจมีการติดตั้งสัญญาณไฟกระพริบเพิ่มในบริเวณเขตทางข้าม
เพื่อให้ผู้ขับขี่สามารถเห็นทางคนข้ามได้อย่างชัดเจน

โดยส่วนใหญ่แล้วเครื่องหมายจราจรที่ติดตั้งในบริเวณโรงเรียนไม่ว่าจะเป็นป้ายห้ามจอดรถ (บ.29) ป้ายห้าม
หยุดรถ (บ.30) ป้ายสุดเขตบังคับ (บ.55) ป้ายแสดงตำแหน่งของทางข้าม (บ.6) จะติดตั้ง ณ จุดที่เริ่มต้น
บังคับใช้/ตลอดแนวที่บังคับใช้

สำหรับป้ายเตือนโรงเรียนระวังเด็ก (ต.57) และป้ายบังคับจำกัดความเร็ว (บ.32) จะติดตั้งล่วงหน้าก่อนถึง
สถานบริเวณโรงเรียนเพื่อให้ผู้ขับขี่มีเวลาเพียงพอที่จะตัดสินใจและปฏิบัติการขับขี่ได้อย่างเหมาะสม

ตารางที่ 5-1 ลำดับการติดตั้งป้ายจราจรโดยทั่วไปบริเวณโรงเรียนและสถานศึกษา

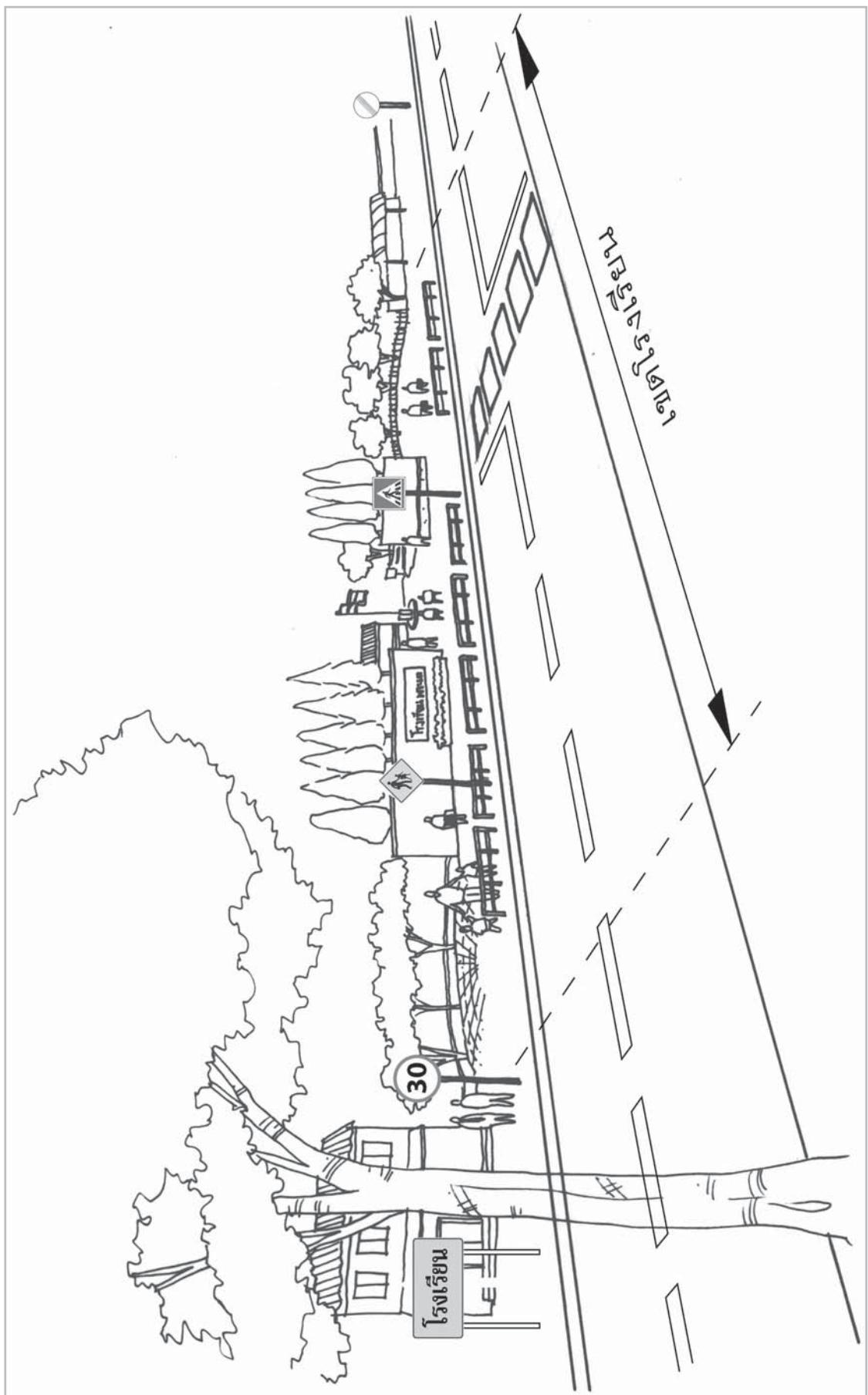
พื้นที่	ป้ายจราจร	รหัส	ระยะการติดตั้ง	อุปกรณ์จราจรอื่นๆ
ก่อนถึงโรงเรียน	ป้ายแสดงเขตโรงเรียน	ป้ายเตือน	ก่อนถึงเขตโรงเรียนโดยห่างจากเขต โรงเรียนตามความเร็วของถนน	ข้อความบนพื้นทาง “ลด ความเร็ว” หรือ “โรงเรียน”
เขต โรงเรียน	ป้ายเตือนโรงเรียน ระวังเด็ก	ต.57	ก่อนถึงเขตทางข้ามโดยห่างจากเขต โรงเรียนตามความเร็วของถนน	สัญญาณไฟคนข้าม เส้นทางคนข้าม

5.3 การติดตั้งเครื่องหมายจราจรบนพื้นทางบริเวณโรงเรียนและสถานศึกษา

ในการติดตั้งเครื่องหมายจราจรบนพื้นทางบริเวณโรงเรียนและสถานศึกษา นอกจากเส้นแบ่งทิศทางจราจร
ปกติ เส้นแบ่งช่องจราจร และเส้นขอบทาง ซึ่งในการติดตั้งจะติดตั้งเส้นเหล่านี้ตามการจัดจำนวนช่องจราจร
และการจัดการจราจรที่บริเวณนั้นๆ แล้ว โดยส่วนใหญ่เครื่องหมายจราจรบนพื้นทางอื่นๆ ที่ติดตั้งบริเวณ
โรงเรียนและสถานศึกษาจะติดตั้ง ณ จุดที่เริ่มบังคับใช้และตลอดแนวที่บังคับใช้ หรือติดตั้งควบคู่ไปกับป้าย
จราจรอื่นๆ เครื่องหมายจราจรบนพื้นทางเหล่านี้ ได้แก่

- เส้นทางคนข้าม ติดตั้งบริเวณที่จัดให้คนเดินเท้าข้ามถนน
- เส้นแนวหยุด ติดตั้งก่อนถึงเส้นทางคนข้ามประมาณ 1 เมตร
- เส้นห้ามเปลี่ยนช่องจราจร ติดตั้งเป็นระยะอย่างน้อย 36 เมตร ก่อนถึงเส้นทางคนข้าม
- เส้นแบ่งทิศทางจราจรห้ามแซง ติดตั้งตลอดบริเวณหน้าโรงเรียนหรือเป็นระยะอย่างน้อย 60 เมตร
ก่อนถึงเส้นทางคนข้าม
- เครื่องหมายห้ามจอดรถ ติดตั้งบริเวณทางข้าม หรือในระยะ 3 เมตร จากทางข้าม และแนวอื่นๆ
ที่ห้ามจอดรถทุกชนิด เว้นแต่การหยุดรับส่งคน
- ข้อความบนพื้นทาง ติดตั้งประกอบป้ายเตือนโรงเรียนระวังเด็ก
“โรงเรียนขับข้าม”

โครงการมาตรฐานความปลอดภัยการจราจรและขนส่ง
สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร (สนช.) กระทรวงคมนาคม

6 ความรู้พื้นฐานทางวิศวกรรมขนส่ง

6.1 ความเร็ว

ความเร็ว คือ อัตราการวิ่งของรถ หรืออีกนัยหนึ่ง คือ ระยะทางที่รถสามารถวิ่งได้ในช่วงหนึ่งหน่วยเวลา ความเร็วมีหน่วยเป็นกิโลเมตรต่อชั่วโมง ซึ่งในทางวิศวกรรมจราจรและขนส่ง ความเร็วสามารถแบ่งออกได้ เป็น 2 ประเภทคือ

- ความเร็วเฉพาะจุด (Spot Speed)
- ความเร็วระยะทาง (Space Speed)

ความเร็วเฉพาะจุด คือ ความเร็วขณะเดินทางของรถที่วิ่งผ่าน ณ จุดใดจุดหนึ่งบนถนน เป็นความเร็ว ขณะที่ผู้ขับขี่ขับรถซึ่งแสดงได้ด้วยเข็มไฟล์ในรถยนต์

ความเร็วระยะทาง คือ ความเร็วเฉลี่ยของรถที่วิ่งภายในระยะทางช่วงหนึ่ง ซึ่งโดยปกติจะทำการทดสอบ ที่ระยะทางมากกว่า 1 กิโลเมตร

ความเร็วทั้ง 2 ประเภทนี้มีวิธีการวัดและการนำไปใช้ที่แตกต่างกัน ความเร็วระยะทางมักนำไปใช้ในการคำนวณ หาระยะเวลาในการเดินทางและความล่าช้าในการเดินทางส่วนความเร็วเฉพาะจุดจะนำมาใช้ในการวิเคราะห์หากจุด ที่เกิดอุบัติเหตุบ่อยครั้งรวมถึงกฎจราจรและเครื่องหมายจราจรที่เหมาะสม เช่น

- ความเร็วสูงสุดและความเร็วต่ำสุด
- ความเร็วสูงสุดที่อนุญาตให้ขับได้
- ความเร็วที่แนะนำ
- บริเวณที่ห้ามผ่าน
- พื้นที่สถานศึกษาและลิงทางข้าม
- ตำแหน่งของป้ายจราจร
- ตำแหน่งและระบบสัญญาณไฟจราจร

6.1.1 การศึกษาความเร็วเฉพาะจุด

ความเร็วเฉพาะจุด ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกอย่างย่อๆ ว่า ความเร็วนั้น เป็นการวัดลักษณะของ ความเร็วรถ ณ จุดใดจุดหนึ่งภายในวิธีที่ได้สภาพสิ่งแวดล้อมและการจราจรในช่วงเวลาของการศึกษา โดยทั่วไปแล้ว การวัดความเร็วเฉพาะจุดนั้นนิยมกระทำอยู่สองวิธี คือ ใช้นาฬิกาจับเวลาและใช้ เรเดาร์ การใช้เรเดาร์ในการวัดนั้นเป็นวิธีที่ค่อนข้างสะดวกและรวดเร็ว แต่เนื่องจากอุปกรณ์ เรเดาร์นั้นราคาค่อนข้างสูง ในที่นี้จึงเสนอวิธีการวัดด้วยนาฬิกาจับเวลา

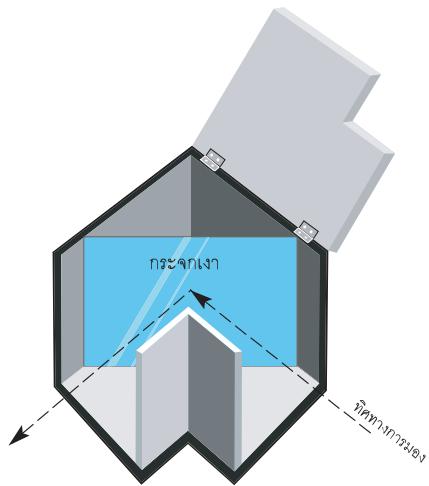
อุปกรณ์

- 1) นาฬิกาจับเวลา
- 2) สายวัด หรือเชือกยาว 25 เมตร
- 3) กระดาษ名片
- 4) ชอล์กขีดถนน

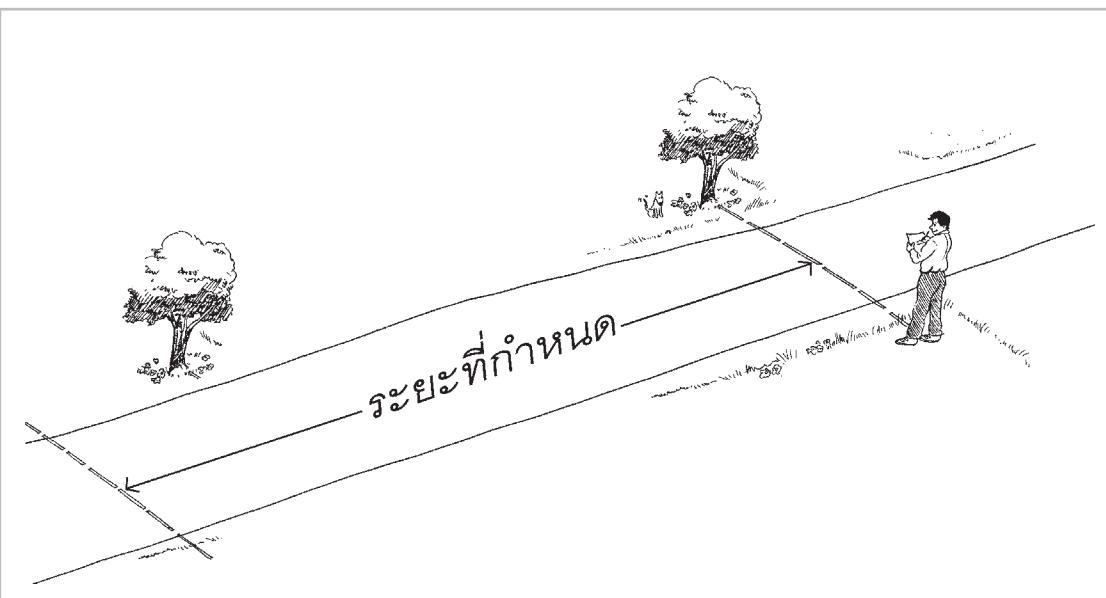
รูปใช้

กล่องกระเจก เป็นอุปกรณ์เสริมที่ใช้ในการวัดความเร็ว เช่นเดียวกับ การใช้กล่องกระเจกจะช่วยลดความคลาดเคลื่อนในการจับเวลาของรถที่วิ่งผ่านจุดสองจุด ซึ่งทำให้ความเร็วเฉพาะจุดที่คำนวนได้ถูกต้องแม่นยำมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะในเขตพื้นที่ชานเมือง ที่ความเร็วของรถมักมีค่ามากกว่า 80 กิโลเมตรต่อชั่วโมง ทั้งนี้เพราะการจับเวลาที่คลาดเคลื่อนไปเพียง 0.5 วินาที ของรถที่วิ่งผ่านจุดสองจุดที่อยู่ห่างกัน 25 เมตร อาจทำให้ความเร็วคลาดเคลื่อนไปถึง 30 กิโลเมตรต่อชั่วโมง

กล่องกระเจ动能สามารถทำได้โดยง่ายและราคาประหยัด เพียงใช้มืออัดและแผ่นกระเจกมาต่อ กันดังภาพ

วิธีการวัดความเร็วเฉพาะจุด

รูปที่ 6-1 การสำรวจความเร็วภาคสนาม

- 1) เลือกจุดอ้างอิง-จุดอ้างอิงจะเป็นอะไรได้ที่อยู่ตรงข้ามกับผู้สำรวจและผู้สำรวจความมองเห็นจุดนั้นได้ชัดเจน อาจเป็นต้นไม้ เสาไฟฟ้า เสาโทรศัพท์ หรือร่องตามขวางของถนน นอกเหนือนี้ จุดอ้างอิงควรอยู่ห่างจากจุดที่มีการระบุงาน เช่น บริเวณทางแยก ผู้ทำการสำรวจจะยืนอยู่ณ จุดนี้
- 2) วัดระยะทางจากจุดอ้างอิงออกไปเป็นระยะ 2.5-3 วินาทีการเดินทาง¹ ซึ่งโดยทั่วไป แล้วจะมีระยะประมาณ 30-50 เมตรในเขตชุมชนเมือง และ 60-80 เมตร นอกเขตเมือง และใช้ชอกล๊อกขี้ดเส้นตามแนวขวาง หรือ หากใช้กล้องล่อกระจากให้วางกล้องกระจากไว้ณ จุดนี้ หากไม่สะดวกในการขีดชอกล๊อก อาจใช้วัตถุอื่นๆ ตามข้อ 1 เป็นจุดสังเกตุได้ การวางกล้องกระจากไม่ควรวางชิดเส้นขอบถนน เพราะอาจเป็นอันตรายต่อผู้ใช้รถใช้ถนน

3) จับเวลาดังนี้

- เริ่มจับเวลา เมื่อล้อหน้ารถหรือส่วนอื่นๆ ผ่านเส้นที่ขีดไว้หรือจุดอ้างอิงที่เลือกไว้ สำหรับผู้ที่ใช้กล้องกระจาก เริ่มจับเวลาเมื่อรถผ่านกล้องกระจากซึ่งความสามารถมองเห็นได้จำกัด ระยะทาง (เมตร) = ความเร็วของรถ (เมตร/วินาที) x เวลา (วินาที)
- หยุดจับเวลา เมื่อล้อหน้ารถหรือส่วนอื่นๆ ของรถวิ่งผ่านจุดอ้างอิง ส่วนของรถที่ผ่านเส้น เมื่อเริ่มจับเวลาและหยุดจับเวลาควรเป็นส่วนเดียวกัน

4) บันทึกเครื่องหมายลงในกระดาษสนามตามเวลาที่จับได้

5) หาค่าความเร็วของรถตามหลักการทางวิศวกรรมที่ว่า

$$\text{ความเร็ว} = \frac{\text{ระยะทาง}}{\text{เวลา}}$$

โดยนำระยะทางระหว่างจุดอ้างอิงตามข้อ 2 หารด้วยระยะเวลาที่จับได้ จากนั้นคูณด้วย $\frac{3600}{1000}$

หรือ 3.6 เพื่อเปลี่ยนหน่วยจาก เมตรต่อวินาที เป็น กิโลเมตรต่อชั่วโมง

รู้ใช่ว่า

ในการกำหนดระยะทางเพื่อวัดความเร็วเฉพาะจุด ไม่ควรจะให้มีค่าน้อยเกินไป เพราะจะทำให้เกิดความคลาดเคลื่อนได้สูงจากการจับเวลาที่ผิดพลาด ในขณะเดียวกันหากระยะทางมากเกิน จะทำให้การจราจรถูกรบกวนได้ เช่น มีการจอดรถหรือการที่รถเลี้ยวออกจากซอย เป็นต้น

¹ หากไม่สามารถคำนวณระยะทางดังกล่าวได้เนื่องจากไม่ทราบความเร็วของรถ ให้ทำการสูญเสียเวลาเพื่อหาระยะทางที่เหมาะสม

ตัวอย่าง บันถานแห่งหนึ่งมีความเร็วเฉลี่ยของการจราจรเท่ากับ 60 กม./ชม.

$$\text{ดังนั้น } \text{ ระยะทางที่ } 3 \text{ วินาทีการเดินทาง} = \frac{60 \times 1000 \times 3}{3600}$$

$$= 50 \text{ เมตร}$$

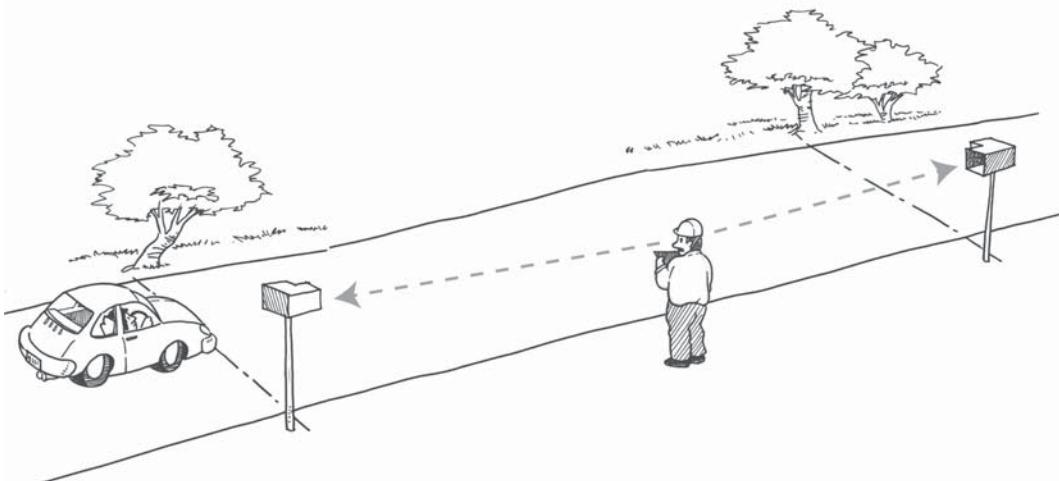
นั่นคือ ผู้สำรวจยืนห่างจากจุดอ้างอิงเป็นระยะทาง 50 เมตร

ผู้สำรวจจับเวลาที่รอดิ่งได้ 3.40 วินาที

$$\text{ดังนั้น } \text{ รถจะแล่นด้วยความเร็ว} = \frac{50 \times 3600}{3.40 \times 1000}$$

$$= 53 \text{ กิโลเมตรต่อชั่วโมง}$$

ใช้ช่วง

ในบางกรณีที่ไม่สามารถหาจุดอ้างอิงได้ เนื่องจากสภาพพื้นที่เป็นที่โล่งหรืออาจมีสิ่งบดบังการมองเห็น ของจุดอ้างอิง อาจใช้กล้องกระเจ้าสองกล้องวางห่างกันเป็นระยะทาง 2.5–3 วินาทีการเดินทาง และผู้สำรวจยืนอยู่ระหว่างกล้องกระเจ้าทั้งสองกล้องนี้ แล้วเริ่มจับเวลาเมื่อรอดิ่งผ่านกล้องกระเจ้าด้านขวา และหยุดนับเวลาเมื่อรอดิ่งผ่านกล้องกระเจ้าด้านซ้าย

การเลือกจุดสำรวจ

สำหรับการศึกษาโดยทั่วไปช่วงของถนนที่จะสำรวจความเร็วควรจะเป็นทางราบ แนวของถนน เป็นเส้นตรง เป็นช่วงที่ไม่มีสิ่งกีดขวางข้างทางและไม่มีอุปกรณ์ทางแยกหรือทางโค้ง ยกเว้นในกรณีที่ต้องการทำการศึกษาเป็นการเฉพาะ หากเป็นพื้นที่ชุมชนรถที่จอดริมถนนไม่ควร กีดขวางการจราจรบริเวณช่วงที่ศึกษา

สำหรับการศึกษาเฉพาะเช่นการศึกษาตำแหน่งที่เกิดอุบัติเหตุบ่อยครั้ง การเลือกช่วงได้ช่วงหนึ่ง ของถนน เช่นบริเวณทางแยกกีดสามารถทำได้

การเลือกรถที่จะจับความเร็ว

โดยปกติทั่วไปหากถนนท้องถนนมีปริมาณน้อยเรามักจะจับความเร็วของรถทุกคัน อย่างไรก็ตาม หากปริมาณรถเพิ่มขึ้นการจับความเร็วของรถทุกคันเป็นไปได้ยาก เรายังมักจะจับความเร็วของรถคันเว้นคันหรือทุกสองคันหรือสามคันแล้วแต่ความเหมาะสม สำหรับหลักเกณฑ์การเลือกรถ มีดังนี้

- 1) ควรเลือกรถที่วิ่งไปบนถนนอย่างราบรื่นและติดต่อ กัน (Free-flowing vehicle) อย่างไร ก็ตามหากรถขับมาเป็นกลุ่มติดๆ กัน ควรเลือกจับความเร็วของรถคันหน้า เพราะรถคันหลัง มักขับมาด้วยความเร็วเท่ากับรถคันแรก
- 2) หากถนนในแต่ละทิศทางมีช่องจราจรมากกว่าหนึ่งช่อง ควรเลือกจับเวลาของรถในทุกช่อง จราจรเฉลี่ยเท่าๆ กัน ยกเว้นในกรณีที่ต้องการทำศึกษาเป็นการเฉพาะ
- 3) ไม่ควรเลือกวัดความเร็วของรถบรรทุกมากเกินไป เพราะความเร็วของรถบรรทุกมักไม่ใช่ ความเร็วของการจราจร ยกเว้นในกรณีที่ต้องการทำศึกษาเป็นการเฉพาะ หากเป็นไปได้จำนวนรถบรรทุกที่จับเวลาควรเป็นสัดส่วนของจำนวนรถบรรทุกทั้งหมดที่วิ่งผ่าน
- 4) ไม่ควรเลือกวัดความเร็วของรถที่ขับมาด้วยความเร็วสูงมากที่สุด เพราะจะทำให้ผลของความเร็ว เฉลี่ยคลาดเคลื่อน
- 5) สำหรับการทำความเร็วเพื่อกำหนดความเร็วบนท้องถนนหรือเพื่อการใช้งานโดยทั่วไปควรเลือก จับความเร็วในช่วงเวลาไม่เร่งด่วน เพราะช่วงเวลาที่เป็นช่วงเวลาที่รถวิ่งได้อย่างราบรื่นที่สุด (Free-flowing) ช่วงเวลาดังกล่าวได้แก่
 - 09.00 ถึง 11.30 น.
 - 13.30 ถึง 16.30 น.
 - 19.00 ถึง 22.00 น.

หากปริมาณรถในช่วงเวลาหนึ่งๆ มีน้อยทำให้ได้ข้อมูลไม่เพียงพอ การเก็บข้อมูลในวันถัดไป ควรเลือกทำการเก็บข้อมูลในช่วงเวลาเดียวกัน นอกจากนี้การเก็บข้อมูลควรดำเนินึงถึงความแตกต่าง ของสภาพจราจรในวันธรรมดาและวันหยุดสุดสัปดาห์ ข้อมูลที่เก็บได้ในวันธรรมดาไม่ควรจะนำมาใช้รวมกับข้อมูลที่เก็บได้ในวันสุดสัปดาห์

จำนวนรถที่ควรจะวัดความเร็ว

ในการคำนวณหาความเร็วเฉลี่ยหรือความเร็วที่ 85 เปอร์เซ็นไทล์นั้น ผู้สำรวจควรเก็บข้อมูลใน จำนวนที่มากพอเพื่อความน่าเชื่อถือของตัวเลข ซึ่งจำนวนข้อมูลที่ทำการสำรวจจะแตกต่างกัน ไปตามวัตถุประสงค์การใช้งานดังนี้

- สำหรับการทำความเร็วเฉลี่ย
 - ควรสำรวจจำนวนรถอย่างน้อย 30 คัน
- สำหรับการทำความเร็วที่ 85 เปอร์เซ็นไทล์
 - ควรสำรวจจำนวนรถอย่างน้อย 45 คัน

จำนวนรถที่สำรวจดังกล่าว จะก่อให้เกิดความคลาดเคลื่อนของความเร็วที่คำนวณได้ไม่เกิน 3 กิโลเมตรต่อชั่วโมง ซึ่งเป็นความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ อย่างไรก็ตามการเก็บข้อมูลมากขึ้น จะทำให้ความคลาดเคลื่อนของความเร็วที่คำนวณได้ลดลง

รู้ไว้ใช่ว่า

เราสามารถหาจำนวนรถที่น้อยที่สุดที่ต้องทำการสำรวจได้จากค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเร็วของถนนซึ่งประมาณได้ดังนี้
สำหรับการหาค่าความเร็วเฉลี่ย

$$\text{จำนวนรถ} = \frac{256}{E^2}$$

สำหรับการหาค่าความเร็วที่ 85 เปอร์เซ็นไทล์

$$\text{จำนวนรถ} = \frac{395}{E^2}$$

E คือ ความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้นได้ มีหน่วยเป็นกิโลเมตรต่อชั่วโมง โดยทั่วไปมีค่าประมาณ 1.5 — 8.0 กิโลเมตรต่อชั่วโมง

อย่างไรก็ตามผู้สำรวจควรจับความเร็วรถอย่างน้อย 30 คัน

ข้อควรระวังในการดักความเร็ว

ผู้สำรวจควรยืนในที่ที่ผู้ขับรถไม่สามารถสังเกตเห็นรวมทั้งการติดตั้งอุปกรณ์ที่ใช้ก็ไม่ควรสะดุกด้านซ้ายจากโดยส่วนใหญ่แล้ว ผู้ขับขี่มักคิดว่าผู้สำรวจกำลังดำเนินการตรวจจับรถความเร็วสูง ทำให้ผู้ขับขี่ชะลอความเร็วรถ

ตัวอย่างกระดาษสนามและการคำนวณหาค่าความเร็วที่ 85 เปอร์เซ็นไทล์

หลังจากที่ได้ทำการจับเวลาของรถเมื่อวิ่งผ่านจุดอ้างอิงแล้ว ให้ทำการบันทึกเวลาดังกล่าวลงในกระดาษสนามตามช่องที่ให้ไว้ดังในตัวอย่าง สำหรับตัวอย่างกระดาษสนามนี้ผู้สำรวจทำการบันทึกความเร็วของรถที่วิ่งผ่านจุดซึ่งอยู่ห่างกัน 50 เมตร

**การศึกษาความเร็วเดพะจุต
กระดาษสนาม**

วันที่ _____ สถานที่ _____ ทิศทางการจราจร _____
 เวลา _____ สภาพอากาศ _____ สภาพพื้นผืนดิน _____

ภาคที่ 3
39
หน้าที่ 7

วินาที	ความเร็วสำหรับ 25 เมตร	ความเร็วสำหรับ 50 เมตร	ระยะต์		รวม		รวม
			ระยะต์	รวม	รวม	รวม	
1	90.0	180.0					
1.2	75.0	150.0					
1.4	64.3	128.6					
1.6	56.3	112.5					
1.8	50.0	100.0					
2	45.0	90.0					
2.2	40.9	81.8					
2.4	37.5	75.0					
2.6	34.6	69.2					
2.8	32.1	64.3					
3	30.0	60.0					
3.2	28.1	56.3					
3.4	26.5	52.9					
3.6	25.0	50.0					
3.8	23.7	47.4					
4	22.5	45.0					
4.2	21.4	42.9					
4.4	20.5	40.9					
4.6	19.6	39.1					
4.8	18.8	37.5					
5	18.0	36.0					
5.2	17.3	34.6					
5.4	16.7	33.3					
5.6	16.1	32.1					
5.8	15.5	31.0					
6	15.0	30.0					
6.2	14.5	29.0					
6.4	14.1	28.1					
6.6	13.6	27.3					
6.8	13.2	26.5					
7	12.9	25.7					
7.2	12.5	25.0					
7.4	12.2	24.3					
7.6	11.8	23.7					
7.8	11.5	23.1					
8	11.3	22.5					
8.5	10.6	21.2					
9	10.0	20.0					
9.5	9.5	18.9					
10	9.0	18.0					
11	8.2	16.4					
12	7.5	15.0					
13	6.9	13.8					
14	6.4	12.9					
15	6.0	12.0					

โครงการมาตรฐานความปลอดภัยการจราจรและชนส่ง
สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร (สนข.) กระทรวงคมนาคม

การศึกษาความเร็วเฉพาะจุด
ประจำเดือน

วันที่	สถานที่	ทิศทางการจราจร	สภาพพื้นผิวดิน			รวม
			ระยะต์	รวม	ระยะ	
1	90.0	180.0				
1.2	75.0	150.0				
1.4	64.3	128.6				
1.6	56.3	112.5				
1.8	50.0	100.0				
2	45.0	90.0	60 กม./ชม.	1		1
2.2	40.9	81.8	//	2		2
2.4	37.5	75.0	////	4		4
2.6	34.6	69.2	/// //	7		7
2.8	32.1	64.3	///	5	45 กม./ชม.	5
3	30.0	60.0	/// //	12	47.4 กม./ชม.	12
3.2	28.1	56.3	/// // //	17	/	18
3.4	26.5	52.9	/// // // // /	21	/	22
3.6	25.0	50.0	/// // //	13	/	15
3.8	23.7	47.4	/// // //	15	4 //	21
4	22.5	45.0	/// // // /	16	/	19
4.2	21.4	42.9	/// // /	11	/	13
4.4	20.5	40.9	/// // /	12	/	14
4.6	19.6	39.1	/// //	10	///	13
4.8	18.8	37.5	/// /	6	//	10
5	18.0	36.0	/// //	7	/	8
5.2	17.3	34.6	/// /	6		6
5.4	16.7	33.3	///	4	/	6
5.6	16.1	32.1	///	5		5
5.8	15.5	31.0	//	2		2
6	15.0	30.0	///	3	//	6
6.2	14.5	29.0	/	1	/	2
6.4	14.1	28.1			/	1
6.6	13.6	27.3	/	1	//	3
6.8	13.2	26.5			//	2
7	12.9	25.7	//	2	/	3
7.2	12.5	25.0			/	1
7.4	12.2	24.3	/	1		1
7.6	11.8	23.7			/	1
7.8	11.5	23.1		/	1	1
8	11.3	22.5				
8.5	10.6	21.2				
9	10.0	20.0		//	2	2
9.5	9.5	18.9				
10	9.0	18.0				
11	8.2	16.4		/	1	1
12	7.5	15.0				
13	6.9	13.8				
14	6.4	12.9				
15	6.0	12.0				
รวมรถทั้งหมด			184		23	20

ผู้บันทึก.....

ตัวอย่างการบันทึกและวิธีการคำนวณความเร็วที่ 85 เปอร์เซ็นไทล์ — วิธีที่ 1

โครงการมาตรฐานความปลอดภัยการจราจรและขนส่ง
สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร (สนง.) กระทรวงคมนาคม

การศึกษาความเร็วเดพะจุด
กระดาษสนาม

วันที่	สถานที่		ทิศทางการจราจร			รวม	
	เวลา	สภาพอากาศ	สภาพที่นั่งผู้คน		รวม		
วันที่	ความเร็วส่าหรับ 25 เมตร	ความเร็วส่าหรับ 50 เมตร	รถยนต์		รถเมล์	รถบรรทุก	รวม
1	90.0	180.0					
1.2	75.0	150.0					
1.4	64.3	128.6					
1.6	56.3	112.5					
1.8	50.0	100.0					
2	45.0	90.0		1			1
2.2	40.9	81.8	//	2			2
2.4	37.5	75.0	////	4			4
2.6	34.6	69.2	/// //	7			7
2.8	32.1	64.3	///	5			5
3	30.0	60.0	/// //	12	47.4 กม./ชม.	45 กม./ชม.	12
3.2	28.1	56.3	/// // //	17	/		18
3.4	26.5	52.9	/// // // // /	21	/	1	22
3.6	25.0	50.0	/// // // /	13	//	2	15
3.8	23.7	47.4	/// // //	15	///	4 //	2 21
4	22.5	45.0	/// // // /	16	//	2 /	1 19
4.2	21.4	42.9	/// // /	11		//	2 13
4.4	20.5	40.9	/// // //	12	/	1 /	1 14
4.6	19.6	39.1	/// //	10		///	3 13
4.8	18.8	37.5	/// /	6	//	2 //	2 10
5	18.0	36.0	/// //	7		/	1 8
5.2	17.3	34.6	/// /	6			6
5.4	16.7	33.3	/// /	4	/	1 /	1 6
5.6	16.1	32.1	///	5			5
5.8	15.5	31.0	//	2			2
6	15.0	30.0	///	3	//	2 /	1 6
6.2	14.5	29.0	/	1	/	1	2
6.4	14.1	28.1				/	1 1
6.6	13.6	27.3	/	1	//	2	3
6.8	13.2	26.5				//	2 2
7	12.9	25.7	//	2	/	1	3
7.2	12.5	25.0				/	1 1
7.4	12.2	24.3	/	1			1
7.6	11.8	23.7				/	1 1
7.8	11.5	23.1			/	1	1
8	11.3	22.5					
8.5	10.6	21.2					
9	10.0	20.0			//	2	2
9.5	9.5	18.9					
10	9.0	18.0					
11	8.2	16.4			/	1	1
12	7.5	15.0					
13	6.9	13.8					
14	6.4	12.9					
15	6.0	12.0					
รวมรถทั้งหมด				184	23	20	

ผู้บันทึก.....

ตัวอย่างการบันทึกและวิธีการคำนวณความเร็วที่ 85 เปอร์เซ็นไทล์ — วิธีที่ 2

โครงการมาตรฐานความปลอดภัยการจราจรและชันส่ง
สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร (สนข.) กระทรวงคมนาคม

การหาค่าความเรื้อรีที่ 85 เปอร์เซ็นไทล์

ค่าความเรื้อรีที่ 85 เปอร์เซ็นไทล์ คือ ความเรื้อรีที่ต่ำกว่า หรือเท่ากับ 85 เปอร์เซ็นไทล์ของการจราจร หมายความ ว่าหากสำรวจความเรื้อรีของรถ 100 คัน แล้วเรียงลำดับความเรื้อรีของรถทั้ง ร้อยคันจากน้อยไปมากจะได้ว่า

ความเรื้อรีของรถคันที่ 100 คือ รถที่ มีความเรื้อรีสูงที่สุด
ความเรื้อรีของรถคันที่ 1 คือ รถที่มีความเรื้อรีต่ำที่สุด
ความเรื้อรีของรถคันที่ 85 คือ ความเรื้อรีที่ 85 เปอร์เซ็นไทล์

หากการสำรวจความเรื้อรีไม่เท่ากับ 100 คัน การหารถที่จุด 85 เปอร์เซ็นไทล์ทำได้ 2 วิธี ดังนี้

วิธีที่ 1 เรียงลำดับความเรื้อรีของรถจากน้อยไปมาก

- เรียงลำดับของรถจากน้อยไปมาก
- หาตำแหน่งของรถคันที่ 85 โดยนับจากตำแหน่งของรถที่มีความเรื้อรีต่ำที่สุด

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่าผู้สำรวจทำการบันทึกความเรื้อรีของรถยนต์ทั้งหมด 184 คัน ดังนั้น รถที่จุด 85 เปอร์เซ็นไทล์ คือ

รถลำดับที่ $0.85 \times 184 = 156$ นับจากตำแหน่งของรถที่มีความเรื้อรีต่ำที่สุด ซึ่งจากการดู สนามให้นับจากล่างขึ้นบน จะเห็นว่ารถลำดับที่ 156 จะอยู่ในบรรทัดที่ 3 วินาที ดังนั้นความเรื้อรีที่ 85 เปอร์เซ็นไทล์ คือ 60 กม./ชม.

วิธีที่ 2 เรียงลำดับความเรื้อรีของรถจากมากไปน้อย

- เรียงลำดับของรถจากมากไปน้อย
- หาตำแหน่งของรถคันที่ 15 โดยนับจากตำแหน่งของรถที่มีความเรื้อรีมากที่สุด

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่าผู้สำรวจทำการบันทึกความเรื้อรีของรถยนต์ทั้งหมด 184 คัน ดังนั้น รถที่จุด 85 เปอร์เซ็นไทล์ คือ

รถลำดับที่ $0.15 \times 184 = 28$ นับจากตำแหน่งของรถที่มีความเรื้อรีมากที่สุด ซึ่งจากการดู สนามให้นับจากบนลงล่าง จะเห็นว่ารถลำดับที่ 28 จะอยู่ในบรรทัดที่ 3 วินาที ดังนั้นความเรื้อรีที่ 85 เปอร์เซ็นไทล์คือ 60 กม./ชม.

รูปที่ 6-2
เบอร์เซ็นไทล์ที่ 85

6.2 ปริมาณจราจร

ปริมาณจราจร คือ จำนวนคนหรือรถที่ผ่านจุดๆ หนึ่งบนถนนภายในระยะเวลาหนึ่งๆ ปริมาณจราจรเป็นค่าพื้นฐานทางวิศวกรรมจราจรและขั้นส่งซึ่งนำมาใช้ในการวางแผน การออกแบบ การควบคุม การดำเนินงาน การวิเคราะห์ และการจัดการจราจร

โดยทั่วไปแล้วปริมาณจราจรในแต่ละช่วงเวลาของวัน ในแต่ละวันของสัปดาห์ ในแต่ละสัปดาห์และในแต่ละฤดูกาลจะแตกต่างกันไปตามปัจจัยสภาพแวดล้อม ช่วงเวลาการวัดปริมาณจราจรจะมีความสำคัญ การวัดปริมาณจราจรจะทำได้ทั้งแบบระยะสั้นและระยะยาวแตกต่างกันไปตามวัตถุประสงค์การใช้งาน สำหรับปริมาณจราจรที่เกี่ยวข้องกับการติดตั้งและการใช้งานเครื่องหมายจราจรนั้นแบ่งออกได้เป็น 4 ประเภทดังนี้

ปริมาณจราจรต่อวันเฉลี่ยจากปริมาณจราจรอันปี (AADT—Annual Average Daily Traffic) คือ ปริมาณจราจรเฉลี่ยในหนึ่งปี โดยในการหาค่าเฉลี่ยจะใช้ช่วงเวลา 1 วันหรือ 24 ชั่วโมง มีค่าดังนี้

$$\text{ปริมาณจราจรต่อวันเฉลี่ยจากปริมาณจราจรอันปี} = \frac{\text{ปริมาณจราจรอันปี}}{365}$$

สำหรับพื้นที่ชุมชนที่มีจำนวนประชากรมากกว่า 2,000 คน ปริมาณจราจรต่อวันเฉลี่ยจากปริมาณจราจรหนึ่งปีมีค่าประมาณเท่ากับปริมาณจราจรใน 24 ชั่วโมง วัดในวันธรรมดากำลัง

ปริมาณจราจรเฉลี่ยต่อวัน (Average Daily Traffic) คือ ปริมาณจราจรเฉลี่ยในช่วงเวลาหนึ่งที่น้อยกว่า 1 ปี โดยในการหาค่าเฉลี่ยจะใช้ช่วงเวลา 1 วันหรือ 24 ชั่วโมง ในขณะที่ปริมาณจราจรต่อวันเฉลี่ยจากปริมาณจราจรอันปีจะทำการวัดปริมาณจราจรอตลอดเวลา 24 ชั่วโมงเป็นเวลา 1 ปี ปริมาณจราจรเฉลี่ยต่อวันอาจทำการวัดปริมาณจราจรอตลอดเวลา 24 ชั่วโมงเป็นเวลา 6 เดือน 3 เดือน ตามฤดูกาล หนึ่งอาทิตย์ หรือแม้แต่ 2 วัน ก็ได้

ปริมาณจราจรอันเข้มเร่งด่วน (Peak Hour Traffic) คือ ปริมาณจราจรที่วัดในช่วงเวลา 1-2 ชั่วโมงที่มีรถวิ่งมากที่สุด โดยส่วนใหญ่จะเป็นการวัดปริมาณจราจรอันในวันทำงาน ปริมาณจราจรอันเข้มเร่งด่วนจะแตกต่างกันไปตามพื้นที่ดังนี้

- นอกเมือง อาจทำการวัดปริมาณจราจรเพียงแค่ช่วงเดียว
- ในเมือง ทำการวัดปริมาณจราจร 2 ช่วง คือ ช่วงเช้าและช่วงเย็น เพราะปริมาณจราจรอันแต่ละทิศทางมักจะแตกต่างกันค่อนข้างมาก เวลาโดยทั่วไปสำหรับการวัดปริมาณจราจรอันเข้มเร่งด่วนเป็นดังนี้
 - ช่วงเช้า 07.00—09.00 น.
 - ช่วงเย็น 16.00—18.00 น. หรือ 17.00—20.00 น. สำหรับกรุงเทพมหานคร
- บริเวณย่านการค้าหรือศูนย์การค้ามักมีปริมาณรถสูงในช่วงเวลาวันเสาร์ตอนเช้าหรือวันเสาร์ตอนบ่าย ดังนั้นช่วงเวลาการวัดปริมาณจราจรอันเข้มเร่งด่วนนี้ควรขึ้นอยู่กับวิศวกรหรือผู้ชำนาญการเป็นผู้กำหนด

ปริมาณจราจรอกรช่วงเวลาเร่งด่วน (Off Peak Hour Traffic)

คือ ปริมาณจราจรที่ทำการวัดในช่วงเวลา 9.00—16.00 น.

ช่วงเวลาที่ทำการนับรถ

เนื่องจากปริมาณรถบนท้องถนน มีความเกี่ยวเนื่องกับเวลาและวันในแต่ละวันของสัปดาห์ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น การวัดปริมาณจราจรจึงควรหลีกเลี่ยงช่วงเวลาดังต่อไปนี้เพื่อความถูกต้องแม่นยำของข้อมูล นอกจากจะมีการศึกษาเป็นกรณีพิเศษ

- สำหรับการวัดปริมาณจราจรในเมืองควรหลีกเลี่ยงช่วงโมงเร่งด่วนของวันจันทร์ตอนเช้าและวันศุกร์ตอนเย็น เนื่องจากปริมาณจราจรในเวลาดังกล่าวสูงกว่าปกติ
- ไม่ควรวัดปริมาณจราจรในช่วง 1 วันก่อนวันหยุด ช่วงวันหยุด และช่วง 1 วันหลังวันหยุด เพราะปริมาณจราจรในช่วงนี้จะสูงหรือต่ำกว่าปกติ
- ควรหลีกเลี่ยงการวัดปริมาณจราจรในช่วงที่สภาพอากาศแปรปรวน ฝนตกหนัก

นอกจากนี้ปริมาณจราจรยังแตกต่างกันไปตามองค์ประกอบของการจราจรดังนี้

- ทิศทางการจราจร
- ช่องจราจร
- ลักษณะของรถ เช่น รถยนต์โดยสาร รถบรรทุก รถเมล์ ฯลฯ
- ทิศทางของรถ เช่น รถเลี้ยวซ้าย รถเลี้ยวขวา และรถตรง การหาปริมาณจราจารตามทิศทางของรถ มักนิยมนับรถในช่วงเวลาสั้นๆ คือ ช่วงเวลาเร่งด่วนหรือ 12 ชั่วโมง (07.00—19.00 น.)

6.2.1 การหาค่าปริมาณจราจร

หลักการโดยทั่วไปสำหรับการหาค่าปริมาณจราจรคือการนับจำนวนรถตามประเภทของรถ ช่องจราจร และทิศทางของรถ ฯลฯ ที่วิ่งผ่านจุดที่กำหนด

การหาค่าปริมาณจราจารโดยทั่วไปจะทำได้ 2 วิธี คือ การใช้คนนับรถและการติดตั้งอุปกรณ์นับรถอัตโนมัติ วิธีการทั้งสองมีข้อดีข้อเสียแตกต่างกันไปตามวัตถุประสงค์การใช้งาน การนับรถโดยใช้อุปกรณ์นับรถอัตโนมัติเป็นวิธีที่มีค่าใช้จ่ายเริ่มต้นค่อนข้างสูงจึงเหมาะสมกับการนับรถต่อเมื่องเป็นเวลานานๆ เช่น การหาปริมาณจราจรในหนึ่งเดือนหรือหนึ่งปี ส่วนวิธีการนับรถโดยใช้คนนับเป็นวิธีที่นิยมที่สุดในช่วงเวลาที่ต่ำกว่า 10 ชั่วโมง ซึ่งการใช้คนนับรถยอมรับความ

รู้จักช่วง

การนับรถโดยใช้คนนับให้ค่าต่ำกว่าความเป็นจริงประมาณ 5% เนื่องจากผู้นับรถนับรถไม่ครบ

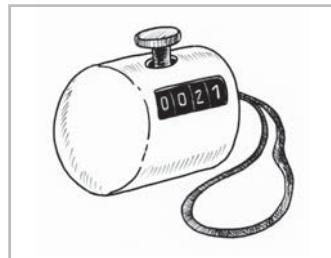
สะดวกมากกว่าการติดตั้งอุปกรณ์นับรถอัตโนมัติที่มีความยุ่งยากซับซ้อน การนับรถโดยใช้คนนับยังเหมาะสมกับการหาปริมาณจราจรบริเวณทางข้ามและทางแยกซึ่งมีความซับซ้อนในเรื่องชนิดของรถและทิศทางการวิ่งของรถแต่ละชนิด

6.2.2 การหาปริมาณจราจรโดยใช้คัน

อุปกรณ์

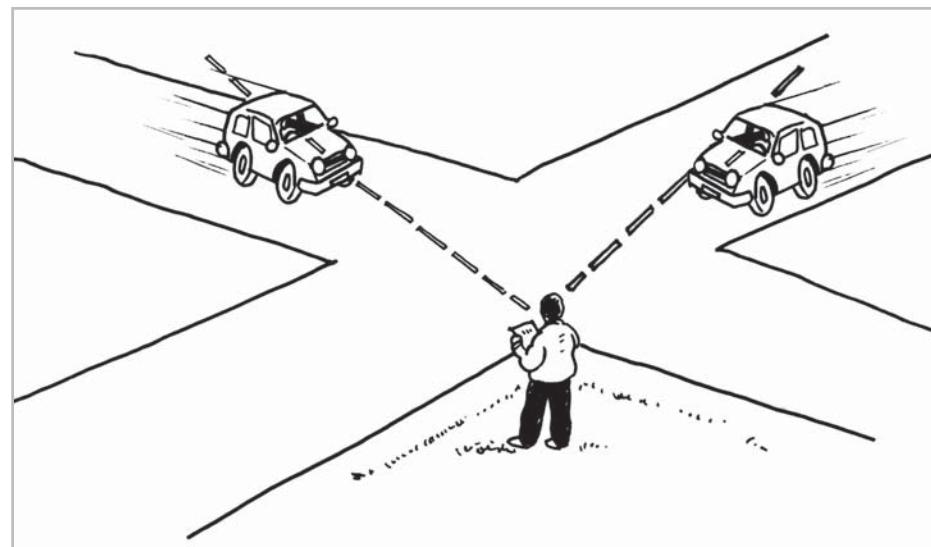
- 1) ดินสอ
- 2) ยางลบ
- 3) กระดาษสำนาม
- 4) กระดาษสรุป
- 5) อุปกรณ์นับรถ (ถ้ามี)

รูปที่ 6-3 ตัวอย่างอุปกรณ์นับรถ

วิธีการนับรถ

- 1) เลือกจุดที่จะศึกษา ผู้สำรวจควรยืนอยู่ ณ ตำแหน่งที่สามารถมองเห็นจุดที่จะศึกษาได้ชัดเจน หากเป็นบริเวณทางแยกควรมองเห็นรถเคลื่อนที่ทุกทิศทางที่ทำการสำรวจ
- 2) เริ่มนับรถ โดยทำเครื่องหมายลงบนกระดาษสำนามตามทิศทางและประเภทของรถดังต่อไปนี้
สำหรับการจำแนกประเภทของรถนั้น รถที่มีล้อตั้งแต่ 2-4 ล้อจัดเป็นรถยนต์โดยสารส่วนบุคคล ส่วนรถที่มีล้อมากกว่า 4 ล้อจัดเป็นรถบรรทุก

รูปที่ 6-4 ตำแหน่งที่เหมาะสมของผู้สำรวจ

แบบฟอร์มสำรวจปริมาณรถ สำหรับการจราจร 4 ทิศทาง

เวลา _____ ถึง _____

ถนนในแนว เหนือ/ใต้ _____

วันที่ _____ วัน _____

ถนนในแนว ตะวันออก/ตะวันตก _____

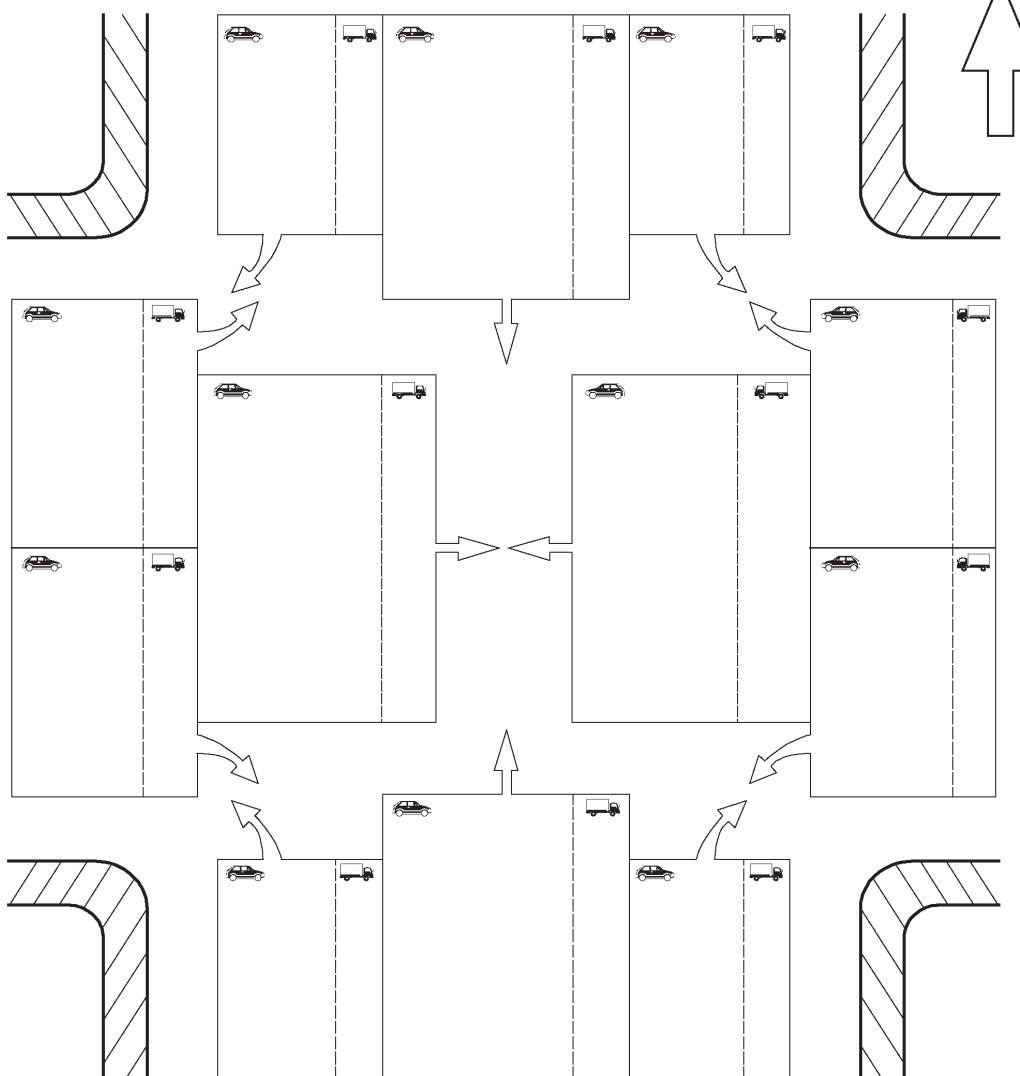
สภาพอากาศ _____

ผู้บันทึก _____

รถยนต์, รถกระบะ, รถมอเตอร์ไซค์

รถบรรทุก

ทิศเหนือ

ตัวอย่างกระดาษนามสำหรับการนับรถบริเวณทางแยกซึ่งมีปริมาณจราจรไม่มากนักซึ่งทำการสำรวจปริมาณรถได้โดยใช้ผู้นับเพียงคนเดียว

แบบฟอร์มสำรวจปริมาณรถ

สำหรับการจราจร 2 ทิศทาง

เวลา _____ ถึง _____

วันที่ _____ วัน _____

จาก เหนือ / ใต้
ที่ _____

จาก ตะวันออก / ตะวันตก
ที่ _____

_____	_____	ขาย	↑
		ตรงไป	→
		ขวา	↓

_____	_____	↓
ขวา	ตรงไป	ขาย
		↓

รถยนต์, รถกระบะ, รถมอเตอร์ไซค์
 รถบรรทุก

ผู้บันทึก _____

ตัวอย่างกระดาษสนามสำหรับการนับรถบริเวณทางแยกซึ่งมีปริมาณจราจรส่วนหนึ่งสูงชั่วคราวใช้
ผู้นับรถอย่างน้อย 2 คน กระดาษสนามดังแสดงจึงเป็นการบันทึกข้อมูล 2 ทางเท่านั้น

โครงการมาตรฐานความปลอดภัยการจราจรและชันส่ง
สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร (สนข.) กระทรวงคมนาคม

แบบฟอร์มสำหรับสำรวจปริมาณรถ

สถานที่	วันที่	1	2	3	4	ที่ดินที่
สภาพอากาศ		วัน	ต.	วัน	ต.	วัน
สภาพถนน		วัน	ต.	วัน	ต.	วัน
ผู้บ้านทึก		วัน	ต.	วัน	ต.	วัน
		2	3	4	1	
จราจรน้ำดี	จราจรน้ำดี					
เวลา	ทิศทาง	ปริมาณจราจร		ปรับแก้ปริมาณจราจร		
						รวม

ตัวอย่างกระดาษสำเนาแบบตาราง ซึ่งหมายความว่าการสำรวจปริมาณจราจรที่แบ่งการนับรถออกเป็นการนับทุก 5 หรือ 15 นาที สลับกันไปตามช่องจราจรหรือตามทิศทางของรถ

โครงการมาตรฐานความปลอดภัยการจราจรและขนส่ง

สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร (สนข.) กองทุนกองทุนฯ

รู้ใช่จ่า

กระดาษสนามนั้นมีด้วยกันหลายรูปแบบแตกต่างกันไปตามการใช้งาน อย่างไรก็ตาม กระดาษสนามครัวมีข้อมูล พื้นฐานดังนี้

- สถานที่นับรถ
- ช่วงเวลาที่นับรถ
- ทิศทางรถ
- สภาพแวดล้อมโดยทั่วไป เช่น สภาพอากาศ สภาพถนน
- ชื่อผู้นับรถ
- ทิศเหนือ
- หน้าที่ ก/ข

ในการหาปริมาณจราจรผู้สำรวจอาจทำการนับรถเป็นเวลาต่อเนื่องกันตามจุดประสงค์ของการศึกษา หรืออาจแบ่งการนับรถออกไปเป็นการนับทุก 5 นาที สลับกันไปตามช่องจราจรหรือตามทิศทางของรถเพื่อความสะดวกรวดเร็วในการเก็บข้อมูลดังนี้

ตารางที่ 6-1 การบันทึกและปรับแก้ปริมาณจราจรที่ได้จากการสำรวจ

เวลา	ปริมาณจราจรทุก 5 นาที (บันทึก)		ปริมาณจราจร (ปรับแก้)	
	ทิศทาง ก	ทิศทาง ข	ทิศทาง ก	ทิศทาง ข
17.00 - 17.05	125	-	125	
17.05 - 17.10	-	113	128	113
17.10 - 17.15	130	-	130	117
17.15 - 17.20	-	120	132	120
17.20 - 17.25	133	-	133	122
17.25 - 17.30	-	124	131	124
17.30 - 17.35	128	-	128	128
17.35 - 17.40	-	131		131

ปริมาณจราจรในช่วงเวลาที่ไม่ได้ทำการนับสามารถประมาณได้โดยการหาค่าเฉลี่ยดังนี้

ปริมาณจราจรในช่วงเวลา 17.05-17.10 น. = ปริมาณจราจรในช่วงเวลา 17.00-17.05 น. + ปริมาณจราจรในช่วงเวลา 17.10-17.15 น.

2

$$= \frac{125+130}{2}$$

$$= 127.5 \text{ หรือ } \text{ปริมาณ } 128 \text{ คัน}$$

ปริมาณจราจรในหนึ่งชั่วโมง คือ จำนวนรถทั้งหมดที่นับได้ตั้งแต่ 17.00-18.00 น. ในแต่ละทิศทาง

รู้ไว้ใช่ว่า

การเรียนช่วงที่ไม่ได้นับรถที่มากเกินไปทำให้เกิดความผิดพลาดของข้อมูลสูง ดังนั้นในการนับรถไม่ควรเรียนช่วงที่ไม่ได้นับรถมากกว่า 15 นาที

หากมีการนำอุปกรณ์นับรถมาใช้งาน อาจทำให้ต้องมีการสูญเสียเวลาในการบันทึกข้อมูลทำให้ต้องมีการจัดระบบการนับรถซึ่งอาจกระทบได้ดังนี้

- สำหรับการนับรถทุกๆ 5 นาที – ให้ทำการนับรถเป็นเวลา 4 นาที แล้วพัก 1 นาทีเพื่อทำการบันทึกข้อมูล

$$\text{จำนวนรถใน } 5 \text{ นาที} = \text{จำนวนรถที่นับได้ในระยะเวลา } 4 \text{ นาที} \times \frac{5}{4}$$

- สำหรับการนับรถทุกๆ 15 นาที – ให้ทำการนับรถเป็นเวลา 12 นาที แล้วพัก 3 นาทีเพื่อทำการบันทึกข้อมูล

$$\text{จำนวนรถใน } 15 \text{ นาที} = \text{จำนวนรถที่นับได้ในระยะเวลา } 12 \text{ นาที} \times \frac{15}{12}$$

ตัวอย่าง

ตารางที่ 6-2 การบันทึกและปรับแก้ปริมาณจราจรที่ได้จากการสำรวจโดยใช้อุปกรณ์นับรถ

เวลา	ปริมาณจราจรใน 4 นาที		คูณ	ปริมาณจราจรใน 5 นาที		ปริมาณจราจร	
	ทิศทาง ก	ทิศทาง ข		ทิศทาง ก	ทิศทาง ข	ทิศทาง ก	ทิศทาง ข
17.00 — 17.05	100	—	5/4	125	—	125	—
17.05 — 17.10	—	90	5/4	—	113	128	113
17.10 — 17.15	104	—	5/4	130	—	130	117
17.15 — 17.20	—	96	5/4	—	120	131	120
17.20 — 17.25	106	—	5/4	132.5	—	133	122
17.25 — 17.30	—	99	5/4	—	124	130	124
17.30 — 17.35	102	—	5/4	127.5	—	128	128
17.35 — 17.40	—	105	5/4	—	131	—	131

ข้อควรระวัง

ผู้สำรวจมักมีอาการล้าหลังจากการนับรถไปประมาณ 2-3 ชั่วโมง ดังนั้นจึงควรมีการพักระหว่างการจัดเก็บข้อมูลเพื่อป้องกันความผิดพลาดจากการเมื่อยล้า

สำหรับการหาปริมาณจราจรที่ไม่ต้องการความถูกต้องแม่นยำสูงมากนัก ผู้สำรวจสามารถทำการประมาณจำนวนรถจากการนับรถในช่วงระยะเวลาสั้นๆ 15 หรือ 30 นาที แล้วขยายปริมาณรถที่นับได้เป็นปริมาณรถที่นับในช่วงเวลา 1 ชั่วโมงดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ปริมาณรถที่นับในช่วงเวลา } 1 \text{ ชั่วโมง} &= \text{ปริมาณรถที่นับในระยะเวลา } 15 \text{ นาที} \times 4 \\ \text{หรือ} &= \text{ปริมาณรถที่นับในระยะเวลา } 30 \text{ นาที} \times 2 \end{aligned}$$

อย่างไรก็ตามการขยายเวลาการนับรถออกไปนี่หมายความว่ารับเส้นทางที่มีปริมาณจราจรมากกว่า 2,000 คันต่อวันเท่านั้น

3) รวบรวมข้อมูลภาคสนามและบันทึกลงในกระดาษสรุปดังตัวอย่าง

ຈຳນວນເຜົ້າສຳຮາວ

ตัวอย่างกระดาษสรุป

ຈຳນວຍເງິນສົ່ງກວາງ ຂີ້ງເວລາອຣວອຮອະບໍລັດຕ່າງໆນີ້ ໄປ ເຄຫາຍປັບປຸງລົ້ງນີ້

- การให้ผลของจราจร
 - ความชัดเจนของลักษณะจราจรที่ทำการบันทึก เช่น ทำการบันทึกชนิดของรถและจำนวนผู้โดยสารในรถในเวลาเดียวกัน
 - ประสบการณ์ของผู้สำรวจ
 - อุปกรณ์ที่ใช้ในการนับรถ

โดยทั่วไปแล้วผู้สำรวจหนึ่งคนสามารถบันทึกข้อมูลได้ 6-12 ทิศทางของรถ ห้องนี้ขึ้นอยู่กับการให้ผลของการสำรวจและปริมาณจราจร สำหรับบริเวณทางแยกที่มีรถไม่มากนัก เช่น ทางแยกที่ตกรอก/ซอยมาตัดกัน หรือทางแยกที่ตกรอก/ซอยตัดกับถนนสายรอง การใช้ฟังก์ชันเพียงคนเดียวจะ

เพียงพอสำหรับการบันทึกทิศทางของรถทุกทิศทางและอาจรวมถึงปริมาณคนข้ามถนนได้อีกด้วยหากปริมาณรถน้อยมาก

สำหรับทางแยกที่มีปริมาณรถมากโดยเฉพาะทางแยกที่มีการติดตั้งสัญญาณไฟจราจร ควรใช้ผู้สำรวจประเมิน 2-3 คนในการนับทิศทางของรถ

6.3 ประเภทของถนน

การแบ่งประเภทของถนนตามหลักการทางวิศวกรรมเป็นการแบ่งถนนตามหน้าที่และลักษณะการใช้งานของถนนซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับการแบ่งถนนตามหลักกฎหมายหรือการบริหารงาน หน่วยงานที่รับผิดชอบและการจัดสรรงบประมาณ โดยทั่วไปแล้วถนนจะกำหนดที่สองประการใหญ่ๆ คือ ลำเลียงรถและเชื่อมโยงการเข้าถึงพื้นที่ ซึ่งตามหลักสากลได้มีการแบ่งถนนตามลักษณะการใช้งานออกเป็น 4 ลำดับขั้นใหญ่ๆ ดังต่อไปนี้

- 1) ทางด่วน คือ ถนนที่มีการควบคุมการเข้าออกจากถนนอย่างเคร่งครัด ไม่มีการเชื่อมถนนโดยตรงกับทางเข้าอาคารและมีการจัดการทางแยกเป็นแบบทางแยกต่างระดับเท่านั้น ทางด่วนสร้างขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ในการลำเลียงรถจำนวนมาก
- 2) ถนนสายประธาน เป็นถนนสายหลักที่ใช้เพื่อการลำเลียงระหว่างเมือง หรือเพื่อการกระจายปริมาณรถภายในเมืองเพื่อความคล่องตัวในการลำเลียงรถ โดยทั่วไปจะมีการจำกัดการเข้าถึงพื้นที่บริเวณข้างเคียง คือ ไม่มีการเชื่อมต่อถนนโดยตรงกับทางเข้าอาคาร
- 3) ถนนสายรอง เป็นถนนที่ใช้เพื่อลำเลียงรถจากตروก/ซอย Majority ถนนสายประธาน ถนนสายรองจะเข้าถึงพื้นที่ข้างเคียง
- 4) ตroxok ซอย เป็นถนนที่ใช้เชื่อมต่อการจราจรกับพื้นที่ข้างเคียง ผู้ที่อยู่ในอาคารข้างเคียงกับถนนสามารถเข้าถึงถนนได้โดยตรง

รูปที่ 6-5 การแบ่งประเภทของถนนตามลำดับชั้น

อย่างไรก็ตามในประเทศไทยไม่ได้มีการแบ่งแยกประเภทของถนนอย่างชัดเจนยกเว้นทางด่วนหรือมอเตอร์เวย์

7 คำจำกัดความทางวิศวกรรม

คำ	ความหมาย
การจราจร	คนเดินเท้า ผู้ขับขี่จักรยาน ผู้ขับขี่รถยนต์ ผู้ที่ขับขี่สัตว์ และพาหนะอื่นๆ ที่ใช้ถนนเพื่อการเดินทาง
เกาะกลางถนน	พื้นที่ที่แบ่งช่องจราจรเพื่อควบคุมการเคลื่อนตัวของรถหรือเพื่อเป็นที่พักของคนเดินเท้า
เขตทาง	พื้นที่ที่เป็นกรรมสิทธิ์ของหน่วยงานที่สร้างและบำรุงรักษาถนน
เครื่องหมายเตือน	เครื่องหมายที่แจ้งให้ผู้ขับขี่ทราบถึงเหตุการณ์ที่ไม่สามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจน
เครื่องหมายจราจร	ป้ายจราจรสัญญาณไฟจราจร เครื่องหมายจราจรบนพื้นทาง และอุปกรณ์อื่นๆ ที่ใช้เพื่อควบคุมเดือนหรือแนะนำการจราจร โดยจะติดตั้งอยู่บน หรือข้างถนน ทางจักรยาน ทางเดินเท้าโดยเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจรับผิดชอบ
เครื่องหมายจราจรบนพื้นทาง	เลี้น ข้อความ หรือสัญลักษณ์บนพื้นผิวทาง สันขอบทาง และบนอุปสรรคต่างๆ ในเขตทาง ที่ใช้ในการนำทางและสื่อข้อมูลการควบคุมการจราจรให้ผู้ใช้รถใช้ถนนเดินทางได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และปลอดภัย
เครื่องหมายปุ่มบนพื้นทาง	เครื่องหมายจราจรบนพื้นทางประเภทหนึ่งซึ่งนูนสูงขึ้นมาจากผิวน้ำ
ครร.	คณะกรรมการจัดระบบการจราจรสากล มีภารกิจเสนอนโยบายและแผนหลักการจัดระบบการจราจรสากลต่อคณะกรรมการบริหารฯ พิจารณาเห็นชอบแผนงานโครงการ กำหนดมาตรฐานและมาตรการเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาจราจร ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่มีผลต่อระบบการจราจรให้เหมาะสม กำกับ เร่งรัดและประสานการปฏิบัติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้เป็นไปตามมาตรการ นโยบายและแผนหลักที่กำหนด
คนเดินเท้า	คนที่เดินทางโดยการเดิน ใช้รถเข็น รองเท้าสเก็ต หรือ สเก็ตบอร์ด
ความเร็ว	คำจำกัดความของความเร็วเป็นดังนี้ <ul style="list-style-type: none">• ความเร็วแนะนำ – ความเร็วที่แนะนำให้ผู้ขับขี่ขับซึ่งกำหนดจากการออกแบบ การใช้งาน และ สภาพของถนน• ความเร็วเฉลี่ย – ผลกระทบของความเร็วของรถ ณ เวลาใดเวลาหนึ่งหรือความเร็วเฉลี่ดูดที่วิ่งผ่านบริเวณที่กำหนดการด้วยจำนวนรถทั้งหมด• ความเร็วในการออกแบบ – ความเร็วที่ใช้ในการออกแบบถนน• ความเร็วที่ 85 เปอร์เซ็นไทล์ – ความเร็วที่ผู้ขับขี่ร้อยละ 85 หรือน้อยกว่าขับบนท้องถนน• ความเร็วในทางปฏิบัติ – ความเร็วที่รถประเภทใดประเภทหนึ่งหรือรถโดยรวม ขับความเร็วในทางปฏิบัติกำหนดได้จากการความเร็วเฉลี่ย หรือความเร็วที่ 85 เปอร์เซ็นไทล์
ความเร็วจำกัด	ความเร็วสูงสุดหรือต่ำสุดตามกฎหมายที่อนุญาตให้ขับขี่ในช่วงถนนหนึ่งๆ

จุดขัดแย้งกระแสเจ้าราชรัฐ	จุดที่คุณเดินเท้าหรือรถใน 2 ทิศทางมีโอกาสเคลื่อนที่มาพบกัน
ช่วงความเร็ว	พื้นที่ช่วงหนึ่งของถนนที่มีการควบคุมความเร็วโดยกฎหมาย
ช่องจราจร	ส่วนของถนนที่ให้รถวิ่ง “ไม่รวมถึงไฟลั่งทาง ทางเดินเท้า และพื้นที่สำหรับจอดรถ
ช่องทางรถจักรยาน	ส่วนหนึ่งของถนนเพื่อใช้เป็นทางเดินของรถจักรยาน มักกำหนดโดยป้ายจราจร หรือเครื่องหมายจราจรบนพื้นทาง
ถนน	ทางบกหรือสะพานที่ประชาชนใช้ในการจราจร และหมายความรวมถึงทางเท้าหรือขอนทางด้วย
ถนนในเมือง	ถนนประเกทหนึ่งซึ่งมีความเร็วต่ำ ค่าปริมาณจราจรมีช่วงกว้าง (ปริมาณจราจรต่ำสุดและปริมาณจราจรสูงสุดห่างกันมาก) ช่องจราจรแคบ มีทางแยกมาก มีคนเดินเท้ามาก และเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยและการค้า
ถนนสายรอง	ถนนที่เชื่อมต่อภายนอกเมือง
ถนนสายหลัก	ถนนที่เชื่อมต่อระหว่างจังหวัด หรือเชื่อมระหว่างภูมิภาค
ทางเท้า	ส่วนหนึ่งของถนนที่ทำไว้ให้คนเดิน
ทางแยก	บริเวณที่ถนนสองเส้นหรือมากกว่ามาเชื่อมต่อกัน
ทางข้าม	พื้นที่ที่ทำไว้สำหรับให้คนเดินเท้าข้ามโดยทำเครื่องหมายเป็นเส้นหรือแนว หรือตอกหมุดไว้บนทาง
ป้ายเดือน	ป้ายจราจรซึ่งชี้ให้ผู้ใช้รถใช้ถนนทราบถึงเหตุการณ์ที่ไม่สามารถเข้าได้อย่างชัดเจน
ป้ายแนะนำ	ป้ายจราจรที่ใช้แสดงเส้นทาง ทิศทางการเดินทาง ระยะทาง บริการต่างๆ สถานที่ท่องเที่ยวและสถานที่น่าสนใจ
ป้ายบังคับ	ป้ายจราจรที่แจ้งให้ผู้ขับขี่ทราบถึงข้อบังคับและกฎหมายการจราจร
ผิวทาง	พื้นถนนที่ลาดด้วยยางมะตอยหรือคอนกรีต
ผู้เชี่ยวชาญ	ผู้ที่มีความรู้ทางด้านวิศวกรรมจราจร วิศวกรรมขนส่งและวิศวกรรมการทางเป็นอย่างดี
ผู้ใช้รถใช้ถนน	ผู้ขับขี่รถยนต์ รถจักรยานยนต์ รถจักรยาน หรือคนเดินเท้าที่อยู่ในบริเวณถนนรวมถึงผู้ที่ดำเนินการก่อสร้าง
พื้นที่จำกัดความเร็ว	ช่วงของถนนที่มีการจำกัดความเร็วตามกฎหมาย
รถ	ยานพาหนะทุกชนิดที่ใช้ในการขนส่งทางบก ซึ่งเดินด้วยกำลังเครื่องยนต์ กำลังไฟฟ้า หรือพลังงานอื่น และหมายความรวมตลอดถึงรถพ่วงของรถนั้นด้วย ทั้งนี้เว้นแต่รถไฟฟารถที่เดินด้วยกำลังของผู้ขับขี่ที่ไม่ใช่การลากเข็น
รถจักรยาน	ความยาวบนถนนที่ผู้ขับขี่สามารถมองเห็นได้
ระยะการมองเห็น	คุณสมบัติของพื้นผิวที่สามารถมองเห็นได้
สะท้อนแสง	สัญญาณไฟที่มีการเปิดและปิดสลับกัน

สัญญาณไฟจราจร	สัญญาณไฟที่ใช้ในการควบคุมการเคลื่อนที่ของรถให้หยุดหรือไปได้
เส้นแบ่งช่องจราจร	เครื่องหมายจราจรบนพื้นทางซึ่งเป็นเส้นสีขาว ใช้แบ่งช่องจราจรที่รถเคลื่อนตัวไปในทิศทางเดียวกัน
เส้นแบ่งทิศทางจราจร	เส้นแบ่งการจราจรที่มีทิศทางตรงข้ามกัน เส้นแบ่งทิศทางการจราจนี้อาจไม่อยู่ตรงกับกลางถนนก็ได้ ขึ้นอยู่กับการจัดจำนวนช่องจราจร
เส้นขอบทาง	เครื่องหมายบนพื้นทางที่เป็นเส้นสีขาวหรือสีเหลือง ใช้บอกขอบเขตของทางเดินรถ หรือผู้จราจรทั้งด้านซ้ายและด้านขวา
เส้นชะลอดความเร็ว	เส้นที่มีลักษณะชุบประ อาจมีข้อความหรือลีกลงไปในถนนก็ได้ วางตามแนวขวางเรียงกันไปหลายๆ เส้นโดยมีการเว้นช่องว่าง เพื่อเตือนให้ผู้ใช้รถใช้ถนนทราบถึงสภาพถนนที่เปลี่ยนไปจากสภาพภาวะปกติ
เส้นทางคนข้าม	เครื่องหมายบนพื้นทางที่เป็นแถบสีขาวซึ่งใช้แสดงถึงทางข้าม
เส้นหยุด	เครื่องหมายบนพื้นทางสีขาว วางพาดขวางช่องจราจรเพื่อกำหนดจุดที่รถต้องหยุด หรือเส้นทึบสีขาวซึ่งขีดขวางช่องทางจราจรเพื่อแสดงตำแหน่งที่รถควรหยุด
เหตุอันควร	เหตุอันควรเป็นสภาพเงื่อนไขพื้นฐานในสถานการณ์ปกติที่ใช้ประเมินประโยชน์ของเครื่องหมายจราจรในด้านความปลอดภัยและการดำเนินการ

บรรณานุกรม

1. กองวิศวกรรมจราจร , ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับงานติดตั้งไฟสัญญาณจราจร , กรมทางหลวง
2. วีโรจน์ รุ่จิปการ , (2532) , การออกแบบสัญญาณไฟจราจร ณ บริเวณทางแยก , ภาควิชาชีวกรรมโยธา คณะวิศวกรรมโยธา , มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
3. กรมทางหลวง , (2539) , คู่มือการออกแบบทาง ฉบับที่ 1
4. กรมทางหลวง , (2539) , คู่มือการออกแบบทาง ฉบับที่ 2
5. Japan International Cooperation Agency, (1990) , The Study on Traffic Operation Plan for Roads in The Kingdom of Thailand Final Report
6. PIGNATARO , L.J. , (1973) , Traffic Engineering Theory and Practice , Prentice-Hall.
7. Jarumara, B., Standard structure of Thai alphabet, The Royal Institute Edition, Arun Printing, Bangkok (1997).
8. Murdoch B., J, Illumination Engineering: From Edisons Lamp to The Laser, Vision Communication, New York, 31-32 (1994).
9. Pline L., J, Traffic Control Devices Handbook, Institute of Transportation Engineers Publication, Washington, 22 (2001).
10. Surbsakuan, S, Standard alphabet and number, Department of Highway, Bangkok (1983).
11. Vongvichien, S, Legibility of Thai-character Highway Signs Under a Simulated Driving Condition, Thesis No.103, SEATO Graduate School of Engineering, Bangkok (1965).
12. Wongsantativanich, K, Dyanmic Legibility of Thai-Character Highway Signs Under a Simulated Driving Condition, Thesis No.128, SEATO Graduate School of Engineering, Bangkok (1966).
13. AustRoads, Guide to Traffic Engineering Practice, National Association of Australian State Road Authorities; 3d ed. Vermont Sout, (1998).
14. กล้าหาญ วรพุทธพร, การบำรุงรักษาทวีผล, โครงการสนับสนุนเทคโนโลยีด้านสหกรณ์, 179 หน้า, 2522
15. กรมทางหลวง กระทรวงคมนาคม, คู่มือเครื่องหมายควบคุมการจราจร ภาค 1, 118 หน้า, พ.ศ. 2531.
16. กรมทางหลวง กระทรวงคมนาคม, คู่มือเครื่องหมายจราจร ภาค 2, 64 หน้า, พ.ศ. 2533.
17. พูลพร แสงบางปลา, การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตโดยการบำรุงรักษา TPM, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 317 หน้า, พ.ศ. 2538

18. สำนักการจราจรและขนส่ง กรุงเทพมหานคร, รายการมาตรฐานการติดตั้งและการบำรุงรักษาระบบสัญญาณไฟจราจร, 55 หน้า, พ.ศ. 2544.
19. กรมทางหลวง กระทรวงคมนาคม, รายการละเอียดและข้อกำหนดการจัดทำเครื่องหมายจราจรบนผิวทาง (การตีเส้น ลูกศร ขีดเขียนข้อความ) SPECIFICATION FOR ROAD MARKINGS, 14 หน้า, พ.ศ. 2545.
20. กรมทางหลวง กระทรวงคมนาคม, คู่มือเครื่องหมายควบคุมการจราจรในงานก่อสร้าง บุญจะและบำรุงรักษาทางหลวง, 67 หน้า, พ.ศ. 2545.
21. บจก. กันทวิจิตร เอ็นจิเนียริ่ง, คู่มือการใช้เครื่องควบคุมสัญญาณไฟ FUTURIT.
22. บจก. ทรัฟฟิก เอ็นจิเนียริ่ง ชิลเต็มส์, ตู้ควบคุมสัญญาณไฟจราจร MP1 ยี่ห้อ S.C.A.E..
23. Ministry of Transport Scottish Development Department Welsh Office, TRAFFIC SIGNS MANUAL: CHAPTER 12 Sign Maintenance, 11 pp, 1968.
24. Ken Atkinson, HIGHWAY MAINTENANCE HANDBOOK, Thomas Telford Ltd., 1990.
25. Institute of Transportation Engineers, MANUAL OF TRANSPORTATION ENGINEERING STUDIES, Prentice-Hall, Inc, 1994.
26. AUSTROADS, GUIDE TO TRAFFIC ENGINEERING PRACTICE: PART 7 Traffic Signals, ARRB Transport Research Ltd., Australia, 1997.
27. Institute of Transportation Engineers, TRAFFIC CONTROL DEVICES HANDBOOK, 2001
28. Paul B. and Joseph O., "Manual of Traffic Engineering Studies, 4th Edition," Institute of Transport Engineers , 1976
29. The Institute of Transportation Engineers and The International Municipal Signal Association, "Traffic Studies for Signals," 1976
30. "Degree of Curve (Chord Definition)," [http://www\(tpub.com/inteng/11c.htm](http://www(tpub.com/inteng/11c.htm)
31. "Handbook of Simplified Practice for Traffic Studies," <http://www.ctre.iastate.edu/pubs/traffichandbook/>
32. "Traffic Management in Work Zones Interstate and Other Freeways," www.dot.state.oh.us/dist1/planning/polices/516-003p.pdf

